

Νεότερη και Σύγχρονη Ιστορία

Γ΄ Γυμνασίου

Τόμος 3ος

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ευαγγελία Λούβη, *Επικ. καθηγήτρια*
του Παντείου Πανεπιστημίου
Δημήτριος Χρ. Ξιφάρας, *Ιστορικός*

ΚΡΙΤΕΣ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΕΣ

Άλκης – Νικόλαος Ρήγας,
Αναπλ. καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου
Όλγα Καραγεώργου, *Σχολικός Σύμβουλος*
Μάρκος Ρενιέρης, *Εκπαιδευτικός*
Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Κωνσταντίνα Κουτσουρούμπα, *Φιλολόγος*

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

Αναστασία Κυρκίνη – Κούτουλα, *Σύμβουλος Π.Ι.*

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΕΡΓΟΥ

Δημήτριος Γιαννακόπουλος
Πάρεδρος ε.θ. Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

ΠΡΟΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

«ΕΛΛΗΝΙΜΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ – MULTIMEDIA A.E.»

Εικόνα εξωφύλλου: Κωνσταντίνος Βολανάκης,
Τα εγκαίνια της διώρυγας της Κορίνθου (1893),
Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, Αθήνα.

ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΟΡΑΣΗΣ

Ομάδα Εργασίας Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου
Μάθησης και Θρησκευμάτων

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ**

Ευαγγελία Λούβη • Δημήτριος Χρ. Ξιφαράς

Νεότερη και Σύγχρονη Ιστορία

Γ΄ Γυμνασίου

Τόμος 3ος

**Γ' Κ.Π.Σ. / ΕΠΕΑΕΚ II / Ενέργεια 2.2.1 / Κατηγορία
Πράξεων 2.2.1.α: «Αναμόρφωση των προγραμμάτων
σπουδών και συγγραφή νέων εκπαιδευτικών πακέτων»**

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Δημήτριος Γ. Βλάχος
Ομότιμος Καθηγητής του Α.Π.Θ
Πρόεδρος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

**Πράξη με τίτλο: «Συγγραφή νέων βιβλίων και
παραγωγή υποστηρικτικού εκπαιδευτικού υλικού με
βάση το ΔΕΠΠΣ και τα ΑΠΣ για το Γυμνάσιο»**

Επιστημονικός Υπεύθυνος Έργου
Αντώνιος Σ. Μπομπέτσης
Σύμβουλος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

Αναπληρωτές Επιστημονικοί Υπεύθυνοι Έργου
Γεώργιος Κ. Παληός
Σύμβουλος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου
Ιγνάτιος Ε. Χατζηευστρατίου
Μόνιμος Πάρεδρος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

**Έργο συγχρηματοδοτούμενο 75% από το Ευρωπαϊκό
Κοινωνικό Ταμείο και 25% από εθνικούς πόρους.**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (1919-1922)

Σε αυτό το κεφάλαιο θα εξετάσουμε:

- ✓ τις διεκδικήσεις των ισχυρών της Αντάντ και της Ελλάδας στην Οθωμανική αυτοκρατορία
- ✓ τη θέση του ελληνισμού της δυτικής Μ. Ασίας και του Πόντου
- ✓ την ανάπτυξη του τουρκικού εθνικού κινήματος με επικεφαλής τον Μουσταφά Κεμάλ
- ✓ τα κύρια γεγονότα του μικρασιατικού πολέμου και την έκβασή του
- ✓ τις εξελίξεις σε Ελλάδα και Τουρκία αμέσως μετά τον μικρασιατικό πόλεμο.

ΕΝΟΤΗΤΑ 35

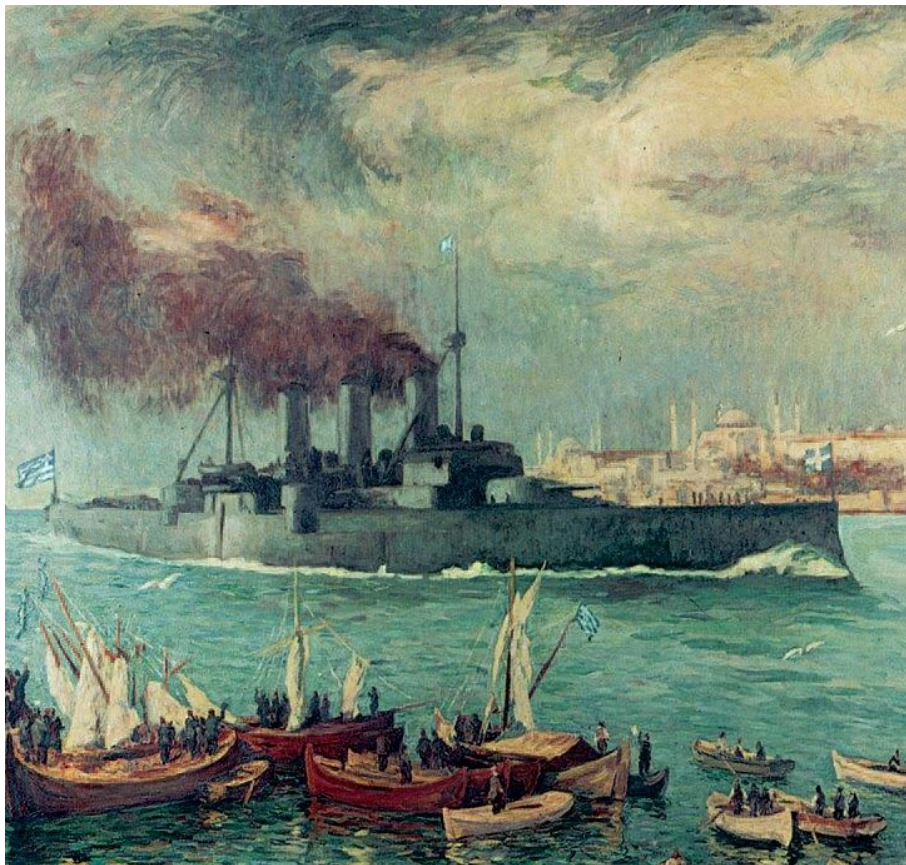
Οι διεκδικήσεις της Αντάντ και της Ελλάδας στην Οθωμανική αυτοκρατορία

Μετά τη συνθηκολόγηση του σουλτάνου (Οκτώβριος 1918), δυνάμεις της Αντάντ κατέλαβαν νευραλγικά σημεία στην Οθωμανική αυτοκρατορία θέτοντας τη χώρα υπό κατοχή.

Ελληνικές δυνάμεις συμμετείχαν στην κατάληψη της Κωνσταντινούπολης εκφράζοντας, και με αυτό τον τρόπο, τις ελληνικές διεκδικήσεις. Παράλληλα, ο Βενιζέλος έστειλε στο συνέδριο του Παρισιού υπόμνημα (Δεκέμβριος 1918) με το οποίο διεκδικούσε μια ευρύτατη ζώνη εδαφών στη δυτική Μικρά Ασία με κέντρο τη Σμύρνη, την Α. Θράκη μέχρι τα πρόθυρα

της Κωνσταντινούπολης και τα νησιά Ίμβρος και Τένεδος στην είσοδο των Στενών. Επιπλέον, ο Βενιζέλος, θέλοντας να υποστηρίξει τις παραπάνω διεκδικήσεις, έστειλε ελληνικό στρατό στην εκστρατεία της Αντάντ εναντίον των μπολσεβίκων (βλέπε τόμο 2ο, ενότητα 33, σελ. 131 / 94).

Στη συγκεκριμένη συγκυρία η στρατιωτική παρουσία της Ελλάδας, χώρας που αποτελούσε στενό σύμμαχο της Βρετανίας, στη Μικρά Ασία θα αναχαίτιζε τις ιταλικές επιδιώξεις στην περιοχή και θα παρείχε στήριξη στις μικρές βρετανικές δυνάμεις που βρίσκονταν στα Στενά. Έτσι, η Βρετανία υποστήριξε τα ελληνικά αιτήματα.

1. Λ. Κογεβίνας, Το θωρηκτό «Αβέρωφ» στην Κωνσταντινούπολη το φθινόπωρο του 1918.

1. Η απόβαση ελληνικού στρατού στη Σμύρνη και οι αντιδράσεις των κατοίκων

α. Ο ενθουσιασμός των Ελλήνων

Δύο Μαΐου του 1919 έγινε η ελληνική Κατοχή. Πήγα στο Quai [Κε: η προκυμαία της Σμύρνης] [...]. Έζησα τις αξέχαστες στιγμές της λευτεριάς. [...] Αργότερα μάθαμε ότι η φάλαγγα των ευζώνων έμπαινε στην πλατεία του διοικητηρίου και την χτύπησαν [...] από την τουρκική συνοικία. [...] Κοντά στο σπίτι μας βρισκόταν το γήπεδο του αθλητικού ομίλου «Απόλλων Σμύρνης», εκεί είχε στρατοπεδεύσει ελληνικός στρατός. Η μητέρα μου από ενθουσιασμό και αγάπη για τα νέα παλικάρια μου έδινε και τους πήγαινα, μαζί με άλλα παιδιά, διάφορα εκλεκτά τρόφιμα.

Αφήγηση του Α. Αλεξίου (αρχείο μαρτυριών του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών).

Πηγή: Γ. Γιαννακόπουλος, «Η Ελλάδα στη Μικρά Ασία», Ιστορία του νέου ελληνισμού, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2003, τόμ. 6ος, σ. 84.

β. Η οργή των Τούρκων

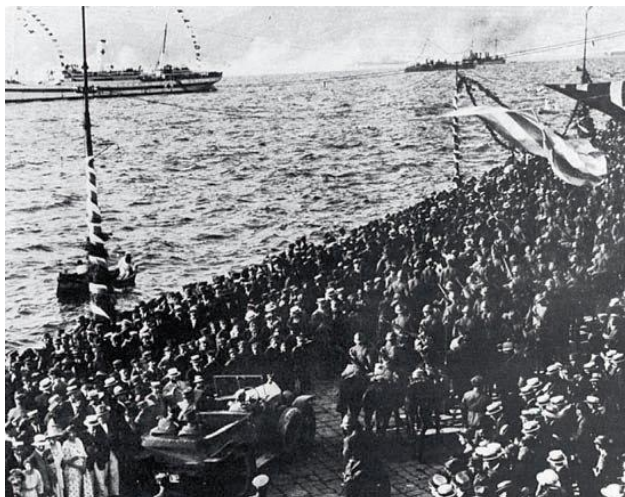
Κάθε έθνος οφείλει να είναι ανεξάρτητο και υπεύθυνο για τη μοίρα του [...] Η ελληνική κατοχή της Σμύρνης, του μοναδικού λιμανιού και κοσμήματος της [...] Τουρκίας υποχρεώνει το τουρκικό έθνος να αναλάβει τις ευθύνες του απέναντι στην Ιστορία. [...] Όλος ο μουσουλμανικός κόσμος αισθάνεται βαθιά προσβεβλημένος από την ημέρα που οι Έλληνες μόλυναν το ιερό έδαφος της Ανατολής, παραβιάζοντας έτσι κάθε ιστορικό και εθνικό δίκαιο. Τουρκικό

υπόμνημα διαμαρτυρίας για την παρουσία ελληνικού στρατού στη Σμύρνη.

Πηγή: Σ. Αναγνωστοπούλου, «Μικρασιατικός ελληνισμός», Ιστορία του νέου ελληνισμού, Ελληνικά Γράμματα, τόμ. 6ος, σ. 57.

Πράγματι, το συμβούλιο του Παρισιού έδωσε εντολή στην Ελλάδα, τον Απρίλιο του 1919, να στείλει στρατεύματά της στη Μικρά Ασία. Στις 2 Μαΐου 1919 Έλληνες στρατιώτες αποβιβάστηκαν στη Σμύρνη και κατέλαβαν την πόλη και μια περιοχή περίπου 17.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων γύρω από αυτή.

Οι Έλληνες της Μικράς Ασίας δέχτηκαν το γεγονός με ενθουσιασμό, ενώ οι Τούρκοι αντέδρασαν αρνητικά. Με ευθύνη και των δύο πλευρών σημειώθηκαν από την πρώτη στιγμή επεισόδια με νεκρούς και τραυματίες. Οι Ιταλοί, που είχαν καταλάβει εδάφη νότια της ελληνικής ζώνης, δυσαρεστήθηκαν, καθώς διεκδικούσαν και εκείνοι τη Σμύρνη. Σε αρκετές περιπτώσεις οι τουρκικές επιθέσεις εναντίον των ελληνικών δυνάμεων προέρχονταν από περιοχές που ήταν υπό ιταλική διοίκηση.

2. Τμήματα ελληνικού στρατού στη Σμύρνη, 2 Μαΐου 1919.

2. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος προς τους Μικρασιάτες Έλληνες

Η εκδήλωση της πλημμυρούσης χαράς ας συνοδευθή [...] με εκδήλωσιν των αδελφικών αισθημάτων προς τους συνοίκους πληθυσμούς. Ας δοθή εις αυτούς να εννοήσουν, ότι δεν εορτάζομεν την κατάλυσιν ενός ζυγού, διά να υποκαταστήσωμεν εις αυτόν την ιδίαν ημών επικράτησιν επί βλάβη των άλλων. Αλλά ότι η ελληνική ελευθερία θα φέρη προς όλους, ανεξαρτήτως φυλής και θρησκευματος, την ισότητα και την δικαιοσύνην. Εμπνέοντες εις πάντας τους συνοίκους πληθυσμούς την εμπιστοσύνην ταύτην, δεν μένομεν μόνο πιστοί εις αυτήν την εθνικήν μας υπόστασιν, αλλά και εξυπηρετούμεν άριστα αυτά τα υπέρτερα εθνικά συμφέροντα.

Διάγγελμα του Ελευθέριου Βενιζέλου προς τους Έλληνες της Σμύρνης (απόσπασμα).

Πηγή: Α. Κόκκινος, Ιστορία της Νεωτέρας Ελλάδος, Μέλισσα, τόμ. 2, σ. 1252-1253.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Να μελετήσετε και να σχολιάσετε τις πηγές 1α και 1β.
2. Ποιοι λόγοι έκαναν τον Ελευθέριο Βενιζέλο να εφιστά την προσοχή στους Μικρασιάτες Έλληνες (πηγή 2) μετά την απόβαση ελληνικού στρατού στη Σμύρνη;

ΕΝΟΤΗΤΑ 36

Ο ελληνισμός της δυτικής Μικράς Ασίας και του Πόντου

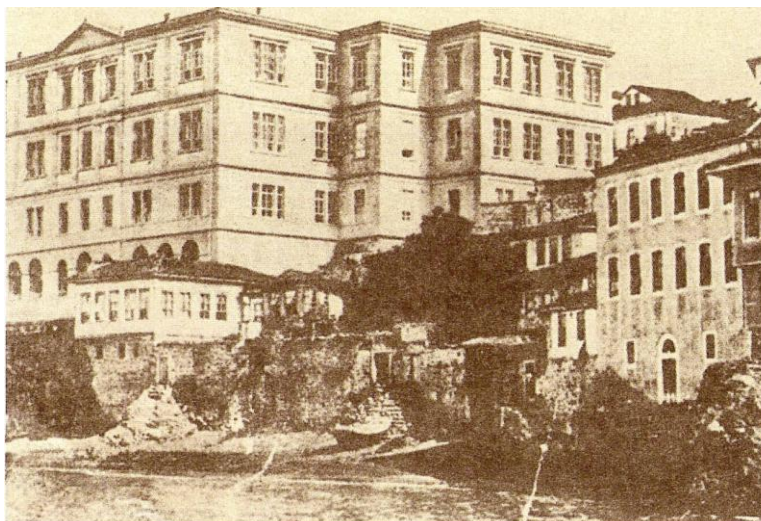
Ο ελληνισμός της δυτικής Μικράς Ασίας Γύρω στα μέσα του 19ου αιώνα, οι μεταρρυθμίσεις του Χάτι Χουμαγιούν (1856, βλ. ενότητα 19) και οι θετικές οικονομικές προοπτικές που υπήρχαν στη Μικρά Ασία έκαναν πολλούς Έλληνες τόσο από την Ελλάδα όσο και από διάφορες άλλες περιοχές του οθωμανικού κράτους, να μεταναστεύσουν σε αυτή την ιστορική για τον ελληνισμό περιοχή.

Αν και οι μουσουλμανικοί πληθυσμοί αποτελούσαν τη μεγάλη πλειονότητα, οι ελληνορθόδοξες κοινότητες, εύπορες και καλά οργανωμένες, είχαν έντονη –και συχνά πρωταγωνιστική– παρουσία. Εκπροσωπούνταν στις οθωμανικές αρχές από τους επικεφαλής τους, προκρίτους και αρχιερείς. Οι Έλληνες αποτελούσαν την πλειονότητα μόνο στην πόλη της Σμύρνης (περίπου 400.000 το 1912), ενώ διέθεταν σημαντική παρουσία, χωρίς να έχουν πληθυσμιακή υπεροχή σε ορισμένες άλλες πόλεις (Κυδωνίες–Αϊβαλί, Αϊδίνι, Προύσα).

Οι Έλληνες ασχολούνταν κυρίως με το εμπόριο. Στη Σμύρνη, εμπορική πύλη για ολόκληρη την Ανατολή, δραστηριοποιούνταν πολλές ελληνικές επιχειρήσεις (εμπορικοί οίκοι, ναυτιλιακές εταιρείες, τράπεζες). Παράλληλα, λειτουργούσαν πολλά ελληνικά σχολεία (Ευαγγελική Σχολή, Κεντρικό Παρθεναγωγείο, Ομήρειο) και πολιτιστικοί σύλλογοι, ενώ υπήρχαν και αρκετά τυπογραφεία όπου εκδίδονταν ελληνικά βιβλία και εφημερίδες.

Ο ελληνισμός του Πόντου Οι Έλληνες του Πόντου ζούσαν οργανωμένοι σε ακμάζουσες ελληνορθόδοξες

κοινότητες. Ασχολούνταν κυρίως με την αγροτική οικονομία και το εμπόριο. Μεγάλα εμπορικά κέντρα ήταν η Τραπεζούντα και η Σαμψούντα. Το ονομαστό «Φροντιστήριο» της Τραπεζούντας, που είχε ιδρυθεί στα τέλη του 17ου αιώνα, υπήρξε το κέντρο της ελληνικής παιδείας στην περιοχή.

1. Το «Φροντιστήριο» της Τραπεζούντας

1. Ο Ελληνισμός του Πόντου στις αρχές του 20ού αιώνα

Ο ποντιακός ελληνισμός [...], παρόλου που δε διατηρούσε άμεση επαφή με την Ελλάδα, είχε διασώσει [...] ένα ιδίωμα της ελληνικής [...]. Η επικοινωνία με την Κωνσταντινούπολη και τη νότια Ρωσία και το ζωηρό εμπόριο της Τραπεζούντας και των άλλων λιμανιών της Μαύρης θάλασσας εξηγούν το σχετικά υψηλό πολιτιστικό επίπεδο και την ανεπτυγμένη συνείδηση της ελληνικότητας των χριστιανών των παραλίων του αποκομμένου Πόντου.

Ε. Κοτσιαδάκη – Γαρδίκια, «Μικρά Ασία», Ιστορία του ελληνικού έθνους, Εκδοτική Αθηνών, τόμ. ΙΔ΄ σ. 368.

Οι διωγμοί του μικρασιατικού ελληνισμού Η ενίσχυση του τουρκικού εθνικισμού, ιδίως μετά την επικράτηση Νεοτούρκων (1908), και η επιδίωξη ισχυρών γερμανικών συμφερόντων (βλέπε ενότητα 29, σελ. 45/85) να κερδίσουν κυρίαρχη θέση στην οθωμανική οικονομία (εκτοπίζοντας τους Έλληνες, τους Αρμένιους και τους Εβραίους) οδήγησαν σε συστηματικούς διωγμούς των ελληνορθόδοξων πληθυσμών από το 1913. Έτσι, στα χρόνια των βαλκανικών πολέμων και του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου, με το επιχείρημα ότι η παρουσία ελληνικών πληθυσμών θα έθετε σε κίνδυνο τις τουρκικές πόλεις αν δέχονταν ελληνικές επίθεση, εκτοπίστηκαν στην ενδοχώρα περίπου 150.000 Έλληνες.

Παράλληλα, οργανώθηκαν τα τάγματα εργασίας στα οποία κατατάσσονταν άνδρες πάνω από 45 ετών που: οδηγούνταν για αγγαρείες σε λατομεία και δημόσια έργα στο εσωτερικό της χώρας. Έτσι εξοντώθηκαν εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες της Μικράς Ασίας και του Πόντου, πράγμα που αποτέλεσε αληθινή τραγωδία για τον ελληνισμό. Ίδια τύχη είχαν και οι Αρμένιοι.

κίνηση αυτονομίησης στον Πόντο Στα τέλη του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου κι ενώ γινόταν λόγος για την «αυτοδιάθεση των λαών» (βλέπε ενότητα 34), εκδηλώθηκε αυτονομιστική κίνηση των Ελλήνων του Πόντου. Τον Ιανουάριο του 1920 ιδρύθηκε, σε εδάφη που κατοικούσαν Πόντιοι και Αρμένιοι, ομόσπονδο ποντοαρμενικό κράτος, που αναγνωρίστηκε από τη συνθήκη των Σεβρών. Η ζωή του, ωστόσο, υπήρξε σύντομη, όπως θα δούμε σε επόμενη ενότητα.

2. Έλληνες εκτοπίζονται στην ενδοχώρα της Μικράς Ασίας.

2. Οι Νεότουρκοι και ο ελληνισμός της Οθωμανικής αυτοκρατορίας

Ο Α΄ Παγκόσμιος που φέρνει την οθωμανική εξουσία στο πλευρό του Άξονα οξύνει το κλίμα καχυποψίας κατά των χριστιανών, πολύ περισσότερο που οι τελευταίοι, ύποπτοι για συνεργασία με τις δυνάμεις της Αντάντ, δεν αργούν να θεωρηθούν ως εχθροί του κράτους, άρα υπονομευτές της ύπαρξής του. [...] Σ' αυτό το πλαίσιο αρχίζουν, ήδη από το 1913, να γίνονται φανερά τα μέτρα ριζοσπαστικοποίησης, απ' όλες τις απόψεις, της πολιτικής των Νεότουρκων. Η τουρκοποίηση του κράτους, της κοινωνίας και του εδαφικού χώρου αναδεικνύεται σε μοναδική λύση σωτηρίας για το κράτος. Όμως, μέσα από μια διαδικασία αλληλεξάρτησης, όσο η τουρκοποίηση της «οθωμανικής» εξουσίας νομιμοποιεί την πολιτική του ελληνικού κράτους, άλλο τόσο και η ελληνοποίηση των Ρωμιών νομιμοποιεί την πολιτική των Νεότουρκων.

Σ. Αναγνωστοπούλου, Μικρά Ασία, 19ος αι.-1919, οι ελληνορθόδοξες κοινότητες, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 1997, σ. 523.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...διαβάστε

- ✓ Ηλίας Βενέζης, **Αιολική γη (1943)**.
Η ζωή μιας ομάδας εφήβων στη Μικρά Ασία τα ανέμελα χρόνια πριν τον πόλεμο.
- ✓ Κοσμάς Πολίτης, **Στου Χατζηφράγκου (1964)**.
Η ζωή στη συνοικία Χατζηφράγκου της Σμύρνης στις αρχές του 20ού αιώνα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Γιατί επιδεινώθηκε η θέση του ελληνισμού της Οθωμανικής αυτοκρατορίας στη δεκαετία του 1910; Πριν απαντήσετε, να μελετήσετε την πηγή 2 και την εικόνα 2.
2. **Διαθεματική δραστηριότητα:** Να διαβάσετε το μυθιστόρημα του Κ. Πολίτη Στου Χατζηφράγκου και να το παρουσιάσετε στην τάξη σας.

ΕΝΟΤΗΤΑ 37

Το τουρκικό εθνικό κίνημα

Η ήττα της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και η παρουσία στρατευμάτων της Αντάντ σε διάφορες περιοχές της χώρας γέννησαν αισθήματα ταπείνωσης στους μουσουλμανικούς–τουρκικούς πληθυσμούς του οθωμανικού κράτους οι οποίοι αντέδρασαν με διαδηλώσεις. Παράλληλα, αρκετοί αξιωματικοί του σουλτανικού στρατού έδειχναν απροθυμία να παραδοθούν. Ένας από αυτούς ο Μουσταφά Κεμάλ (1881-1938), άρχισε, στην Ανατολή, σε περιοχές που δεν ελέγχονταν από την Αντάντ, την οργάνωση κινήματος αντίστασης. Τον Ιούνιο του 1919, σε σύσκεψη στην Αμάσεια του Πόντου, ο Κεμάλ και οι συνεργάτες του έθεσαν ως στόχο την οργάνωση ενός κινήματος με σκοπό όχι τη διατήρηση της πολυεθνικής Οθωμανικής αυτοκρατορίας που αποτελούσε πια παρελθόν, αλλά τη δημιουργία ενός νέου, τουρκικού εθνικού κράτους.

Μουσταφά Κεμάλ

Λίγους μήνες αργότερα, το καλοκαίρι και το φθινόπωρο του 1919, στο Ερζερούμ και στη Σεβάστεια αντίστοιχα, πραγματοποιήθηκαν δύο συνέδρια στα οποία συμμετείχαν αντιπρόσωποι τουρκικών οργανώσεων αντίστασης από όλη τη χώρα. Οι στόχοι

του κινήματος που είχαν διατυπωθεί στην Αμάσεια, έγιναν αποδεκτοί από όλους και ο Κεμάλ αναδείχτηκε σε αναμφισβήτητο ηγέτη. Επιπλέον, διατυπώθηκαν οι βάσεις μιας εθνικής διακήρυξης ενός πολιτικού προγράμματος αγώνα των Τούρκων για την ανεξαρτησία τους. Ενώ αυτά συνέβαιναν στην Ανατολία, ο σουλτάνος και οι Δυνάμεις αντιμετώπιζαν το εθνικό κίνημα ως ανταρσία και καταδίκασαν τη δραστηριότητα του Κεμάλ.

Στα τέλη του 1919, ο Κεμάλ όρισε ως έδρα του εθνικού κινήματος την Άγκυρα. Στο μεταξύ, κατά τις γενικές εκλογές για την οθωμανική Βουλή στην Κωνσταντινούπολη, οι κεμαλικοί κέρδισαν την πλειοψηφία και πέτυχαν να αποδεχτεί η νέα Βουλή ως δική της απόφαση την εθνική διακήρυξή τους (Ιανουάριος 1920), που ονομάστηκε από τότε Εθνικό Συμβόλαιο. Αντιδρώντας οι Βρετανοί διέλυσαν τη Βουλή (Μάρτιος 1920). Τότε ο Κεμάλ συγκάλεσε την Α΄ Μεγάλη Εθνοσυνέλευση της Τουρκίας στην Άγκυρα. Εκεί ψηφίστηκε νέο σύνταγμα, το οποίο όριζε ότι η χώρα θα ονομάζεται από εδώ και πέρα Τουρκία, καταργούσε το θρησκευτικό χαρακτήρα που είχε ως τότε το κράτος θεσπίζοντας το κοσμικό κράτος και προέβλεπε ότι η νομοθετική εξουσία θα ασκούνταν από τη Μεγάλη Εθνοσυνέλευση. Ο Κεμάλ αναδείχθηκε αρχηγός του κράτους και πρωθυπουργός.

Στη συνέχεια –και αφού διέλυσαν το ποντοαρμενικό κράτος (Νοέμβριος 1920)– οι κεμαλικοί στράφηκαν στη Μικρά Ασία. Από τη στιγμή αυτή, η μικρασιατική εμπλοκή άρχισε να γίνεται μια σύγκρουση δύο αντίπαλων εθνικών στρατών, πίσω από τους οποίους στοιχίζονταν, εκ των πραγμάτων, δύο πληθυσμοί, ο ελληνικός και ο τουρκικός που η υλοποίηση των εθνικών ονείρων του ενός προϋπέθετε τη ματαίωση των εθνικών ονείρων του άλλου.

Ο Κεμάλ παρουσιάζει τις αποφάσεις του συνεδρίου του Ερζερούμ (1919)

1. Όλες οι περιοχές της χώρας μας που βρίσκονται μέσα στα εθνικά όρια είναι ενιαίες· δε χωρίζονται μεταξύ τους [...]
2. Εάν εισβάλουν οι εχθροί στα εδάφη μας και αναμειχθούν στα εσωτερικά μας θα προβάλλουμε αντίσταση με κάθε μέσο. [...]
3. Εάν δεν είναι αρκετή η δύναμη της κυβέρνησης της Κωνσταντινούπολης για την προστασία και την ελευθερία της πατρίδας καθώς και για την εξασφάλιση της ασφάλειας που απαιτείται για την πραγματοποίηση του σκοπού, θα ιδρυθεί μια προσωρινή κυβέρνηση. Τα μέλη αυτής της κυβέρνησης θα εκλεγούν από συνέδριο αντιπροσώπων ολόκληρου του έθνους [...]
4. Είναι βασικός σκοπός και αρχή να μετατρέψουμε την εθνική δύναμη σε δύναμη επιρροής και την εθνική προσταγή σε κυρίαρχη δύναμη.
5. Δεν θα δοθούν προνόμια στις χριστιανικές μειονότητες [...].
6. Δεν γίνεται αποδεκτή η προστασία των ξένων Δυνάμεων.
7. Θα γίνουν οι αναγκαίες προεργασίες για την άμεση σύγκληση της Βουλής [ενν. Εθνικής Συνέλευσης και την έναρξη των εργασιών της κυβέρνησης [...]].

Κεμάλ Ατατούρκ, Ομιλίες μτφρ. Σ. Σολταρίδης Λιβάνη, Αθήνα 1995, σ. 51-52.

ΑΣΚΗΣΗ

Αφού μελετήσετε την πηγή, να παρουσιάσετε τις κύριες επιδιώξεις του τουρκικού εθνικού κινήματος όπως αυτές προκύπτουν από το κείμενο.

ΕΝΟΤΗΤΑ 38

Ο μικρασιατικός πόλεμος (1919-1922)

Η ελληνική διοίκηση της Μικράς Ασίας Παράλληλα με την απόβαση του ελληνικού στρατού στη Σμύρνη, εγκαταστάθηκε στην πόλη και η ελληνική διοίκηση. Επικεφαλής ορίστηκε ο ύπατος αρμοστής (γενικός διοικητής) Αριστείδης Στεργιάδης, έμπιστος τόσο του Βενιζέλου όσο και των Βρετανών, με εντολή να αντιμετωπίζει ισότιμα όλους τους κατοίκους. Ήταν μια πολιτική που δεν γινόταν πολλές φορές αποδεκτή από την ελληνική στρατιωτική ηγεσία, τον μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο και από ορισμένους Μικρασιάτες Έλληνες, γεγονός που, σε συνδυασμό με τον αυταρχικό χαρακτήρα του Στεργιάδη, έκανε τον ύπατο αρμοστή αντιπαθή σε αρκετούς Έλληνες. Πάντως, οι ελληνικές αρχές επιτέλεσαν σημαντικό έργο στην οικονομία, στην εκπαίδευση, στην υγεία και ιδίως στην επανεγκατάσταση των Ελλήνων προσφύγων που είχαν διωχθεί παλαιότερα από τις οθωμανικές αρχές και τώρα επέστρεφαν.

Οι επιχειρήσεις του ελληνικού στρατού έως το καλοκαίρι του 1920 Ο ελληνικός στρατός κατέλαβε αρχικά τα εδάφη της Μικράς Ασίας για τα οποία είχε εντολή από την Αντάντ. Λίγο αργότερα, ο Βενιζέλος έλαβε από το συνέδριο του Παρισιού άδεια επέκτασης της ελληνικής ζώνης κατοχής. Έτσι, ο ελληνικός στρατός, αφού κατέλαβε, την άνοιξη του 1920, την Α. Θράκη, προέλασε, το καλοκαίρι του 1920, σε βάθος 100-150 χλμ. καταλαμβάνοντας μια ζώνη εδαφών στη Μ. Ασία κατά πολύ μεγαλύτερη από αυτή που όριζε η συνθήκη των Σεβρών (είχε υπογραφεί λίγο νωρίτερα).

1. Ελληνικές δυνάμεις στην ενδοχώρα της Μικράς Ασίας (καλοκαίρι 1921).

Η απόρριψη της συνθήκης των Σεβρών από το τουρκικό κίνημα αντίστασης. Οι ελληνικές επιτυχίες διευκόλυναν την Αντάντ να επιβάλει στον σουλτάνο τη συνθήκη των Σεβρών (καλοκαίρι 1920). Όμως η απόλυτη απόρριψη της συνθήκης από τον Κεμάλ σε συνδυασμό με την ενίσχυση του τουρκικού εθνικού κινήματος αντίστασης έκαναν τους συμμάχους επιφυλακτικούς σχετικά με το κατά πόσο ο ελληνικός στρατός θα μπορούσε να επιβληθεί.

1. Η απόφαση για συνέχιση του πολέμου μετά τον Νοέμβριο του 1920

Αν η επιστροφή του Κωνσταντίνου και οι μεταβολές στον κρατικό μηχανισμό ικανοποιούσαν δύο από τα αιτήματα που εμπεριείχε η λαϊκή ετυμηγορία της 1ης Νοεμβρίου, αγνοήθηκε εντελώς το βαθύτερο νόημά της δηλ. η άρνηση του πολέμου και η προσδοκία της αποστράτευσης. Η αντιβενιζελική ηγεσία χειρίστηκε το μικρασιατικό ζήτημα σαν να μην υπήρχε άλλη επιλογή από τη συνέχιση και την κλιμάκωση της εκστρατείας.

Παγιδεύθηκαν έτσι σε ένα αλυτρωτικό εγχείρημα, που τους ήταν ξένο.

Γ. Μαυρογορδάτος «Οι πολιτικές εξελίξεις», Ιστορία του νέου ελληνισμού, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2003, τόμ. 6ος σ. 27-28.

Οι εκλογές του 1920 και η επάνοδος του Κωνσταντίνου Λίγες μέρες μετά την υπογραφή της συνθήκης των Σεβρών ο Βενιζέλος δέχτηκε στο Παρίσι δολοφονική επίθεση από Έλληνες φιλοβασιλικούς, αλλά διασώθηκε. Λίγο μετά, στη διάρκεια ταραχών που ξέσπασαν στην Αθήνα, δολοφονήθηκε από βενιζελικούς ο Ίων Δραγούμης, γνωστός αντιβενιζελικός.

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, ο Βενιζέλος προκήρυξε εκλογές, κρίνοντας ότι μετά την επιτυχία των Σεβρών η συγκυρία ήταν ευνοϊκή για να τις κερδίσει. Υποτίμησε, όμως, το γεγονός ότι ένα σημαντικό τμήμα της ελληνικής κοινωνίας είχε κουραστεί από την πολεμική προσπάθεια που είχε ξεκινήσει χρόνια πριν με τους βαλκανικούς πολέμους. Σε αυτές τις συνθήκες δημιουργήθηκε μια αντιβενιζελική συμμαχία, με ηγέτη τον Δημήτριο Γούναρη, που υποσχόταν τον τερματισμό του πολέμου και την απαλλαγή από τη «βενιζελική τυραννία», όπως χαρακτήριζε τη διακυβέρνηση Βενιζέλου. Καθώς το πολιτικό κλίμα ήταν ήδη τεταμένο, ο αιφνίδιος θάνατος του Αλέξανδρου, που εκτελούσε χρέη βασιλιά, μετέτρεψε τις εκλογές σε άτυπο δημοψήφισμα για την επιστροφή ή όχι του εξόριστου Κωνσταντίνου στην Ελλάδα.

Στις εκλογές που έγιναν τον Νοέμβριο του 1920 οι Φιλελεύθεροι ηττήθηκαν. Αμέσως ο Βενιζέλος έφυγε από την Ελλάδα. Η νέα φιλοβασιλική κυβέρνηση οργάνωσε δημοψήφισμα για την επιστροφή ή όχι

του Κωνσταντίνου. Το υπερβολικά υψηλό ποσοστό υπέρ του Κωνσταντίνου δημιούργησε βάσιμες υποψίες για νοθεία. Τον Δεκέμβριο του 1920 ο Κωνσταντίνος επανήλθε.

Διπλωματικές επιτυχίες του τουρκικού κινήματος αντίστασης Παράλληλα, οι Δυνάμεις της Αντάντ είχαν αρχίσει να επανεξετάζουν τη στάση τους διαβλέποντας τη δυνατότητα του κεμαλικού κινήματος να είναι ο νικητής της σύγκρουσης. Η επιστροφή του Κωνσταντίνου, πολέμιου της Αντάντ στα χρόνια του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου, λειτούργησε ως πρόφαση για τις Δυνάμεις, ιδίως για τη Γαλλία και την Ιταλία, ώστε να αναθεωρήσουν τη στάση τους απέναντι στην Ελλάδα. Έτσι, ο Κεμάλ, αφού υπέγραψε συμφωνία συνεργασίας με τη Σοβιετική Ένωση (Μάρτιος 1921), προχώρησε στην υπογραφή σειράς συμφωνιών με τη Γαλλία (Μάρτιος και Οκτώβριος 1921) και την Ιταλία (Μάρτιος 1921) που προέβλεπαν την αποχώρηση των στρατευμάτων τους από τη Μικρά Ασία με αντάλλαγμα την παραχώρηση προνομίων και διευκολύνσεων από την κεμαλική Τουρκία. Μετά απ' αυτά, οι ελληνικές προσπάθειες είχαν πλέον μόνο την αγγλική στήριξη, και αυτή σε διπλωματικό, κυρίως, επίπεδο.

Οι εξελίξεις έως τον Αύγουστο του 1922 Η νέα φιλοβασιλική κυβέρνηση δεν τήρησε την προεκλογική της υπόσχεση για τερματισμό του πολέμου. Ο Κωνσταντίνος και η νέα πολιτική ηγεσία πίστευαν ότι η νίκη ήταν κοντά και γι' αυτό αποφάσισαν να συνεχίσουν τον πόλεμο. Μάλιστα, ο Κωνσταντίνος πήγε ο ίδιος στη Μικρά Ασία. Το καλοκαίρι του 1921, τα ελληνικά στρατεύματα πραγματοποίησαν μεγάλη επίθεση, που κόστισε χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες, φτάνοντας μέχρι τον ποταμό Σαγγάριο, λίγα χιλιόμετρα πριν την Άγκυρα. Συνάντησαν, ωστόσο, ισχυρή αντίσταση

και υποχώρησαν στη γραμμή που οριζόταν από τις πόλεις Εσκή Σεχίρ–Κιουτάχεια–Αφιόν Καραχισάρ. Εκεί παρέμεινε το μέτωπο τον επόμενο ένα χρόνο.

2. Ο ελληνικός στρατός μετά την εκστρατεία στον ποταμό Σαγγάριο

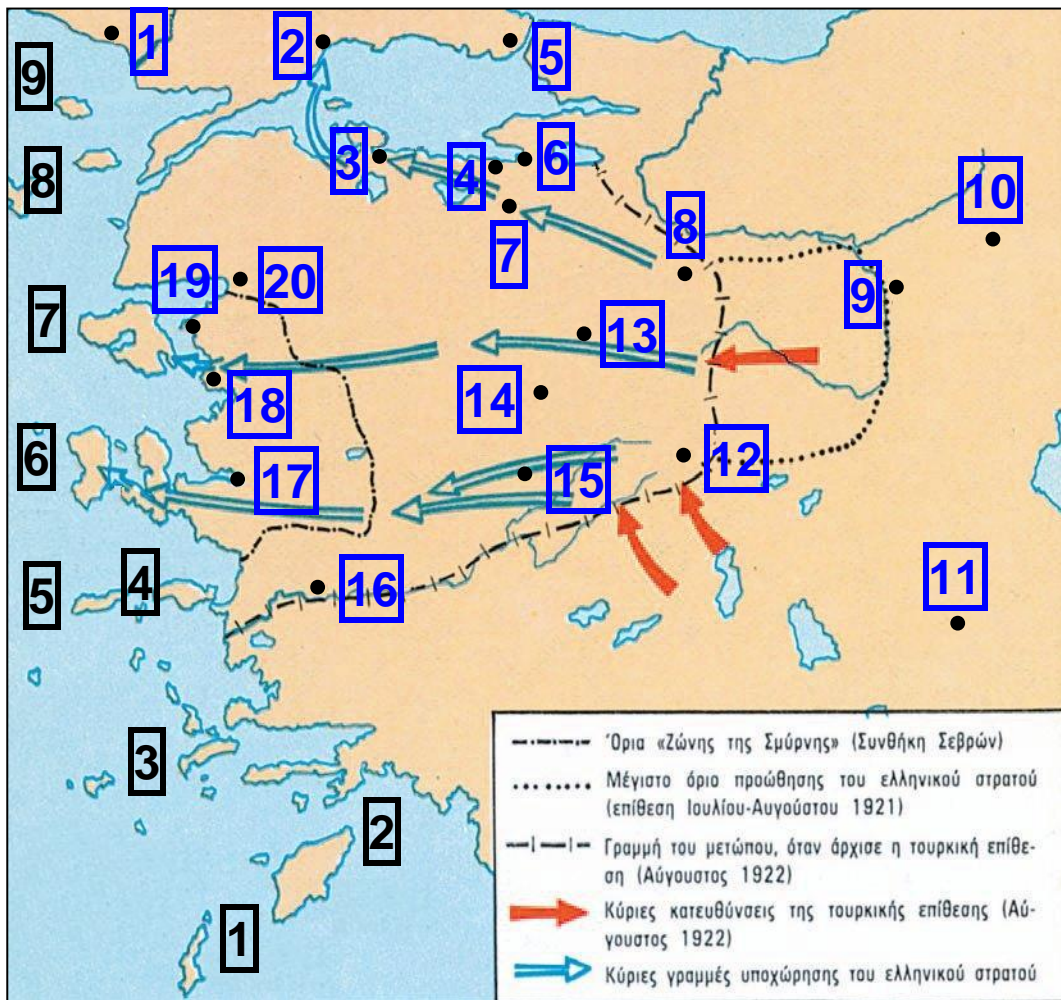
Υπολογίσθηκε ότι η πέραν του Σαγγάριου προσπάθεια είχε μειώσει κατά 50% τη μαχητική δύναμη της (ελληνικής) Στρατιάς! [...] Σε μέτωπο 700 χιλιομέτρων οι αμυντικές δυνατότητες του καταπονημένου αυτού στρατού δεν παρείχαν καμία εμπιστοσύνη και μόνον η ρητορεία των ηγητόρων, οι οποίοι είχαν συνδέσει την κριτική και την έκφραση γνώμης με τις καθεστωτικές ισορροπίες της χώρας διέβλεπε ελπίδες επιτυχίας στη συνέχιση του πολέμου.

Γ. Μαργαρίτης, «Οι πόλεμοι», Ιστορία της Ελλάδας του 20ού αιώνα, Βιβλιόραμα, Αθήνα 2003, τόμ. Α2, σ. 182.

3. Στον δρόμο για την προσφυγιά

[...] Λοιπόν ούλος αυτός ο κόσμος στοιβαγμένος στο μουράγιο και πάνω σε μαούνες. Άντριοι, γέροι, γριές και γυναικόπαιδα, που είχανε παρατήσει τα καλά τους, και ξεμείνανε στο δρόμο, και τώρα εκεί μεροβραδιάζονταν εκεί πλαγιάζανε, άλλος μ' ένα χράμι που έφερε μαζί του, άλλος μ' ένα πάπλωμα ή με μια μπατανία. Χείλια τρεμοσαλεύανε από το παραμιλητό. Μάτια γουρλωμένα που αγναντεύανε τη Δευτέρα Παρουσία, τη συντέλεια του κόσμου [...] Μέρα, χαρά Θεού. Τέλη Αυγούστου, αρχές Σεπτέμβρη με το καινούριο [...].

Κοσμάς Πολίτης, Στου Χατζηφράγκου, Ερμής, Αθήνα 1990, σ. 146.

2. Ο μικρασιατικός πόλεμος (1919 -1922)

ΝΗΣΙΑ

1. ΚΑΡΠΑΘΟΣ	4. ΙΚΑΡΙΑ	7. ΛΕΣΒΟΣ
2. ΡΟΔΟΣ	5. ΣΑΜΟΣ	8. ΙΜΒΡΟΣ
3. ΚΩΣ	6. ΧΙΟΣ	9. ΤΕΝΕΔΟΣ

Πόλεις

1. Αλεξανδρούπολη	8. Εσκή-Σεχίρ	14. Γκεντίζ
2. Ραιδεστός	9. Γόρδιο	15. Ουσάκ
3. Πάνορμος	10. Άγκυρα	16. Αϊδίνιο
4. Μουδανιά	11. Ικόνιο	17. Σμύρνη
5. Κωνσταντινούπολη	12. Αφιόν	18. Δεκελί
6. Χίος	Καραχισάρ	19. Αϊβαλί
7. Προύσα	13. Κιουτάχεια	20. Αδραμύττιο

Όμως, οι όροι του παιχνιδιού είχαν αντιστραφεί. Ο Κεμάλ, ενισχυμένος οικονομικά, διπλωματικά και στρατιωτικά, εμφανιζόταν αδιάλλακτος. Την ίδια στιγμή στην Αθήνα ενισχύονταν οι αντιπολιτευτικές φωνές (ο Αλ. Παπαναστασίου και έξι συνεργάτες του δημοσίευσαν, τον Μάρτιο του 1922, το Δημοκρατικό Μανιφέστο, στο οποίο ασκούσαν κριτική στις βασιλικές επιλογές) και οξυνόταν η οικονομική κρίση. Σε αυτές τις συνθήκες, οι κυβερνήσεις της Αθήνας αναζητούσαν στο εξωτερικό διπλωματική και οικονομική στήριξη, αλλά δίχως αποτέλεσμα.

Στις 13 Αυγούστου εκδηλώθηκε η τελική τουρκική επίθεση. Λίγο μετά η ελληνική άμυνα κατέρρευσε και άρχισε η υποχώρηση. Στις 27 Αυγούστου οι κεμαλικοί μπήκαν στη Σμύρνη. Η πόλη παραδόθηκε στις φλόγες, οι Έλληνες και οι Αρμένιοι κάτοικοί της στη σφαγή. Η ήττα του ελληνικού στρατού σήμανε και το τέλος του μικρασιατικού ελληνισμού. Όσοι Έλληνες σώθηκαν πήραν το δρόμο για την προσφυγιά.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

Ο μικρασιατικός πόλεμος στη λογοτεχνία και στον κινηματογράφο

- ✓ Ηλίας Βενέζης, **Νούμερο 31328** (1931).
- ✓ Στρατής Δούκας, **Ιστορία ενός αιχμαλώτου** (1929).
- ✓ Διδώ Σωτηρίου, **Οι νεκροί περιμένουν** (1959).
- ✓ Διδώ Σωτηρίου, **Ματωμένα χώματα** (1962).
- ✓ Νίκος Κούνδουρος, **1922** (1982).

Ταινία βασισμένη στο βιβλίο **Νούμερο 31328** του Η. Βενέζη.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- 1. Δοκιμάστε να ερμηνεύσετε την απόφαση των κυβερνήσεων μετά το Νοέμβριο του 1920 να συνεχίσουν τον μικρασιατικό πόλεμο. Καλό θα ήταν να μελετήσετε πριν την πηγή 1.**
- 2. Θεωρείτε ότι ο μικρασιατικός πόλεμος κρίθηκε αποκλειστικά σε στρατιωτικό επίπεδο; Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας.**
- 3. Διαθεματική δραστηριότητα: Ιστορία, λογοτεχνία και κινηματογράφος να διαβάσετε το αφήγημα του Ηλία Βενέζη Νούμερο 31328, να δείτε την ταινία του Νίκου Κούνδουρου 1922 και στη συνέχεια να τα παρουσιάσετε στην τάξη σας.**

ΕΝΟΤΗΤΑ 39

Εξελίξεις σε Ελλάδα και Τουρκία μετά τον μικρασιατικό πόλεμο

Ελλάδα: Το κίνημα του 1922 Στις αρχές Σεπτεμβρίου του 1922 ξέσπασε κίνημα στη Χίο και στη Μυτιλήνη, όπου βρίσκονταν μονάδες του ελληνικού στρατού που επέστρεφαν από τη Μικρά Ασία. Όσοι συμμετείχαν σε αυτό αξίωσαν την παραίτηση του βασιλιά Κωνσταντίνου, τη διάλυση της Βουλής (στην οποία τα φιλοβασιλικά κόμματα διέθεταν πλειοψηφία), το σχηματισμό νέας κυβέρνησης που θα είχε την εμπιστοσύνη της Αντάντ, καθώς και την ενίσχυση του μετώπου στη Θράκη, ώστε η Ελλάδα να αποφύγει και άλλες εδαφικές απώλειες. Με επικεφαλής τους συνταγματάρχες Νικόλαο Πλαστήρα και Στυλιανό Γονατά, περίπου 12.000 αξιωματικοί και στρατιώτες, αποβιβάστηκαν, λίγο αργότερα, στο Λαύριο, στο νοτιότερο άκρο της Αττικής, και άρχισαν να βαδίζουν προς την Αθήνα. Ο βασιλιάς Κωνσταντίνος, βλέποντας ότι δεν είχε καμία δυνατότητα αντίστασης, εγκατέλειψε τη χώρα. Βασιλιάς έγινε ο γιος του Γεώργιος Β΄. Φτάνοντας στην Αθήνα, οι κινηματίες εγκατέστησαν επαναστατική κυβέρνηση.

Η ανακωχή των Μουδανιών Μετά την ήττα στη Μικρά Ασία, φαινόταν πλέον εξαιρετικά δύσκολο για την Ελλάδα να διατηρήσει την Α. Θράκη. Αρχικά, η επαναστατική κυβέρνηση δεν φάνηκε πρόθυμη να υποχωρήσει. Μάλιστα, για να αντιμετωπίσει ενδεχόμενη νέα τουρκική επίθεση, αναδιοργάνωσε ταχύτατα τον ελληνικό στρατό στη Θράκη. Τελικά, όμως, υπό το βάρος των κεμαλικών απειλών για νέο πόλεμο και των αφόρητων πιέσεων της Αγγλίας η Ελλάδα αποδέχτηκε

την ανακωχή των Μουδανιών (Οκτώβριος 1922) με την οποία η Α. Θράκη ενσωματωνόταν στην Τουρκία. Η εκκένωση της περιοχής από τον ελληνικό στρατό και τον ντόπιο ελληνικό πληθυσμό ολοκληρώθηκε στα μέσα Νοεμβρίου 1922.

1. Τμήματα του επαναστατημένου στρατού στην Αθήνα (Σεπτέμβριος 1922). Στο κέντρο διακρίνεται ο Νικόλαος Πλαστήρας.

2. Έλληνες πρόσφυγες εγκαταλείπουν την ανατολική Θράκη (Νοέμβριος 1922).

Ελλάδα: Η «δίκη των έξι» Η επαναστατική κυβέρνηση σύστησε έκτακτο στρατοδικείο προκειμένου να καταλογιστούν ευθύνες για την ήττα στη Μικρά Ασία. Σε αυτό παραπέμφθηκαν οκτώ κορυφαία στελέχη (πρωθυπουργοί, υπουργοί, στρατιωτικοί ηγέτες) της βασιλικής παράταξης: Δ. Γούναρης, Ν. Στράτος, Π. Πρωτοπαπαδάκης, Γ. Μπαλτατζής, Ν. Θεοτόκης, Γ. Χατζανέστης, Μ. Γούδας και Ξ. Στρατηγός. Τον Νοέμβριο του 1922 καταδικάστηκαν σε θάνατο και εκτελέστηκαν οι έξι πρώτοι· αυτή ήταν η «δίκη των έξι».

1. Η ελληνοτουρκική σύμβαση υποχρεωτικής ανταλλαγής των πληθυσμών

Τραγική [...] για τους άνω του ενός εκατομμυρίου έλληνες πρόσφυγες και τις περιουσίες τους, αλλά και πλέον συμφέρουσα λύση, εν όψει της κατηγορηματικής αρνήσεως της τουρκικής πλευράς να δεχθεί την επιστροφή τους, ήταν η Συμφωνία της υποχρεωτικής ανταλλαγής πληθυσμών που υπογράφηκε στη Λωζάνη στις 30 Ιανουαρίου 1923. Το υποχρεωτικό της μετακινήσεως σήμαινε ότι πολλοί από αυτούς θα μπορούσαν να εγκατασταθούν στα οικήματα και τις γεωργικές εκτάσεις των 400.000 περίπου μουσουλμάνων, ελλήνων πολιτών, που βάσει της Συμφωνίας έπρεπε να ταξιδέψουν προς την αντίθετη κατεύθυνση· εξίσου τραγικά θύματα και αυτοί –που κανείς σχεδόν στην Ελλάδα δεν φαίνεται να τους θυμάται– ενός πολέμου για τον οποίο δεν έφεραν καμία ευθύνη και του οποίου τη διεξαγωγή δεν είχαν κανενός είδους συμμετοχή.

Γ. Γιανουλόπουλος, «Η ευγενής μας τύφλωση...», εξωτερική πολιτική και «εθνικά θέματα» από την ήττα του 1897 έως τη Μικρασιατική Καταστροφή, δ΄ έκδοση, Βιβλιόραμα, Αθήνα 2003, σ. 308.

Η συνθήκη της Λοζάνης (1923) Παράλληλα, άρχισαν στη Λοζάνη της Ελβετίας διαβουλεύσεις για την υπογραφή μιας νέας συνθήκης ειρήνης. Εκπρόσωπος της Ελλάδας σε αυτές ορίστηκε, από την επαναστατική κυβέρνηση, ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Μετά από πολύμηνες συζητήσεις υπογράφηκε, στις 24 Ιουλίου 1923, η συνθήκη της Λοζάνης, με την οποία επισημοποιήθηκε η τουρκική κυριαρχία στη Μικρά Ασία και στην Α. Θράκη, ενώ παραχωρήθηκαν στην Τουρκία και η Ίμβρος με την Τένεδο. Επίσης, στη συνθήκη της Λοζάνης ενσωματώθηκε ελληνοτουρκική σύμβαση ανταλλαγής πληθυσμών (Ιανουάριος 1923), σύμφωνα με την οποία όλοι οι ορθόδοξοι χριστιανοί της Τουρκίας έπρεπε να μετοικήσουν στην Ελλάδα και όλοι οι μουσουλμάνοι της Ελλάδας να ακολουθήσουν τον αντίστροφο δρόμο. Εξαιρέθηκαν το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και οι Έλληνες της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου και της Τενέδου (125.000 τότε), καθώς και οι μουσουλμάνοι της Δ. Θράκης (118.000 τότε).

Κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα Η ελληνική επαναστατική κυβέρνηση είχε να αντιμετωπίσει επείγοντα και σοβαρά προβλήματα. Η ραγδαία επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης, η κατακόρυφη πτώση των μισθών και η επείγουσα ανάγκη αποκατάστασης των παλαιών πολεμιστών (πολλοί από αυτούς είχαν πολεμήσει 10-12 χρόνια) και των προσφύγων έκαναν επιτακτική τη λήψη μέτρων. Σε αυτές τις συνθήκες, λοιπόν, και επιπλέον ωθούμενη από τη γενική ανάγκη αύξησης της αγροτικής παραγωγής

γής η επαναστατική κυβέρνηση άρχισε αμέσως την απαλλοτρίωση και διανομή γαιών σε πρόσφυγες και γηγενείς ακτήμονες (Φεβρουάριος 1923). Αυτή την εποχή μοιράστηκαν αγροτικοί κλήροι σε πλήθος αγροτών. Παράλληλα, τα εργατικά αιτήματα για αυξήσεις των αποδοχών οδήγησαν, το καλοκαίρι του 1923, στο μεγαλύτερο κύμα απεργιών που είχε γνωρίσει η Ελλάδα από την ίδρυσή της. Σημαντικό μέτρο της επαναστατικής κυβέρνησης υπήρξε και η υιοθέτηση από την Ελλάδα του γρηγοριανού ημερολογίου, που ίσχυε στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Έτσι, από τις 16 Φεβρουαρίου 1923 (παλαιό ημερολόγιο) η Ελλάδα βρέθηκε στην 1η Μαρτίου 1923 (νέο ημερολόγιο). Το ημερολόγιο αυτό ισχύει σήμερα.

Η επαναστατική κυβέρνηση, αφού αντιμετώπισε με επιτυχία μια προσπάθεια ανατροπής της (Οκτώβριος 1923), αποφάσισε να παραδώσει την εξουσία. Στις εκλογές του Δεκεμβρίου του 1923 τα φιλοβασιλικά κόμματα απείχαν. Έτσι, στη Βουλή εκπροσωπήθηκαν μόνο το κόμμα των Φιλελευθέρων του Ελ. Βενιζέλου (250 βουλευτές) και η Δημοκρατική Ένωση του Αλ. Παπαναστασίου (120 βουλευτές). Ο Γεώργιος Β΄ εξαναγκάστηκε να φύγει στο εξωτερικό. Προσωρινός αντιβασιλέας ορίστηκε ο ναύαρχος Παύλος Κουντουριώτης.

2. Η επαναστατική κυβέρνηση προχωρά στη διανομή γαιών

Μετά την υπογραφή στη Λωζάνη της Σύμβασης για την υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας (30 Ιανουαρίου 1923) και μπροστά στο πελώριο πρόβλημα της προσφυγικής αποκατάστασης, παραμερίστηκε στις 14 Φεβρουαρίου το τελευταίο εμπόδιο που απέμενε για την αναγκαστική

απαλλοτρίωση των τσιφλικιών: η συνταγματική απαίτηση να προηγείται «πλήρης» αποζημίωση των γαιοκτημόνων. Μετά την αναστολή της σχετικής διάταξης, όχι μόνο επιτρεπόταν η κατάληψη των ιδιοκτησιών και πριν από την καταβολή αποζημιώσεων αλλά και η ίδια η αποζημίωση έγινε σε κρατικές ομολογίες 30ετούς διάρκειας (που γρήγορα απαξιώθηκαν). Άρχισε έτσι η άμεση απαλλοτρίωση και διανομή γαιών είτε σε πρόσφυγες είτε σε γηγενείς ακτήμονες, που επρόκειτο να ολοκληρωθεί κατά το μεγαλύτερο μέρος της σε τρία μόλις χρόνια.

Γ. Μαυρογορδάτος, «Μεταξύ δύο πολέμων, πολιτική ιστορία 1922-1940», Ιστορία του νέου ελληνισμού, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2003, τόμ. 7ος, σ. 10.

Κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις στην Τουρκία
Μετά τον μικρασιατικό πόλεμο, ο Μουσταφά Κεμάλ, ο οποίος αναδείχτηκε πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας, υποχρέωσε τον σουλτάνο να φύγει από τη χώρα, εδραίωσε τον κοσμικό–λαϊκό (και όχι θρησκευτικό) χαρακτήρα του πολιτεύματος και στη συνέχεια θέλησε να μετατρέψει την Τουρκία σε σύγχρονο κράτος δυτικού τύπου: προσπάθησε να οργανώσει συστήματα υγείας και εκπαίδευσης, αντικατέστησε το οθωμανικό αλφάβητο με το λατινικό προσπαθώντας να φέρει τη χώρα του πιο κοντά στη Δύση, κατήργησε την πολυγαμία, παραχώρησε δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες, απαγόρευσε στους άνδρες να φορούν φέσι και στις γυναίκες φερετζέ και επέβαλε τη χρήση οικογενειακών επιθέτων (ο ίδιος υιοθέτησε το Ατατούρκ, πατέρας των Τούρκων, με το οποίο τον αποκαλούσαν οι οπαδοί του). Οι κεμαλικές μεταρρυθμίσεις, ωστόσο, βρήκαν απήχηση μόνο στα ανώτερα και μεσαία κοινωνικά

στρώματα. Οι φτωχότερες τάξεις και κυρίως οι αγροτικοί πληθυσμοί, δηλαδή η συντριπτική πλειονότητα του τουρκικού λαού, συνέχισαν να ζουν, σε μεγάλο βαθμό, όπως και πριν από την «κεμαλική επανάσταση».

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Κατά τον ιστορικό Γ. Γιανουλόπουλο, η ανταλλαγή πληθυσμών ήταν «τραγική [...] αλλά και πλέον συμφέρουσα λύση» (πηγή 1). Να σχολιάσετε τη θέση αυτή.
2. Ποια η σημασία της συνθήκης της Λοζάνης για την Ελλάδα, την Τουρκία αλλά και την ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων και της νοτιοανατολικής Μεσογείου;
3. Να αποτιμήσετε την κίνηση της ελληνικής επαναστατικής κυβέρνησης να προχωρήσει αμέσως σε διανομή γαιών (πηγή 2). Ποιοι λόγοι υπαγόρευαν αυτή την απόφαση; Ποια ήταν η σημασία της;

3. Ο Κεμάλ διδάσκει σε Τούρκους την τουρκική γραφή γραμμένη σε λατινικό αλφάβητο.

Ολοκληρώνοντας το κεφάλαιο θυμόμαστε ότι...

- ✓ η Ελλάδα ανέλαβε τη μικρασιατική εκστρατεία με την προσδοκία να ενσωματώσει οθωμανικά εδάφη στα οποία κατοικούσαν και πυκνοί ελληνικοί πληθυσμοί
- ✓ στη δυτική Μ. Ασία και στον Πόντο υπήρχαν ακμαίες ελληνορθόδοξες κοινότητες η θέση των οποίων επιδεινώθηκε ραγδαία μετά την επικράτηση των Νεότουρκων
- ✓ το τουρκικό εθνικό κίνημα αντίστασης με επικεφαλής τον Μουσταφά Κεμάλ εξελίχθηκε σε παράγοντα καθοριστικό για τις εξελίξεις στη Μικρά Ασία
- ✓ η μικρασιατική εκστρατεία κατέληξε σε ελληνική ήττα και αυτή με τη σειρά της είχε ως αποτέλεσμα τον ξεριζωμό του μικρασιατικού ελληνισμού
- ✓ το καλοκαίρι του 1923 υπογράφηκε η συνθήκη της Λοζάνης, που όριζε, μεταξύ άλλων ως υποχρεωτική την ανταλλαγή πληθυσμών ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία
- ✓ μετά τον μικρασιατικό πόλεμο, στην Ελλάδα ξέσπασε κίνημα που εκδίωξε τον Κωνσταντίνο, καταδίκασε και εκτέλεσε έξι ηγετικά στελέχη της βασιλικής παράταξης ως υπεύθυνα για την ήττα και προχώρησε σε διανομή γαιών την ίδια στιγμή στην Τουρκία, ο Κεμάλ προωθούσε ριζικές μεταρρυθμίσεις επιδιώκοντας τη μετατροπή της χώρας του σε σύγχρονο εθνικό κράτος δυτικού τύπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΥ (1919-1939)

Σε αυτό το κεφάλαιο θα εξετάσουμε:

- ✓ την οικονομική κρίση που έπληξε σχεδόν ολόκληρο τον κόσμο κατά τον Μεσοπόλεμο
- ✓ τα κοινωνικά και τα πολιτικά αποτελέσματα της οικονομικής κρίσης
- ✓ τη γέννηση του φασισμού και τη διάδοση του φασιστικού προτύπου
- ✓ τις κυριότερες πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου
- ✓ το προσφυγικό πρόβλημα στη μεσοπολεμική Ελλάδα.

ΕΝΟΤΗΤΑ 40

**Τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια,
η παγκόσμια οικονομική κρίση του 1929
και η Μεγάλη Ύφεση**

Τα αποτελέσματα του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου
Η Ευρώπη βγήκε από τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο υλικά και ηθικά καταρρακωμένη: 8 εκατομμύρια νεκροί, 6 εκατομμύρια ανάπηροι και τεράστιες υλικές ζημιές ήταν τα ορατά αποτελέσματα.

Σε οικονομικό επίπεδο, η Μ. Βρετανία και η Γαλλία, προκειμένου να βρουν τους οικονομικούς πόρους που ήταν απαραίτητοι για τον πόλεμο, δανείστηκαν από τις ΗΠΑ. Οι τελευταίες είδαν την οικονομία τους και τη διεθνή τους θέση να ενισχύονται.

Σε κοινωνικό επίπεδο, ο πόλεμος προκάλεσε βαθιές μεταβολές. Ο μεγάλος χαμένος ήταν τα μεσαία στρώματα (μισθωτοί, μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, ελεύθεροι επαγγελματίες), τα οποία σε πολλές περιπτώσεις καταστράφηκαν οικονομικά. Από την άλλη πλευρά, ο πόλεμος ευνόησε την είσοδο των γυναικών στην αγορά εργασίας. Σε χώρες όπως η Σοβιετική Ένωση, η Γερμανία και η Βρετανία οι γυναίκες απέκτησαν αυτή την εποχή δικαίωμα ψήφου.

Σε πολιτικό επίπεδο, η μεταπολεμική Ευρώπη, αν και εξακολουθούσε να παίζει σημαντικό διεθνή ρόλο, είδε την παγκόσμια ηγεμονία της να εξαρθρώνεται. Τα οικονομικά προβλήματα της Μ. Βρετανίας και της Γαλλίας αποδυνάμωσαν τον διεθνή τους ρόλο και έπληξαν τη συνοχή του αποικιακού τους συστήματος. Σε αυτό συνέβαλε και η συμμετοχή στρατευμάτων από τις αποικίες στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο. Πολλοί από αυτούς τους πολεμιστές γύρισαν στις πατρίδες τους φέρνοντας μαζί τους ιδέες που γνώρισαν στην Ευρώπη. Είτε επρόκειτο για το «δικαίωμα της αυτοδιάθεσης των λαών» είτε για τις αντιιμπεριαλιστικές θέσεις των σοσιαλιστών και των κομμουνιστών, οι ιδέες αυτές ενίσχυσαν κινήματα ανεξαρτητοποίησης στις αποικίες κατά τον Μεσοπόλεμο.

Επίσης, στη διάρκεια του πολέμου δημιουργήθηκε το πρώτο σοσιαλιστικό κράτος. Αν και η νεαρή Σοβιετική Ένωση ήταν ακόμη αδύναμη, συνιστούσε, ωστόσο, ένα εναλλακτικό πρότυπο οργάνωσης της κοινωνίας που ασκούσε, τα πρώτα εκείνα χρόνια, ισχυρή έλξη σε πολλούς από τους απογοητευμένους πολίτες της Ευρώπης.

1. Ανάπηρος Γερμανός αξιωματικός ζητιανεύει μετά τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο φορώντας την επίσημη στολή του.

Τέλος, ο πόλεμος έπληξε το κύρος του φιλελεύθερου αστικού κράτους που σε λίγο θα δεχόταν σφοδρή κριτική τόσο από τα αριστερά, με την άνοδο του κομμουνισμού, όσο και από τα δεξιά, με την ενίσχυση αυταρχικών εθνικιστικών και φασιστικών τάσεων που κατηγορούσαν τον κοινοβουλευτισμό ότι αδυνατούσε να υπερασπιστεί τα εθνικά συμφέροντα.

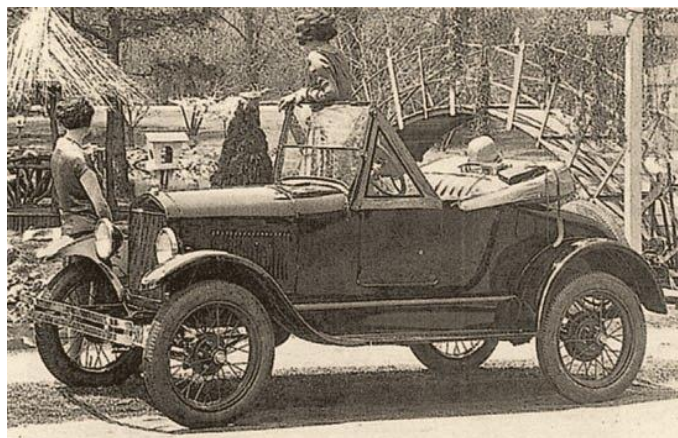
2. Η είσοδος των γυναικών στην αγορά εργασίας, δυναμική την εποχή του Α' Παγκόσμιου πολέμου, ενισχύθηκε μεταπολεμικά.

Η κατάσταση στην Ευρώπη κατά τη δεκαετία του 1920 Τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια η πολιτική ατμόσφαιρα στην Ευρώπη σφραγίστηκε από την αμοιβαία καχυποψία και τον ανταγωνισμό Γαλλίας–Γερμανίας. Η αναθέρμανση, όμως, της ευρωπαϊκής οικονομίας και η σχετική ευφορία που την ακολούθησε καλλιέργησαν τόσο στους ευρωπαϊκούς λαούς όσο και στους Ευρωπαίους ηγέτες την αντίληψη ότι τέτοιοι ανταγωνισμοί ήταν αδιέξοδοι. Έτσι, το 1925 υπογράφηκαν, με πρωτεργάτες τους υπουργούς Εξωτερικών της Γαλλίας Μπριάν και της Γερμανίας Στρέζεμαν, οι συνθήκες του Λοκάρνο (1925), για τον σεβασμό των υφιστάμενων συνόρων. Λίγο αργότερα, το 1928, υπογράφηκε το σύμφωνο Κέλογκ-Μπριάν (υπουργοί Εξωτερικών των ΗΠΑ και της Γαλλίας αντίστοιχα), με το οποίο καταδικαζόταν ο πόλεμος.

Η έκρηξη της οικονομικής κρίσης του 1929 Η διεθνής διπλωματική προσέγγιση στηρίχτηκε, όπως ήδη είπαμε, στην οικονομική ευημερία που σημειωνόταν από τις αρχές της δεκαετίας του 1920 στον δυτικό κόσμο. Χώρα–καθρέφτης αυτού του «οικονομικού θαύματος» ήταν οι ΗΠΑ, όπου την περίοδο 1921-1929 τόσο η βιομηχανική παραγωγή όσο και το μέσο εισόδημα διπλασιάστηκαν. Η γενικότερη αισιοδοξία που επικρατούσε στις ΗΠΑ εκφράστηκε με τη συνεχή άνοδο των τιμών των μετοχών στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης. Το φθινόπωρο του 1929, ωστόσο, μεγάλοι επενδυτές, θέλοντας να εισπράξουν μέρος από τα κέρδη τους, άρχισαν να πουλούν μετοχές. Γρήγορα επικράτησε πανικός, κυρίως ανάμεσα στους μικροεπενδυτές, που έσπευσαν να πουλήσουν τις μετοχές τους. Αποτέλεσμα ήταν η γενική κατάρρευση των τιμών στο χρηματιστήριο, η οποία ξεκίνησε στις 24 Οκτωβρίου του 1929, τη «Μαύρη Πέμπτη». Το φαινόμενο

ονομάστηκε κραχ και ήταν η αρχή μιας οικονομικής κρίσης που εξαπλώθηκε ραγδαία σχεδόν σε ολόκληρο τον κόσμο.

Σε διάστημα λίγων εβδομάδων είχαν χαθεί πολλές περιουσίες. Επιχειρήσεις έκλεισαν, χιλιάδες επιχειρηματίες καταστράφηκαν και εκατομμύρια εργαζόμενοι έμειναν άνεργοι. Το 1931 η οικονομία των ΗΠΑ είχε σχεδόν καταρρεύσει. Την ίδια στιγμή, ωστόσο, μεγάλες επιχειρήσεις, που άντεξαν στην κρίση, εξαγόραζαν μικρότερες επιχειρήσεις. Έτσι, συγκεντρωνόταν η οικονομική ισχύς και σχηματίζονταν πανίσχυρα οικονομικά συγκροτήματα.

3. Το «αμερικανικό θαύμα»: διαφήμιση αυτοκινήτου Ford το 1926.

1. ΗΠΑ, 1928:

Η ευφορία πριν από την οικονομική καταιγίδα

Κανένα Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών [...] δε βρέθηκε μπροστά σε πιο μεγάλη και ευχάριστη προοπτική απ' αυτή που φαίνεται σήμερα μπροστά μας [...] Ο μεγάλος πλούτος που δημιούργησαν οι επιχειρήσεις και η βιομηχανία μας και που έσωσε τη χώρα μας, διανεμήθηκε σοφά ανάμεσα στο λαό μας και σταθερά τοποθετήθηκε στο εξωτερικό [...]. Οι απαιτήσεις για την ύπαρξή μας ξεπέρασαν τον κανόνα της αναγκαιότητας

και μετέβησαν στην περιοχή της πολυτέλειας. [...] Η χώρα μπορεί να κοιτάζει το παρόν με ικανοποίηση και να προσβλέπει στο μέλλον με αισιοδοξία. Μήνυμα του Προέδρου των ΗΠΑ Calvin Coolidge, στο Κογκρέσο, 4.12.1928.

Πηγή: E.J. Hobsbawm, Η εποχή των άκρων. Ο σύντομος εικοστός αιώνας, 1914-1991, μτφρ. Β. Καπετανγιάννης, Θεμέλιο, Αθήνα 1995, σ. 116.

Η επέκταση της κρίσης – Η Μεγάλη Ύφεση Η κρίση επεκτάθηκε γρήγορα και στην Ευρώπη, όπου είχαν επενδυθεί αμερικανικά κεφάλαια με τη μορφή δανείων. Η απόφαση των αμερικανικών τραπεζών να αποσύρουν τα δάνεια αυτά κλόνισε την ευρωπαϊκή οικονομία. Το πλήγμα ήταν ισχυρό, ιδίως για τη Γερμανία, που είχε στηρίξει τη μεταπολεμική ανασυγκρότησή της σε αμερικανικά κεφάλαια, αλλά και για τη Βρετανία, που αδυνατούσε πλέον να διαθέσει τα προϊόντα της στην αγορά των ΗΠΑ. Η γενικευμένη κάμψη της οικονομικής δραστηριότητας, που σημειώθηκε σχεδόν σε ολόκληρο τον δυτικό κόσμο κατά την περίοδο 1929 -1933 ως αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης του 1929 και ονομάστηκε Μεγάλη Ύφεση, έπληξε και την Ελλάδα, όπως θα δούμε σε επόμενη ενότητα.

4. Αυτοκτονίες στη Νέα Υόρκη μετά την κατάρρευση του χρηματιστηρίου (κραχ) το φθινόπωρο του 1929.

2. Η «Μαύρη Πέμπτη» στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης

Το καίριο πλήγμα προήλθε από την κατάρρευση του χρηματιστηρίου [ενν. της Νέας Υόρκης] τον Οκτώβριο του 1929. Οι εντολές πωλήσεων, που διογκώθηκαν απότομα στις 22 του μήνα, πήραν τη μορφή χιονοστιβάδας στη συνεδρίαση της 24ης Οκτωβρίου. Αυτή ήταν η «Μαύρη Πέμπτη», κατά την οποία 12 εκατομμύρια μετοχές έπεσαν στην αγορά χωρίς να βρουν αγοραστή. Όλοι δοκιμάζουν να ξεφορτωθούν τους τίτλους τους μια ώρα αρχύτερα, και οι τιμές πέφτουν κατακόρυφα. Πάμπολλες τράπεζες που είχαν επενδύσει τις καταθέσεις των πελατών τους σε μετοχές οδηγούνται σε χρεοκοπία. [...] Τρεις μήνες μετά το κραχ της Γουόλ Στριτ [το χρηματιστήριο της Ν. Υόρκης], η παραγωγή αυτοκινήτων έχει κιόλας μειωθεί στο μισό, παρασύροντας τις βιομηχανίες εξαρτημάτων, ελαστικών και πετρελαίου. [...]

S. Bernstein & P. Milza, Ιστορία της Ευρώπης, μτφρ. Μ. Κοκολάκης Αλεξάνδρεια, Αθήνα 1997, τόμ. 3, σ. 67- 68.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Να περιγράψετε και να σχολιάσετε την εικόνα 1.
2. Να μελετήσετε την εικόνα 2 και κατόπιν να συνθέσετε κείμενο με θέμα τις αλλαγές που έφερε ο Α΄ Παγκόσμιος πόλεμος στην κοινωνική θέση των γυναικών.
3. Ποιες πληροφορίες μπορείτε να αντλήσετε για την οικονομική κρίση του 1929 στις ΗΠΑ μελετώντας τις πηγές 1, 2 και τις εικόνες 3 και 4;

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...διαβάστε

✓ Έρνεστ Χεμινγκουέι,

Αποχαιρετισμός στα όπλα (1929)

Η μεταπολεμική εμπειρία κοινωνικής προσαρμογής δοσμένη από τον Έ. Χεμινγκουέι, στρατιώτη στη διάρκεια του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου.

...δείτε κινηματογραφική ταινία

✓ J. Huston, Ch. Vidor,

Αποχαιρετισμός στα όπλα (1957)

Ταινία βασισμένη στο ομότιτλο μυθιστόρημα του Έ. Χεμινγκουέι.

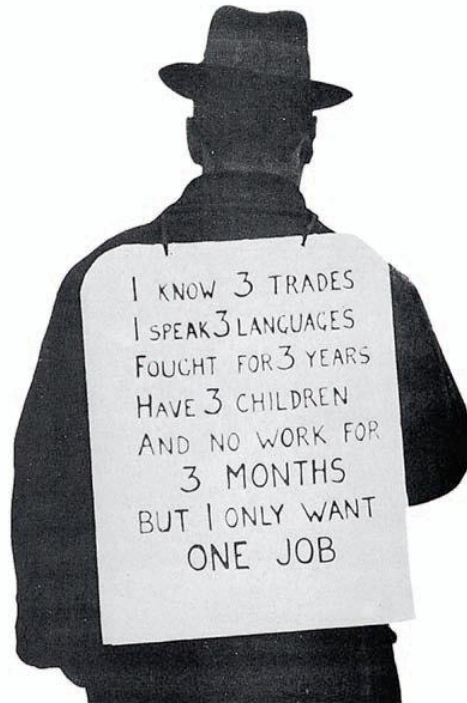
ΕΝΟΤΗΤΑ 41

Κοινωνικές διαστάσεις της κρίσης του 1929

Η κρίση του 1929 επηρέασε, αν και σε διαφορετικό βαθμό, όλες τις κοινωνίες του δυτικού κόσμου.

Ένα τμήμα των ανώτερων τάξεων ισχυροποιήθηκε, καθώς κατάφερε, εξαγοράζοντας επιχειρήσεις στα πρόθυρα της κατάρρευσης, να ενισχύσει σημαντικά την οικονομική και κοινωνική του θέση.

Ωστόσο, για όλους τους άλλους οι εξελίξεις υπήρξαν αρνητικές. Οι αγρότες είδαν τα προϊόντα τους να μένουν απούλητα και τα εισοδήματά τους να εξανεμίζονται. Οι βιομηχανικοί εργάτες και οι εμποροϋπάλληλοι βρέθηκαν αντιμέτωποι με μειώσεις των μισθών τους, περιορισμό των ωρών εργασίας και απολύσεις. Οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες υποχρεώθηκαν να πουλήσουν ή να κλείσουν τις επιχειρήσεις τους και οι δημόσιοι υπάλληλοι να αποδεχτούν δραστικές μειώσεις των μισθών τους. Ένα κύμα εξαθλίωσης κάλυψε τις ΗΠΑ, την Ευρώπη και πολλές άλλες χώρες του δυτικού κόσμου προκαλώντας έντονες –και συχνά βίαιες– διαμαρτυρίες. Ειδικά στις Η.Π.Α, που υπήρξαν η πηγή της κρίσης, υπολογίστηκε ότι περί-που 12.000.000 άνθρωποι έμειναν άνεργοι, πάνω από 1.600 τράπεζες πτώχευσαν, 20.000 μικρομεσαίες επιχειρήσεις έκλεισαν, 1 στους 20 γεωργούς έχασε την περιουσία του και –το πιο τραγικό απ’ όλα– 23.000 άνθρωποι αυτοκτόνησαν.

1. Η πινακίδα γράφει: «Ξέρω τρία επαγγέλματα, μιλάω τρεις γλώσσες, πολέμησα τρία χρόνια, έχω τρία παιδιά και δεν έχω εργασία για τρεις μήνες αλλά το μόνο που ζητάω είναι μια δουλειά».

1. Συσσιτία απόρων στη Νέα Υόρκη του 1929

Νομίζαμε ότι ο αμερικανικός επιχειρηματικός κόσμος ήταν ο βράχος του Γιβραλτάρ. Ήμασταν το εκλεκτό έθνος και τίποτα δεν θα μπορούσε να μας σταματήσει. [...] Υπήρχε μια αίσθηση συνέχειας και διάρκειας. Εάν πετύχατε κάτι, αυτό θα ίσχυε για πάντα. Ξαφνικά, όμως το μεγάλο όνειρο κατέρρευσε. Ο αντίκτυπος ήταν απίστευτος. Περπατούσες στον δρόμο και παντού μπορούσες να δεις τις ουρές των συσσιτίων όπου προσφερόταν τροφή για λίγα σεντς. Το μεγαλύτερο από αυτά στην πόλη της Νέας Υόρκης ανήκε στον William Hearst . Αυτός είχε ένα μεγάλο φορτηγό με ανθρώπους επάνω, και μεγάλα καζάνια καυτής σούπας μαζί με ψωμί. Άνθρωποι περίμεναν σχηματίζοντας [...] τεράστιες ουρές.

Αφήγηση του Yip Harburg (επιχειρηματίας που καταστράφηκε οικονομικά το 1929), Studs Terkel, Hard Times, Νέα Υόρκη 1970.

Πηγή: <http://www.spartacus-educational.com>

2. Συσσίτιο στη Νέα Υόρκη την εποχή της κρίσης.

2. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Φραγκλίνος Ρούζβελτ παρουσιάζει την κεντρική ιδέα του new deal

Έχουμε δύο προβλήματα: πρώτον, να αντιμετωπίσουμε τον άμεσο κίνδυνο και, δεύτερον, να βάλουμε τα θεμέλια ώστε να εξασφαλιστεί για όλους μια μόνιμη απασχόληση.

Όσον αφορά την άμεση ανακούφιση, η πρώτη αρχή είναι ότι αυτό το έθνος, αυτή η εθνική κυβέρνηση αν προτιμάτε, οφείλει να λάβει όλα τα μέτρα ώστε κανένας πολίτης να μην πεινάσει.

Εκτός από την παροχή αυτής της άμεσης ανακούφισης, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση θα πρέπει

και είναι υποχρεωμένη να παρέχει προσωρινή εργασία οπουδήποτε είναι δυνατόν. Τόσο εσείς όσο κι εγώ γνωρίζουμε ότι στα εθνικά δάση, στην πρόληψη των πλημμυρών, στην εκπόνηση των προγραμμάτων υδάτινων οδών που έχουν εγκριθεί ήδη και έχουν προγραμματιστεί αλλά δεν έχουν εκτελεσθεί, σε όλα αυτά τα έργα δεκάδες χιλιάδες ή ακόμα και εκατοντάδες χιλιάδες άνεργων συμπολιτών μας μπορούν προσωρινά να απασχοληθούν.

Φραγκλίνος Ρούζβελτ, Λόγος στη Βοστώνη, Οκτώβριος 1932. Πηγή: <http://www.spartacus-educational.com>

3. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Φραγκλίνος Ρούζβελτ.

Αντιμέτωπες με τα σοβαρά κοινωνικά συμπτώματα της κρίσης οι κυβερνήσεις στη Δύση αναζήτησαν λύσεις. Καθώς ο οικονομικός φιλελευθερισμός (ελεύθερος οικονομικός ανταγωνισμός απουσία κρατικής παρέμβασης ελεύθερη διαμόρφωση τιμών και αμοιβών) φαινόταν ανίκανος να προσφέρει θεραπεία, όλο και πιο πολλοί πίστευαν ότι το κράτος θα έπρεπε να επέμβει.

Ο Φραγκλίνος Ρούζβελτ, πρόεδρος των ΗΠΑ από το 1933, υιοθετούσε την παραπάνω άποψη και έλαβε μια σειρά μέτρων για την ανακούφιση από την κρίση που έγιναν γνωστά ως new deal (νιου ντιλ). Ο Ρούζβελτ πίστευε, υιοθετώντας θέσεις του Άγγλου οικονομολόγου Τζον Μείναρντ Κέινς (1883 - 1946), ότι το κράτος θα έπρεπε να παρεμβαίνει στην οικονομία κάνοντας μεγάλες επενδύσεις Έτσι οι άνεργοι θα έβρισκαν δουλειά, με τα εισοδήματά τους θα αγόραζαν προϊόντα και θα αναθερμαινόταν συνολικά η οικονομία. Πράγματι, αυτή η πολιτική, που υλοποιήθηκε κυρίως με την ανάθεση μεγάλων δημόσιων έργων από την αμερικανική κυβέρνηση σε ιδιωτικές επιχειρήσεις έφερε αποτελέσματα και η οικονομική κατάσταση στις ΗΠΑ άρχισε, από το 1934, να βελτιώνεται.

Σύντομα η πολιτική του new deal βρήκε υποστηρικτές και στην Ευρώπη. Το κράτος έπαψε να εποπτεύει απλώς την τήρηση των κανόνων του οικονομικού παιχνιδιού, όπως υπαγόρευε έως τότε ο φιλελευθερισμός και ανέλαβε ρόλο ρυθμιστή της οικονομικής ζωής Έτσι, στην Ευρώπη των αρχών της δεκαετίας του 1930 κυριαρχούσε πλέον όχι η αμιγώς φιλελεύθερη αλλά η, ως ένα βαθμό, «διευθυνόμενη οικονομία».

Ιδιαίτερες περιπτώσεις ανάμεσα στις χώρες του δυτικού κόσμου, υπήρξαν η Ιταλία και η Γερμανία. Μετά την επικράτηση του φασισμού στην πρώτη και του ναζισμού στη δεύτερη (βλέπε ενότητα 42), οι κυβερνήσεις των κρατών αυτών ακολούθησαν ακραία πολιτική αυτάρκειας προκειμένου να αντιμετωπίσει την κρίση. Μάλιστα, η πολιτική αυτή συνοδευόταν από μια επιθετική εθνικιστική ρητορεία που εξυπηρετούσε και πολιτικούς στόχους αυτών των καθεστώτων. (Έτσι, για παράδειγμα, σύμφωνα με την προπαγάνδα των ναζί, κύριοι υπεύθυνοι για την οικονομική κρίση ήταν οι Εβραίοι).

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...διαβάστε

✓ Τζον Στάινμπεκ, **Τα σταφύλια της οργής (1939)**

Η οικονομική και κοινωνική κρίση που έπληξε τις ΗΠΑ τη δεκαετία του 1930 σε ένα από τα κορυφαία έργα της παγκόσμιας λογοτεχνίας.

...δείτε κινηματογραφική ταινία

✓ Τζον Φορντ,

Τα σταφύλια της οργής (1940)

Κινηματογραφική μεταφορά του ομότιτλου μυθιστορήματος

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Αφού μελετήσετε την πηγή 1 και τις εικόνες 1 και 2, να καταγράψετε σε σύντομο κείμενο τις πληροφορίες που μπορέσατε να αντλήσετε από αυτές και να τις σχολιάσετε.

2. **Διαθεματική δραστηριότητα:** Να διαβάσετε το μυθιστόρημα του Τζον Στάινμπεκ **Τα σταφύλια της οργής**, να δείτε την ομότιτλη ταινία και να τα παρουσιάσετε στην τάξη σας.

ΕΝΟΤΗΤΑ 42

Πολιτικές διαστάσεις της κρίσης του 1929

Η κρίση του Μεσοπολέμου, εκτός από οικονομική, ήταν και πολιτική–ιδεολογική, καθώς πολλοί άνθρωποι αμφισβητούσαν τη δυνατότητα των φιλελεύθερων δημοκρατιών να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα. Στο πλαίσιο αυτό, δύο διαμετρικά αντίθετες προτάσεις οικονομικής και κοινωνικής αναδιοργάνωσης αποκτούσαν όλο και μεγαλύτερη υποστήριξη και ανταγωνίζονταν για την επικράτηση: ο κομμουνισμός και ο φασισμός.

Η Σοβιετική Ένωση την εποχή του Στάλιν Μετά τον θάνατο του Λένιν (1924), ηγέτης της Σοβιετικής Ένωσης αναδείχθηκε ο Στάλιν, που διατήρησε την εξουσία έως τον θάνατό του (1953). Εφαρμόζοντας μια αυστηρά ελεγχόμενη οικονομική πολιτική που έδινε έμφαση στην εκβιομηχάνιση, η Σοβιετική Ένωση μετατράπηκε, την περίοδο 1928-1941, σε αναπτυγμένη βιομηχανικά χώρα. Για να επιτευχθεί αυτό, ωστόσο, χρησιμοποιήθηκαν συχνά βίαιες μέθοδοι (εκτοπίσεις, δήμευση της γης των εύπορων αγροτών, διώξεις) με μεγάλο κοινωνικό κόστος.

Παράλληλα, σχεδόν όλες οι εξουσίες συγκεντρώθηκαν στην κορυφή της κρατικής ηγεσίας. Όσοι κρινόταν ότι μπορούσαν να απειλήσουν το καθεστώς διώκονταν ανελέητα. Την περίοδο 1936-1938 εκτελέστηκαν ως υπονομευτές του καθεστώτος μετά από δίκες–παρωδίες οι περισσότεροι από τους μπολσεβίκους ηγέτες που είχαν πάρει μέρος στην επανάσταση του 1917. Έτσι, το κομμουνιστικό κόμμα μετατράπηκε βαθμιαία σ' ένα συγκεντρωτικό μηχανισμό που απλώς υλοποιούσε τις αποφάσεις και λάτρευε τον ηγέτη του (προσωπολατρία). Τα φαινόμενα αυτά, που αποτελούσαν σαφώς στρεβλώσεις των θεωρητικών

αρχών του μαρξισμού, έγιναν γνωστά αργότερα ως σταλινισμός.

Ο φασισμός στην Ιταλία Σε συνθήκες οξύτατης οικονομικής και κοινωνικής κρίσης ιδρύθηκε το 1921 στην Ιταλία το Εθνικό Φασιστικό (από τη λατινική λέξη *fascio*: δέσμη, σύμβολο εξουσίας στην αρχαία Ρώμη) Κόμμα του Μπενίτο Μουσολίνι, το οποίο με εθνικιστικά και αντικαπιταλιστικά συνθήματα προσπαθούσε να προσελκύσει τους δυσαρεστημένους. Παράλληλα, ένοπλες ομάδες φασιστών, με την οικονομική ενίσχυση μεγαλογαιοκτημόνων και βιομηχάνων, άρχισαν να τρομοκρατούν και να δολοφονούν κομμουνιστές σοσιαλιστές και συνδικαλιστές, ενώ ο Μουσολίνι προπαγάνδιζε την ανάγκη επιβολής δικτατορίας.

Στα τέλη Οκτωβρίου του 1922, ο Μουσολίνι και μερικές χιλιάδες οπαδοί του πραγματοποίησαν τη λεγόμενη «πορεία προς τη Ρώμη», μια παρωδία λαϊκής επανάστασης. Ο βασιλιάς Βίκτωρ Εμμανουήλ Γ΄, αντί άλλης αντίδρασης όρισε πρωθυπουργό τον Μουσολίνι, που κατάφερε, στα τέλη του 1926, να είναι, πλέον, απόλυτος κύριος της κατάστασης.

Το φασιστικό κράτος επιδίωκε τον απόλυτο έλεγχο (ολοκληρωτικό κράτος). Επικεφαλής ήταν ο ντούτσε (ηγέτης), όπως ονομάστηκε ο Μουσολίνι. Το μόνο νόμιμο κόμμα ήταν το φασιστικό, ενώ οι πιο επικίνδυνοι πολιτικοί φυλακίστηκαν ή δολοφονήθηκαν. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στη χειραγώγηση της νεολαίας τόσο με τον έλεγχο της εκπαίδευσης όσο και με την υποχρεωτική ένταξη στη φασιστική νεολαία. Οι επαγγελματικές ενώσεις και τα εργατικά συνδικάτα αντικαταστάθηκαν από συντεχνίες ελεγχόμενες από το φασιστικό κόμμα. Επιπλέον, μέσω του Τύπου, του ραδιοφώνου και του αθλητισμού το καθεστώς προπαγάνδιζε επιθετικά τα φασιστικά ιδεώδη.

1. Ο Μουσολίνι (στο κέντρο, με κουστούμι) επικεφαλής της φασιστικής «πορείας προς τη Ρώμη»

1. Ο Μουσολίνι παρουσιάζει το πολιτικό του όραμα, τον φασισμό

[...] Η πειθαρχία πρέπει να γίνεται αποδεκτή. Όταν δεν γίνεται αποδεκτή πρέπει να επιβάλλεται. [...] Ο Φασισμός απορρίπτει στη Δημοκρατία το κατά συνθήκη ψεύδος της πολιτικής ισότητας, το πνεύμα της συλλογικής ανευθυνότητας και το μύθο της ευτυχίας και της προόδου επ' άοριστον [...] Σήμερα ο φιλελευθερισμός είναι έτοιμος να κλείσει τις πύλες του εγκαταλειμμένου ναού του [...] Να γιατί όλοι οι πολιτικοί πειραματισμοί του σύγχρονου κόσμου είναι αντιφιλελεύθεροι και η επιθυμία να εξοριστούν από την ιστορία είναι εξόχως γελοία [...]. Ετούτος ο αιώνας είναι ο αιώνας της εξουσίας [...], ένας φασιστικός αιώνας.

B. Mussolini, Le fascisme, Παρίσι 1933, σ. 17-18.

2. Η κρίση ωθεί ένα Γερμανό εργάτη στο ναζιστικό κόμμα του Χίτλερ

Χιλιάδες εργοστάσια έκλεισαν τις πόρτες τους. Η πείνα ήταν ο καθημερινός σύντροφος του Γερμανού εργαζομένου. Επιπλέον, υπήρχε η τεχνητή έλλειψη, την οποία δημιούργησαν οι Εβραίοι και η οποία ανάγκαζε

τους εργαζομένους να τρέχουν [...] παρακαλώντας τους αγρότες για λίγη τροφή [...]. Η κυβέρνηση πήρε μέτρα ενάντια στο λαό, έτσι ώστε ένας έντιμος εργαζόμενος έπρεπε να καταφύγει στην κλοπή για να βρει τροφή [...]. Όλοι οι συμπολίτες μου, με την εξαίρεση των κομμουνιστών, ποθούσαν να έρθουν καλύτερες μέρες. Όσο για μένα, όπως και πολλοί άλλοι, είχα χάσει ό,τι είχα και δεν είχα μέσα σ' αυτές τις αντίξοες οικονομικές συνθήκες. Και έτσι, στις αρχές του 1930, εντάχθηκα στο Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα [το ναζιστικό κόμμα του Χίτλερ].

Jan Kershaw, Χίτλερ 1936-1945: Νέμεσις, μτφρ. Γρ. Ν. Κονδύλης, Scripta, Αθήνα 2001, σ. 357

2. Ξανθά Γερμανόπουλα εμφανίζονται να χαίρονται, καθώς Εβραίοπουλα μαζί με τον δάσκαλό τους (αποδίδονται σαν καρικατούρες) διώχνονται από σχολείο (εικόνα από σχολικό βιβλίο της ναζιστικής Γερμανίας).

Ο ναζισμός στη Γερμανία Στη μεσοπολεμική Γερμανία, διάφορες οργανώσεις υποστήριζαν την αντικατάσταση της δημοκρατίας από μια «Νέα Τάξη», όπου οι Γερμανοί θα είχαν την πιο σεβαστή θέση. Μια από αυτές ήταν και το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα (ναζιστικό κόμμα), που είχε ιδρυθεί το

1919. Ένα από τα πρώτα μέλη του ήταν και ο άσημος τότε Αδόλφος Χίτλερ. Κερδίζοντας οπαδούς από τα κοινωνικά στρώματα που είχαν πληγεί περισσότερο (αγρότες μικροαστοί, άνεργοι), το ναζιστικό κόμμα ισχυροποιήθηκε την ίδια στιγμή που ενισχυόταν και το Κομμουνιστικό Κόμμα Γερμανίας. Σε αυτές τις συνθήκες μια μερίδα ισχυρών Γερμανών κεφαλαιούχων αποφάσισε να υποστηρίξει τον Χίτλερ, για να αντιμετωπίσει τους κομμουνιστές ελπίζοντας ότι αργότερα θα απαλλαγόταν εύκολα από αυτόν. Στις εκλογές του 1932 οι ναζί συγκέντρωσαν το 37,4% των ψήφων και τον Ιανουάριο του 1933 ο Χίτλερ έγινε καγκελάριος (πρωθυπουργός) της Γερμανίας.

Λίγο αργότερα οι ναζί πυρπόλησαν τη γερμανική Βουλή (Ράιχσταγκ) αποδίδοντας το γεγονός στους κομμουνιστές. Αμέσως προχώρησαν σε συλλήψεις χιλιάδων κομμουνιστών και σοσιαλιστών, ενώ το Ράιχσταγκ έθεσε εκτός νόμου όλους τους κομμουνιστές βουλευτές και παραχώρησε στον Χίτλερ απόλυτες εξουσίες για τέσσερα χρόνια. Λίγο αργότερα, ο Χίτλερ ανέλαβε και τη θέση του αρχηγού του κράτους και ονομάστηκε φύρερ (οδηγός ηγέτης).

Παράλληλα, οι ναζί διέλυσαν όλα τα πολιτικά κόμματα, εκτός από το ναζιστικό. Όπως ακριβώς στην Ιταλία, η νεολαία χειραγωγούνταν και η προπαγάνδα οργιάζε. Επιπλέον, οι ναζί οργάνωναν συγκεντρώσεις εκατομμυρίων ανθρώπων για να φανατίσουν τον γερμανικό λαό. Τα βιβλία που δεν ήταν αρεστά καίγονταν δημοσίως και πολλοί διανοούμενοι υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τη Γερμανία (π.χ. Αϊνστάιν, Μπρεχτ κ.ά.). Εφαρμόζοντας επιθετική ρατσιστική πολιτική, οι ναζί περιόρισαν ή εξόντωσαν όλους όσους ήταν διαφορετικοί (πολιτικοί αντίπαλοι, τσιγγάνοι, ομοφυλόφιλοι). Με ιδιαίτερη επιθετικότητα

αντιμετωπίστηκαν οι Εβραίοι, οι οποίοι υποχρεώθηκαν να κυκλοφορούν φορώντας ένα κίτρινο άστρο.

Φασισμός και δημοκρατία στην υπόλοιπη Ευρώπη
Μέχρι τα τέλη του Μεσοπολέμου επιβλήθηκαν καθεστώτα φασιστικού τύπου σε Ισπανία, Πορτογαλία, Αυστρία, Γιουγκοσλαβία, Ελλάδα, Βουλγαρία, Ρουμανία, Πολωνία και Λιθουανία. Ως αντίδραση δημιουργήθηκαν σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες συμμαχίες φιλελεύθερων και αριστερών κομμάτων, τα λαϊκά μέτωπα. Κυβερνήσεις λαϊκών μετώπων επικράτησαν για λίγο στη Γαλλία και στην Ισπανία, αλλά έχασαν την εξουσία, στην πρώτη μετά από εκλογές και στη δεύτερη μετά από εμφύλιο πόλεμο με τους φασίστες του στρατηγού Φράνκο (1936-1939).

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...**δείτε κινηματογραφικές ταινίες**

- ✓ Τσάρλι Τσάπλιν, **Ο μεγάλος δικτάτωρ (1940)**.
Μια κωμικοτραγική παρουσίαση του ναζισμού.
- ✓ Μπερνάρντο Μπερτολούτσι, **1900 (1976)**.
Η Ιταλία κατά το πρώτο μισό του 20ού αιώνα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Αφού μελετήσετε την πηγή 2, να παρουσιάσετε σε σύντομο κείμενο τις συνθήκες που ευνόησαν την επικράτηση του ναζισμού στη μεσοπολεμική Γερμανία.
2. **Διαθεματική δραστηριότητα:** Να δείτε την ταινία του Τσάρλι Τσάπλιν **Ο μεγάλος δικτάτωρ** και κατόπιν να τη συζητήσετε στην τάξη σας.

ΕΝΟΤΗΤΑ 43

Η Ελλάδα του Μεσοπολέμου. Η δικτατορία της 4ης Αυγούστου 1936

Η Β΄ Ελληνική Δημοκρατία Μετά τον μικρασιατικό πόλεμο και καθώς μεγάλη μερίδα της ελληνικής κοινωνίας απέδιδε σοβαρές ευθύνες στη μοναρχία για την ήττα τέθηκε ξανά το ζήτημα του πολιτεύματος. Ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου, πρωθυπουργός μετά τις εκλογές του Δεκεμβρίου 1923, πρότεινε την ανακήρυξη αβασίλευτης δημοκρατίας. Πράγματι, στις 25 Μαρτίου 1924, η Βουλή με ψήφισμα ανακήρυξε τη Δημοκρατία, απόφαση που επικυρώθηκε με δημοψήφισμα (13 Απριλίου 1924). Έτσι, ανακηρύχθηκε η Β΄ Ελληνική Δημοκρατία (1828-1832: πρώτη περίοδος αβασίλευτου πολιτεύματος στην Ελλάδα).

1. Πανηγυρισμοί για την ανακήρυξη της δημοκρατίας, Αθήνα, 25 Μαρτίου 1924.

1. Ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου υπερασπίζεται την αβασίλευτη δημοκρατία

Η Δημοκρατία είναι το φυσικόν και ευτυχές τέρμα ενός μακρού εσωτερικού αγώνος τον οποίον κατέστησεν αναπότρεπτον η καταπάτησις των λαϊκών ελευθεριών, η αθέτησις των διεθνών μας υποχρεώσεων, η περιφρόνησις των εθνικών δικαίων. Κύρια πηγή των κακών τούτων, τα οποία απέληξαν εις την εθνικήν συμφοράν, υπήρξαν η αθέμιτος εκμετάλλεσις του βασιλικού θεσμού, θεσμού απηρχαιωμένου, εις τον οποίον επί πλέον εδόθη μεσαιωνικόν περιεχόμενον. Με την Δημοκρατίαν αποδίδεται η Ελλάς εις τους Έλληνας ασφαλίζονται αι ελευθερίαι των, ικανοποιείται η τιμή του περιφρονηθέντος Έθνους και επιβάλλεται εις όλους ως υπέρτατος νόμος η υποταγή ενός εκάστου εις την σωτηρίαν, εις το συμφέρον του συνόλου. Προγραμματικές δηλώσεις του πρωθυπουργού Αλέξανδρου Παπαναστασίου, 24 Μαρτίου 1924.

Πηγή: Αλ. Παπαναστασίου, Μελέτες, λόγοι, άρθρα, σ. 381.

2. Το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα κατά τον Μεσοπόλεμο

Στις παραμονές και τα πρώτα χρόνια από την ίδρυση της ΓΣΕΕ, το κύριο χαρακτηριστικό του συνδικαλιστικού κινήματος ήταν αφενός η επέκτασή του σε νέους κλάδους και η αριθμητική του ανάπτυξη, και αφετέρου η δυσανάλογα αδύναμη οργανωτική του μορφή. Η ΓΣΕΕ, ως τριτοβάθμια οργάνωση του συνδικαλιστικού κινήματος δεν προήλθε ως φυσικό επακόλουθο και επιστέγασμα της ανάπτυξης

των δύο προηγούμενων βαθμίδων. Από την άποψη αυτή ήταν μετέωρη – αισθανόταν περισσότερο τους ανέμους που έπνεαν στις κορυφές της πολιτικής παρά τους κραδασμούς της βάσης. Η συμμετοχή όμως των αρχέγονων ελληνικών σωματείων στην ίδρυση μιας εθνικής συνομοσπονδίας είχε και μια άλλη σημασία: Οι εργάτες αυτοί αναγνώριζαν τον εαυτό τους όχι με κριτήριο το επάγγελμά τους αλλά με έναν όρο που εμπειρείχε την πολιτική του χρήση. Αναγνωρίζονταν ως ιδιαίτερη τάξη.

Α. Λιάκος, Εργασία και πολιτική στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου, Ίδρυμα Έρευνας και Παιδείας της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος, Αθήνα 1993, σ. 105.

Η περίοδος 1924-1928 Το νέο πολίτευμα ήταν ευάλωτο. Για μεγάλο διάστημα επικρατούσε κυβερνητική αστάθεια, ενώ διάφοροι στρατιωτικοί, επηρεασμένοι από την άνοδο του φασισμού στην Ιταλία, εκδήλωναν ανοιχτά την προτίμησή τους σε αυταρχικές, δικτατορικές λύσεις.

Παράλληλα, ενισχυόταν το εργατικό κίνημα. Το 1918 ιδρύθηκε μια πανελλαδική εργατική οργάνωση, η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (ΓΣΕΕ) και σχεδόν ταυτόχρονα το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ελλάδος (ΣΕΚΕ), που μετονομάστηκε, το 1924, σε Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας (ΚΚΕ).

Σε αυτές τις συνθήκες, ένας φιλόδοξος αξιωματικός, ο Θεόδωρος Πάγκαλος, επέβαλε, το 1925, δικτατορία. Όμως, η κοινή αντίθεση των κομμάτων και η καταστροφική εκ μέρους του διαχείριση της οικονομίας και της εξωτερικής πολιτικής οδήγησαν σύντομα στην ανατροπή του από έναν άλλο στρατιωτικό, τον Γεώργιο Κονδύλη.

Ο Κονδύλης, πιεζόμενος από την αυθόρμητη αγανάκτηση πολιτών όλων των πολιτικών αποχρώσεων, προκήρυξε εκλογές, οι οποίες οδήγησαν στον σχηματισμό οικουμενικής κυβέρνησης όλων των κομμάτων, εκτός του ΚΚΕ. Η κυβέρνηση αυτή εισηγήθηκε την ψήφιση του δημοκρατικού συντάγματος του 1927.

Η βενιζελική τετραετία 1928-1932 Στις εκλογές του 1928 το κόμμα των Φιλελευθέρων με επικεφαλής τον Ελευθέριο Βενιζέλο εξασφάλισε την πλειοψηφία. Κύριοι άξονες του προγράμματός του ήταν η οικονομική ανάπτυξη και η εδραίωση της δημοκρατίας. Ακόμη, σχεδιάστηκε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση βασισμένη στην ενίσχυση της υποχρεωτικής πρωτοβάθμιας και της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης, στην εισαγωγή της δημοτικής γλώσσας στα γυμνάσια και στην κατασκευή πολλών νέων σχολείων. Στην εξωτερική πολιτική επιδιώχθηκε η προσέγγιση με τις γειτονικές χώρες και το 1930 υπογράφηκε ελληνοτουρκικό σύμφωνο φιλίας.

Το 1929 ψηφίστηκε, με πρόταση των Φιλελευθέρων, νόμος που έδινε στο κράτος την εξουσία να τιμωρεί (σύλληψη, απόλυση) οποιονδήποτε θεωρούσε ότι προωθούσε «ιδέες που υποστήριζαν τη βίαιη ανατροπή της κοινωνικής τάξης». Ο νόμος αυτός, γνωστός ως «ιδιώνυμο», χρησιμοποιήθηκε για να νομιμοποιηθούν οι διώξεις εναντίον των κομμουνιστών και όλων όσοι συμμετείχαν σε κοινωνικούς αγώνες. Παρόμοιοι νόμοι είχαν ψηφιστεί εκείνη την εποχή και από άλλα καθεστώτα στην Ευρώπη που προσπαθούσαν, και με αυτό τον τρόπο, να ανακόψουν τη διάδοση των σοσιαλιστικών ιδεών.

Τελικά, η διεθνής οικονομική κρίση του 1929 και οι σοβαρές επιπτώσεις της στην Ελλάδα υποχρέωσαν

τον Βενιζέλο να κηρύξει, το 1932, την Ελλάδα σε πτώχευση και να προκηρύξει εκλογές.

Το Λαϊκό κόμμα στην εξουσία (1933) Στις εκλογές που έγιναν στις 5 Μαρτίου 1933 επικράτησαν τα αντιβενιζελικά κόμματα. Τη νύχτα των εκλογών, ωστόσο, επιχειρήθηκε από βενιζελικούς αξιωματικούς πραξικόπημα που απέτυχε. Αμέσως μετά την ανάληψη της εξουσίας από τον ηγέτη του Λαϊκού κόμματος Παναγή Τσαλδάρη, η πολιτική κρίση κλιμακώθηκε, με αποκορύφωμα την εκδήλωση δολοφονικής επίθεσης κατά του Βενιζέλου.

Το κίνημα του 1935 και η παλινόρθωση της βασιλείας Ύστερα από μια περίοδο μεγάλης πολιτικής έντασης, εκδηλώθηκε από βενιζελικούς αξιωματικούς νέο κίνημα την 1η Μαρτίου 1935, το οποίο κατέστειλε ο υπουργός Στρατιωτικών Γ. Κονδύλης. Ακολούθησαν διώξεις και εκτελέσεις βενιζελικών. Τελικά ο Κονδύλης ανέτρεψε τον Τσαλδάρη, επέβαλε δικτατορία και προχώρησε στην παλινόρθωση της μοναρχίας (Νοέμβριος 1935).

Μετά την παλινόρθωση Μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα, ο Γεώργιος Β΄ παραμέρισε τον Κονδύλη και χορήγησε αμνηστία στους πολιτικούς που είχαν κατηγορηθεί για το κίνημα του 1935. Στις εκλογές που έγιναν το 1936, βασιλικοί και βενιζελικοί αναδείχθηκαν ισοδύναμοι, με αποτέλεσμα το ΚΚΕ, που είχε εκλέξει 15 βουλευτές, να παίζει ρόλο ρυθμιστή. Τότε ο Γεώργιος Β΄ διόρισε πρωθυπουργό τον γνωστό για τις αντιδημοκρατικές του ιδέες Ιωάννη Μεταξά. Η πρωθυπουργοποίησή του αλλά και η όξυνση της οικονομικής κρίσης προκάλεσαν έντονες αντιδράσεις, με αποκορύφωμα τις αιματηρές διαδηλώσεις της Θεσσαλονίκης τον Μάιο του 1936. Με πρόσχημα τα γεγονότα αυτά και επικαλούμενοι «κομμουνιστικό κίνδυνο», ο Γεώργιος Β΄ και

ο Μεταξάς κήρυξαν δικτατορία στις 4 Αυγούστου 1936, παραμονή εικοσιτετράωρης γενικής απεργίας.

Η δικτατορία της 4ης Αυγούστου (1936) Όνειρο του Ι. Μεταξά ήταν η δημιουργία στην Ελλάδα ενός καθεστώτος κατά τα πρότυπα της φασιστικής Ιταλίας και της ναζιστικής Γερμανίας. Όμως, μαζικό φασιστικό κόμμα στην Ελλάδα δεν υπήρχε. Ο δικτάτορας δοκίμασε να αναπληρώσει το κενό με τη δημιουργία της Εθνικής Οργάνωσης Νεολαίας (ΕΟΝ), άλλα ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος διέκοψε την προσπάθειά του.

2. Θεσσαλονίκη, Μάιος 1936: Μάνα πάνω από τον νεκρό διαδηλωτή γιο της. Η εικόνα αυτή ενέπνευσε στον ποιητή Γ. Ρίτσο το ποίημα Επιτάφιος.

Παράλληλα, προσπάθησε να προσεταιριστεί τους αγρότες και τους εργάτες τόσο με συστηματική προπαγάνδα όσο και με τη λήψη ορισμένων κοινωνικών μέτρων [ρύθμιση αγροτικών χρεών, λειτουργία του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ)]. Το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, ωστόσο, δεν απέκτησε ποτέ ισχυρή κοινωνική στήριξη. Υπό την έννοια αυτή

διέφερε από τον φασισμό και από τον ναζισμό. Ο Μεταξάς περιορίστηκε στην οργάνωση ενός αυταρχικού κράτους που καταδίωξε τους αντιπάλους του, ιδίως τους κομμουνιστές.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τη διεθνή θέση της Ελλάδας, ο Μεταξάς, κάτω από την καθοριστική επιρροή του βασιλιά Γεώργιου Β΄, προσανατολίστηκε εξ αρχής προς τη Μ. Βρετανία, εκτιμώντας ότι σε περίπτωση πολέμου αυτή θα ήταν ο νικητής.

3. Οι αντικοινοβουλευτικές απόψεις του Ιωάννη Μεταξά

[...] Συνεπώς δι' ημάς τους Έλληνας, το πρόβλημα δεν είναι πώς θα μείνωμεν εις τον κοινοβουλευτισμόν αλλά δια ποίας θύρας θα εξέλθωμεν εξ αυτού. Δια της θύρας του κομμουνισμού ή δια της θύρας του εθνικού κράτους [...].

Συνέντευξη στην εφημερίδα Καθημερινή, 6 Ιανουαρίου 1934.

Πηγή: Σπ. Λιναρδάτος, Η 4η Αυγούστου (1967), σ. 11.

3. Παρέλαση της μεταξικής Εθνικής Οργάνωσης Νεολαίας (ΕΟΝ).

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...διαβάστε

✓ Γιώργος Θεοτοκάς, **Αργώ** (1933).

Η Ελλάδα του Μεσοπολέμου μέσα από τις αναζητήσεις μιας ομάδας νέων.

✓ Γιάννης Ρίτσος, **Επιτάφιος** (1936).

Ποίημα εμπνευσμένο από τα γεγονότα του Μαΐου του 1936 στη Θεσσαλονίκη.

...ακούστε μουσική

✓ Γιάννης Ρίτσος (ποίηση), Μίκης Θεοδωράκης (μουσική), **Επιτάφιος–Επιφάνεια** (1964).

Μελοποίηση του ομώνυμου ποιήματος. Ακούστε, επίσης, τη μελοποίηση του Επιτάφιου από τον Σταύρο Ξαρχάκο.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Ποιο ήταν, κατά τη γνώμη σας, το κύριο γνώρισμα της κοινωνικής και πολιτικής πραγματικότητας στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου; Να τεκμηριώσετε τη θέση σας.

2. Ποια κύρια διαφορά παρουσίαζε η δικτατορία της 4ης Αυγούστου από τον ιταλικό φασισμό και τον γερμανικό ναζισμό;

3. **Διαθεματική δραστηριότητα:** Το ποίημα του Γ. Ρίτσου **Επιτάφιος** είναι εμπνευσμένο από τα γεγονότα του Μαΐου του 1936 στη Θεσσαλονίκη. Να το διαβάσετε, να ακούσετε τη μελοποίησή του από τον Μίκη Θεοδωράκη (ή τον Σταύρο Ξαρχάκο) και να το παρουσιάσετε στην τάξη σας.

ΕΝΟΤΗΤΑ 44

Το προσφυγικό ζήτημα στην Ελλάδα κατά τον Μεσοπόλεμο

Ένα από τα σημαντικότερα θέματα που είχε να αντιμετωπίσει η ελληνική κοινωνία του Μεσοπολέμου ήταν το προσφυγικό ζήτημα, δηλαδή η στέγαση και η επαγγελματική αποκατάσταση των προσφύγων.

Το ελληνικό κράτος απευθύνθηκε στην Κοινωνία των Εθνών (ΚΤΕ), η οποία βοήθησε την Ελλάδα να συνάψει δάνειο και ίδρυσε την Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων (ΕΑΠ), έναν αυτόνομο οργανισμό που θα δρούσε με τη συνεργασία του ελληνικού κράτους. Η ΕΑΠ λειτούργησε από το 1923 έως το 1930 και ασχολήθηκε κυρίως με την αποκατάσταση των προσφύγων στην ύπαιθρο. Περίπου 750.000 πρόσφυγες οδηγήθηκαν στη Μακεδονία και στη Θράκη, γιατί εκεί υπήρχαν διαθέσιμες γαίες αλλά και για να εξασφαλιστεί η αριθμητική υπεροχή του ελληνικού στοιχείου σε αυτές τις περιοχές.

Η αποκατάσταση των προσφύγων στις πόλεις ήταν κυρίως έργο του ελληνικού κράτους, που δημιούργησε προσφυγικούς συνοικισμούς (Καισαριανή, Βύρωνας, Νέα Ιωνία στην Αθήνα και Κοκκινιά στον Πειραιά). Οι πλούσιοι πρόσφυγες προτίμησαν περιοχές της αρεσκείας τους (Νέα Σμύρνη, Καλλίπολη του Πειραιά). Τέλος, όσοι φτωχοί πρόσφυγες δεν εξασφάλισαν κάποια από τις κατοικίες που έδινε το κράτος συνέχισαν να μένουν για πολλά χρόνια σε άθλια οικήματα στους προσφυγικούς συνοικισμούς.

Παρά τα κρατικά μέτρα, τα προβλήματα δεν έλειπαν, καθώς συχνά η στάση των γηγενών Ελλήνων απέναντι στους πρόσφυγες ήταν αρνητική. Οι πρόσφυγες πήραν γη που πολλοί γηγενείς θεωρούσαν δική

τους και πρόσφεραν την εργασία τους φτηνά πιέζοντας προς τα κάτω τις αμοιβές και των ντόπιων. Ακόμη, οι πρόσφυγες ήταν στη συντριπτική τους πλειονότητα βενιζελικοί κι αυτό τους έφερνε σε αντίθεση με την αντιβενιζελική Παλαιά Ελλάδα. Τέλος πολλοί γηγενείς θεωρούσαν τους πρόσφυγες παράδοξους, καθώς είχαν πρωτάκουστα ονόματα, έτρωγαν άγνωστα φαγητά και οι γυναίκες τους εργάζονταν σε ξένες δουλειές. Το αποτέλεσμα ήταν η λέξη «πρόσφυγας» να είναι για χρόνια απαξιωτικός χαρακτηρισμός μεταξύ των γηγενών Ελλήνων.

Πάντως, η άφιξη των προσφύγων σφράγισε τη νεοελληνική κοινωνία.

Σε πολιτικό επίπεδο, η συγκέντρωση της πλειονότητας των Ελλήνων μέσα στα όρια της Ελλάδας σήμανε την εγκατάλειψη της Μεγάλης Ιδέας. Χάρη στην εγκατάσταση των προσφύγων στη Μακεδονία και στη Θράκη ενισχύθηκε όχι μόνο η ελληνική παρουσία σε αυτές τις περιοχές αλλά και η εθνική ομοιογένεια της Ελλάδας. Πολιτικά, οι πρόσφυγες τάχθηκαν στον χώρο του βενιζελισμού. Αργότερα, αρκετοί από αυτούς έγιναν σοσιαλιστές και κομμουνιστές και διακρίθηκαν στους κοινωνικούς αγώνες.

1. Προσφυγικός καταυλισμός στην Κοκκινιά (σημερινή Νίκαια του Πειραιά) το 1929.

1. Ο αγώνας των προσφύγων να ριζώσουν στην Ελλάδα

Όλη αυτή η περιοχή λέγεται ανέκαθεν Ανάβυσσος. [...] Το τι τραβούσαμε δε λέγεται. Ούτε ο Χριστός δεν υπόφερε έτσι. [...] Νερό δεν είχαμε. Ψωμί αγοράζαμε από το Λαύριο. Έπρεπε να το παραγγείλουμε και να το πληρώσουμε μια μέρα πιο μπροστά. Την άλλη μέρα μας το έφερναν μετά γαϊδούρια, μπαγιάτικο και κομματιασμένο. Οι ντόπιοι αλβανόφωνοι Καλυβιώτες που είχαν χτήματα στην Ανάβυσσο μας έβριζαν Τούρκους. θέλαμε ένα τσαμπί σταφύλι να δροσιστούμε και δε μας έδιναν [...]. Από το 1926 ως το 1927 ζευγαρίζαμε στους ελαιώνες του Μελισσουργού. Το 1928 ο τσιφλικούχος αυτός μας απαγόρευσε την καλλιέργεια. Διαμαρτυρηθήκαμε όλοι με τα γυναικόπαιδα μαζί. Ο τσιφλικούχος έφερε χωροφύλακες από το Λαύριο και το Κορωπί και μας χτύπησαν. Μ' έβαλαν κι εμένα φυλακή.

Αρχείο Προφορικής Παράδοσης Κέντρου
Μικρασιατικών Σπουδών, φάκελος 230.

Σε οικονομικό επίπεδο, η αγροτική οικονομία αναζωογονήθηκε, καθώς οι πρόσφυγες αξιοποίησαν ακαλλιέργητες εκτάσεις εφαρμόζοντας και νέες καλλιεργητικές μεθόδους. Η συγκέντρωση πολλών από αυτούς στα αστικά κέντρα πρόσφερε νέες δυνατότητες στο εμπόριο και στη βιομηχανία. Οι περισσότεροι γνώριζαν κάποια τέχνη και, έχοντας μεγάλη ανάγκη από χρήματα, εργάζονταν ακόμη και με χαμηλές αμοιβές. Όσοι διέθεταν κεφάλαιο ασχολήθηκαν με το εμπόριο και τη βιοτεχνία, όπου αρκετοί διέπρεψαν.

Σε κοινωνικό επίπεδο οι πρόσφυγες έφεραν στην κοινωνία της Ελλάδας τον τρόπο ζωής τους, τις συνήθειές τους, τη μουσική τους (ρεμπέτικο τραγούδι),

την κουζίνα τους. Καθώς πολλές από τις γυναίκες πρόσφυγες υποχρεώθηκαν να εργαστούν και αρκετές από τις γηγενείς έκαναν το ίδιο, τα στερεότυπα που ήθελαν τη γυναίκα κλεισμένη στο σπίτι και υποχείριο του άντρα άρχισαν να κλονίζονται.

Τέλος, οι πρόσφυγες έδωσαν νέα πνοή στα Γράμματα και στις Τέχνες. Σημαντικοί λογοτέχνες, όπως ο Γιώργος Σεφέρης (Νόμπελ Λογοτεχνίας 1963), ο Ηλίας Βενέζης, ο Κοσμάς Πολίτης, ο Στρατής Δούκας και η Διδώ Σωτηρίου, ήταν Μικρασιάτες.

2. Γυναίκες πρόσφυγες εργάζονται σε νηματουργείο.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...διαβάστε

✓ Ηλίας Βενέζης, *Γαλήνη* (1939).

✓ Διδώ Σωτηρίου,

Οι νεκροί περιμένουν (1959).

Γλαφυρές αφηγήσεις της προσπάθειας των προσφύγων να ριζώσουν στην Ελλάδα.

2. Η αντίθεση γηγενών –προσφύγων

Η εντονότατη αντίθεση γηγενών και προσφύγων διαχέεται σ' όλον τον ελλαδικό χώρο [...] Οι άνθρωποι που μόλις διασώθηκαν από την τουρκική σφαγή αποκαλούνται «τουρκόσποροι» και «γιαουρτοβαφτισμένοι» [επειδή συνήθιζαν να τρώνε γιαούρτι]. Η λέξη «Σμυρνιά» από προσδιοριστική της γυναικείας μικρασιατικής καταγωγής, γίνεται στο νεοελληνικό λεξιλόγιο συνώνυμη της πόρνης. [...] Η λέξη «πρόσφυγας» διαχέεται στον κοινωνικό ιστό με τον πιο υποτιμητικό τρόπο [...]. Το «ρατσισμό» αυτό προσπαθούν να εκμεταλλευτούν οι φασιστοειδείς κινήσεις που [...] απαιτούν [...] να επιβληθεί στους πρόσφυγες να φορέσουν [...] κίτρινα περιβραχιόνια για να τους διακρίνουν και να τους αποφεύγουν οι [...] Έλληνες.

Α. Ρήγος, Η Β' Ελληνική Δημοκρατία, 1924 -1935, Θεμέλιο, Αθήνα 1999, σ. 223-228.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Κατά μια εκτίμηση, η Ελλάδα χωρίς τους πρόσφυγες θα ήταν σήμερα μια άλλη χώρα. Συμφωνείτε ή διαφωνείτε; Να τεκμηριώσετε τη θέση σας.
2. Αφού μελετήσετε τις πηγές 1 και 2, να καταγράψετε και να σχολιάσετε τους παράγοντες έντασης μεταξύ γηγενών και προσφύγων όπως παρουσιάζονται στα κείμενα.
3. Διαθεματική δραστηριότητα: Πρόσφυγες και ρεμπέτικο τραγούδι.

Ολοκληρώνοντας το κεφάλαιο θυμόμαστε ότι...

- ✓ το 1929 ξέσπασε στις ΗΠΑ οικονομική κρίση που έπληξε σχεδόν όλο τον κόσμο
- ✓ η κρίση οδήγησε πολλούς στην αναζήτηση εναλλακτικών λύσεων πολιτικής οργάνωσης
- ✓ μια από αυτές ήταν το καθεστώς που οικοδομούνταν στη Σοβιετική Ένωση
- ✓ μια άλλη ήταν τα καθεστώτα φασιστικού τύπου (Ιταλία, Γερμανία)
- ✓ στην Ελλάδα η νεαρή δημοκρατία (1924) ανατράπηκε το 1935 (Παλινόρθωση)
- ✓ οι πρόσφυγες έδωσαν στην Ελλάδα σημαντικές δυνατότητες ανάπτυξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

Ο Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ

Σε αυτό το κεφάλαιο θα εξετάσουμε:

- ✓ τα προμηνύματα και τα αίτια του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου
- ✓ τα κύρια στρατιωτικά γεγονότα και την έκβαση του πολέμου
- ✓ την εμπλοκή της Ελλάδας στον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο
- ✓ την περίοδο της Κατοχής και την ανάπτυξη του ελληνικού κινήματος αντίστασης
- ✓ τις υλικές και ηθικές επιπτώσεις του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου τόσο διεθνώς όσο και στην Ελλάδα
- ✓ την ίδρυση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, τη λειτουργία και τους σκοπούς του.

ΕΝΟΤΗΤΑ 45

Τα προμηνύματα και τα αίτια του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου

Τα προμηνύματα του πολέμου πύκνωναν από τις αρχές της δεκαετίας του 1930. Το 1931, η Ιαπωνία, ισχυρή δύναμη στην Άπω Ανατολή, κατέλαβε την κινεζική επαρχία της Μαντζουρίας. Το 1934, η χιτλερική Γερμανία εγκατέλειψε την Κοινωνία των Εθνών και στη συνέχεια επανέφερε την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία (1935) παραβιάζοντας τη συνθήκη των Βερσαλιών. Όχι λιγότερο επιθετική η φασιστική Ιταλία, αφού κατέλαβε την Αιθιοπία (1936), αποχώρησε και αυτή από την Κοινωνία των Εθνών (1936). Η τελευταία αδράνησε,

ουσιαστικά, απέναντι στις προκλήσεις τόσο της Γερμανίας όσο και της Ιταλίας.

Το 1936, η Γερμανία, παραβιάζοντας και πάλι τη συνθήκη των Βερσαλιών, κατέλαβε την αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη της Ρηνανίας, επιλογή που επιδοκίμασε ο Μουσολίνι. Τον ίδιο χρόνο, Γερμανία και Ιταλία συμμετείχαν στον εμφύλιο πόλεμο της Ισπανίας (1936-1939) βοηθώντας τον φασίστα στρατηγό Φράνκο να νικήσει τις δυνάμεις της νόμιμης δημοκρατικής κυβέρνησης της χώρας. Ακριβώς την ίδια εποχή, Χίτλερ και Μουσολίνι σύναψαν συμμαχία που έγινε γνωστή ως Άξονας Ρώμης-Βερολίνου (1936). Ακολούθησε η υπογραφή του Αντιδιεθνιστικού Συμφώνου από τη Γερμανία, την Ιταλία και την Ιαπωνία, το οποίο στόχευε στην καταπολέμηση του κομμουνισμού και στην υποστήριξη του φασισμού σε παγκόσμιο επίπεδο.

1. Δημοκρατικοι εθελοντες σε οδοφραγμα της Μαδρίτης μάχονται εναντίον φασιστών την εποχή του ισπανικού εμφύλιου πολέμου (1936-1939).

2. Αδόλφος Χίτλερ

Το 1938, η Γερμανία κατέλαβε–ενσωμάτωσε την Αυστρία δίχως να συναντήσει αντίσταση κι αφού είχαν προηγηθεί πιέσεις των Αυστριακών φασιστών στην κυβέρνησή τους. Λίγο αργότερα ο Χίτλερ, εκμεταλλευόμενος την παρουσία μιας ισχυρής γερμανικής μειονότητας των Σουδητών, στη δυτική Τσεχοσλοβακία, άρχισε να απειλεί και αυτή τη χώρα. Η Βρετανία και η Γαλλία, ωστόσο, αποφάσισαν να ακολουθήσουν «πολιτική κατευνασμού δηλαδή να υποχωρήσουν στις γερμανικές απαιτήσεις. Έτσι, στις 29-30 Σεπτεμβρίου 1938 οι πρωθυπουργοί της Βρετανίας Τσάμπερλαιν και της Γαλλίας Νταλαντιέ υπέγραψαν με τους Χίτλερ και Μουσολίνι τη συμφωνία του Μονάχου, με την οποία η Βρετανία και η Γαλλία αποδέχονταν την προσάρτηση της Δ. Τσεχοσλοβακίας (Βοημία) στη Γερμανία. Ενθαρρυσμένος από την επιτυχία του ο Χίτλερ, προχώρησε αμέσως μετά στη διάλυση της Τσεχοσλοβακίας. Το 1939 η Βοημία προσαρτήθηκε από τη ναζιστική Γερμανία και η Σλοβακία (Α. Τσεχοσλοβακία) ανακηρύχθηκε ανεξάρτητη αλλά υπό γερμανική «προστασία» (γερμανικό προτεκτοράτο).

Παράλληλα, η Ιαπωνία είχε ξεκινήσει από το 1937 πόλεμο εναντίον της Κίνας, ενώ η φασιστική Ιταλία κατέλαβε την Αλβανία το 1939.

1. Αγγλικοί πανηγυρισμοί μετά τη συμφωνία του Μονάχου

Ας έχετε ήσυχη τη συνείδησή σας. Ας ευχαριστείτε τον θεό. Ο λαός της Μεγάλης Βρετανίας και τα παιδιά σας είναι ασφαλείς. Οι άντρες σας και οι γιοι σας δεν θα πάνε στον πόλεμο. Η ειρήνη είναι μια νίκη για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

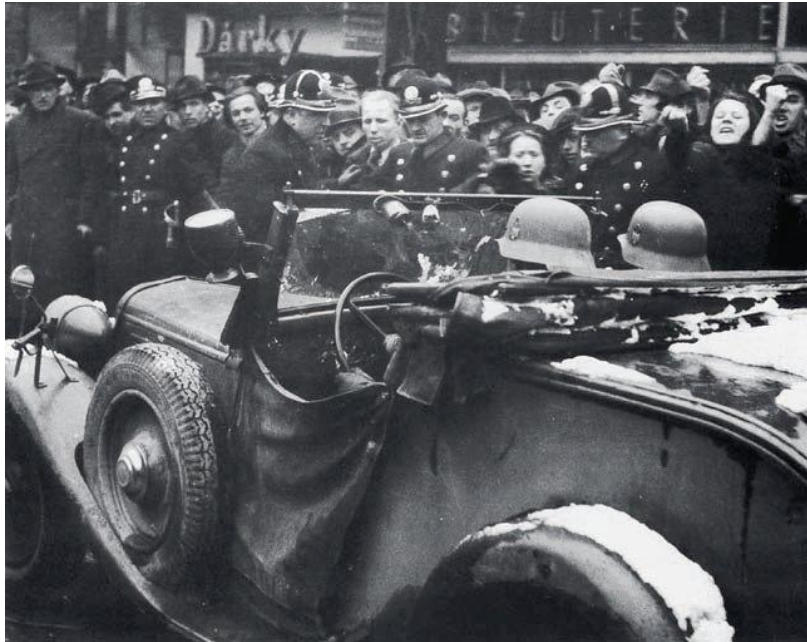
Αν πρέπει να υπάρχει κάποιος νικητής ας επιλέξουμε τον Τσάμπερλαιν. Λόγω των επιτυχιών του πρωθυπουργού, εκατομμύρια οικογένειες και καρδιές είναι ανακουφισμένες και ευτυχισμένες. Του αξίζουν, λοιπόν, συγχαρητήρια. Και τώρα ας επιστρέψουμε στις δουλειές μας. Αρκετά μας ταλαιπώρησαν και μας σύγχυσαν οι απειλές που πλανιόνταν όλο αυτό τον καιρό πάνω από την ήπειρο μας.

**Εφημερίδα Daily Express,
30 Σεπτεμβρίου 1938.**

Πηγή: <http://www.spartacus-educational.com>

3. Ενθουσιασμένοι Λονδρέζοι επευφημούν τον Τσάμπερλαιν (διακρίνεται στο παράθυρο πάνω δεξιά) μετά την υπογραφή της συμφωνίας του Μονάχου. Πολλοί στην Αγγλία -και όχι μόνο-πίστευαν ότι θυσιάζοντας την Τσεχοσλοβακία είχε εξασφαλιστεί η ειρήνη.

4. Οργισμένοι Τσέχοι παρακολουθούν ανήμποροι την είσοδο γερμανικών στρατευμάτων στην Πράγα στις 15 Μαρτίου 1939.

Μετά απ' όλα αυτά, ο Χίτλερ στράφηκε προς την Πολωνία. Οι εδαφικές διευθετήσεις του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου είχαν δημιουργήσει ένα διάδρομο πολωνικών εδαφών που έτεμνε στα δύο τη βόρεια Γερμανία καταλήγοντας στο λιμάνι του Γκντάνσκ (Ντάντσιχ για τους Γερμανούς). Ο Χίτλερ, αξιοποιώντας την ύπαρξη πυκνών γερμανικών πληθυσμών στην περιοχή αυτή, απαίτησε την παραχώρησή της στη Γερμανία. Τότε, η Βρετανία και η Γαλλία του ανακοίνωσαν ότι, αν προχώρουσε σε επίθεση εναντίον της Πολωνίας, θα κήρυτταν τον πόλεμο στη Γερμανία.

Τον Αύγουστο του 1939, ο Χίτλερ, εκμεταλλευόμενος το ότι Βρετανία, Γαλλία και Σοβιετική Ένωση απέτυχαν να συμφωνήσουν σε μια κοινή στάση απέναντί του και θέλοντας να εξασφαλίσει ότι η Γερμανία δεν θα δεχόταν επίθεση από τα ανατολικά, προχώρησε στην υπογραφή συμφώνου μη επίθεσης με τη Σοβιετική Ένωση (Σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολότοφ,

από τα ονόματα των υπουργών Εξωτερικών των δύο χωρών). Επιπλέον, οι δύο χώρες συμφώνησαν ότι σε περίπτωση πολέμου εναντίον της Πολωνίας θα μοιράζονταν εδάφη της.

2. Δύο σχόλια για το σύμφωνο Ρίμπεντροπ - Μολότοφ

α. Σχόλιο του Ρίμπεντροπ, υπουργού Εξωτερικών της Γερμανίας

Το να επιδιώξουμε τη συνεννόηση με τη Ρωσία ήταν μια δική μου ιδέα [...] επειδή σκόπευα να δημιουργήσω ένα αντίβαρο στη Δύση αλλά και επειδή ήθελα να εξασφαλίσω τη ρωσική ουδετερότητα σε περίπτωση γερmano-πολωνικής σύγκρουσης. [...] Ο Στάλιν μίλησε συνοπτικά, με ακρίβεια, χωρίς πολλά λόγια. Αλλά τα όσα είπε ήταν σαφή και πεντακάθαρα δείχνοντας ότι κι εκείνος επιθυμούσε τη συνεννόηση και τη διευθέτηση με τη Γερμανία. Ο Στάλιν είπε χαρακτηριστικά ότι, αν και για πολλά χρόνια είχαμε ανάμεσά μας «χυμένους κάδους βρομιάς», τώρα δεν υπήρχε κανένας λόγος για τον οποίο δεν θα έπρεπε να ξεπεράσουμε αυτή την αντιδικία μας.

Joachim von Ribbentrop, Memoirs (1953).

Πηγή: <http://www.spartacus-educational.com>

β. Σχόλιο του Χρουντσιόφ, στενού συνεργάτη του Σοβιετικού ηγέτη Στάλιν

Ο Νικίτα Χρουντσιόφ, διάδοχος του Στάλιν στην ηγεσία της Σοβιετικής Ένωσης (1953-1964), συμμετείχε το 1939 στις συζητήσεις για την υπογραφή του συμφώνου Ρίμπεντροπ-Μολότοφ.

Πιστεύω ότι το σύμφωνο Ρίμπεντροπ–Μολότοφ του 1939 ήταν ιστορικά αναπόφευκτο, δεδομένων των συνθηκών της εποχής και ότι, σε τελική ανάλυση, υπήρξε χρήσιμο για τη Σοβιετική Ένωση. Ήταν όπως ένα τέχνασμα στο σκάκι: αν δεν είχαμε κάνει αυτή την κίνηση, ο πόλεμος θα είχε αρχίσει νωρίτερα, πράγμα που θα είχε πολλά μειονεκτήματα για μας. Ήταν πολύ δύσκολο για μας –ως κομμουνιστές, ως αντιφασίστες– να δεχτούμε την ιδέα της συμμαχίας με τη Γερμανία. Ήταν αρκετά δύσκολο για μας να δεχτούμε το παράδοξο οι ίδιοι. Από την πλευρά τους, οι Γερμανοί χρησιμοποίησαν, επίσης, τη συνθήκη ως ελιγμό για να κερδίσουν χρόνο. Η πρόθεσή τους ήταν να διαιρέσουν και να νικήσουν τα έθνη που είχαν συμμαχήσει εναντίον της Γερμανίας στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο και τα οποία θα μπορούσαν και πάλι να συμμαχήσουν εναντίον της. [...] Η συνθήκη που υπέγραψε με μας ήταν μια προσπάθεια να περιορίσει τον επερχόμενο πόλεμο σε ένα μέτωπο.

N. Khrushchev, Remembers (1971).

Πηγή: <http://www.spartacus-educational.com>

Στο πλαίσιο αυτό, τα αίτια του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου πρέπει να αναζητηθούν:

– στους ταπεινωτικούς όρους που επιβλήθηκαν στα ηττημένα κράτη του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου, με αποτέλεσμα να εξουθενωθούν οικονομικά και να θιγεί το εθνικό αίσθημα των λαών τους, ιδίως των Γερμανών

– στο ότι οι συνθήκες ειρήνης άφηναν ανικανοποίητα πιεστικά αιτήματα διαφόρων χωρών (π.χ. Ιταλία) και εθνοτήτων (π.χ. γερμανικές μειονότητες σε διάφορα κράτη)· όλοι αυτοί αναζητούσαν ευκαιρίες αναθεώρησης των συνθηκών

– στην οξύτερη οικονομική κρίση που μάστιζε την Ευρώπη και τον κόσμο, μετά το 1929, δημιουργώντας το έδαφος για τη δράση αυτόκλητων «σωτήρων», όπως ο Μουσολίνι και ο Χίτλερ, που επέβαλαν ολοκληρωτικά και επιθετικά καθεστώτα

– στον φόβο των δυτικών Δυνάμεων απέναντι στη Σοβιετική Ένωση, που τις έκανε να αντιμετωπίζουν για πολύ καιρό με αδράνεια, αν όχι με ικανοποίηση, την επιθετικότητα της ναζιστικής Γερμανίας, ελπίζοντας ότι θα μπορούσαν να τη χρησιμοποιήσουν ως ανάχωμα που θα εμπόδιζε την εξάπλωση της σοβιετικής επιρροής στην Ευρώπη

– στην αδυναμία της Κοινωνίας των Εθνών να λάβει οποιοδήποτε αποτελεσματικό μέτρο για την αποτροπή του επερχόμενου πολέμου.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Να παρουσιάσετε το περιεχόμενο των όρων «Άξονας Ρώμης–Βερολίνου» και «πολιτική κατευνασμού».

2. Αφού μελετήσετε την πηγή 1 και την εικόνα 2, να δοκιμάσετε να ερμηνεύσετε την «πολιτική κατευνασμού» που ακολούθησαν η Μ. Βρετανία και η Γαλλία απέναντι στη ναζιστική Γερμανία.

3. Αφού μελετήσετε τις πηγές 2α και 2β, να καταγράψετε και να σχολιάσετε σε σύντομο κείμενο τα κίνητρα που ώθησαν Γερμανία και Σοβιετική Ένωση στην υπογραφή του συμφώνου Ρίμπεντροπ–Μολότοφ.

ΕΝΟΤΗΤΑ 46

Ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος

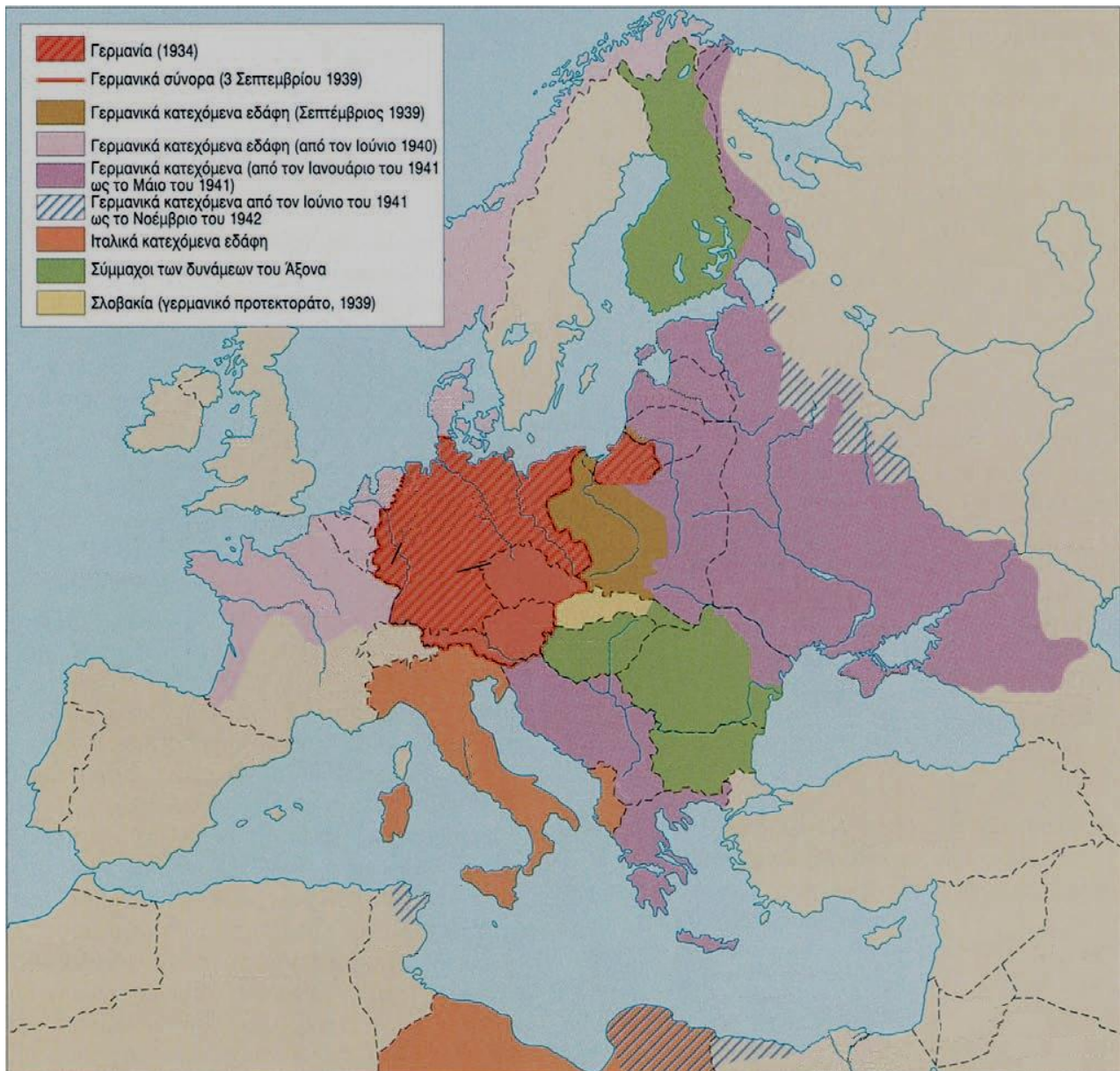
Η αφορμή και η έκρηξη του πολέμου Ο πόλεμος που αργότερα ονομάστηκε Β΄ Παγκόσμιος ξεκίνησε με τη γερμανική εισβολή στην Πολωνία την 1η Σεπτεμβρίου 1939. Αμέσως, Βρετανία και Γαλλία κήρυξαν τον πόλεμο στη Γερμανία. Έτσι, ξεκίνησε, είκοσι χρόνια μετά τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο, ένας νέος πόλεμος στην Ευρώπη ο οποίος έμελλε να αποδειχθεί πολύ πιο καταστροφικός.

Οι επιχειρήσεις στην Ευρώπη, 1939-1941 Η Γερμανία κατόρθωσε, μεταξύ 1939 και 1941, να ελέγξει το μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης. Περίπου ένα μήνα μετά την έκρηξη του πολέμου, ο γερμανικός στρατός έλεγχε την Πολωνία, ενώ κάποια πολωνικά εδάφη στα ανατολικά είχαν καταληφθεί από τους Σοβιετικούς. Στη συνέχεια, εφαρμόζοντας την τακτική του πολέμου-αστραπή (Blitzkrieg), οι Γερμανοί κατέλαβαν τη Δανία, την Ολλανδία, το Λουξεμβούργο, τη Νορβηγία και το Βέλγιο (Απρίλιος–Μάιος 1940), απ' όπου στράφηκαν εναντίον της Γαλλίας. Ο γαλλογερμανικός πόλεμος κράτησε μόνο δέκα ημέρες (5-14 Ιουνίου 1940). Μετά την ήττα και τη συνθηκολόγηση της Γαλλίας, ορισμένοι Γάλλοι με επικεφαλής τον στρατηγό Ντε Γκολ διέφυγαν στην Αγγλία, όπου και κήρυξαν την αντίσταση εναντίον των Γερμανών κατακτητών.

Επόμενος στόχος ήταν η Μ. Βρετανία. Η γερμανική αεροπορία βομβάρδισε μαζικά το Λονδίνο και άλλες αγγλικές πόλεις (Αύγουστος–Οκτώβριος 1940) προετοιμάζοντας μεγάλη απόβαση στο νησί. Όμως, ο βρετανικός λαός με επικεφαλής τον πρωθυπουργό του

Ουίνστον Τσόρτσιλ, που ονομάστηκε αργότερα «πατέρας της νίκης», δεν κάμφθηκε (μάχη της Αγγλίας).

Κατόπιν, οι Γερμανοί στράφηκαν στα Βαλκάνια, όπου κατάφεραν, με τη βοήθεια και της Βουλγαρίας, να καταλάβουν τη Γιουγκοσλαβία και την Ελλάδα (Απρίλιος 1941).

1. Η εξάπλωση της Γερμανίας και της Ιταλίας, 1934 - 1942.

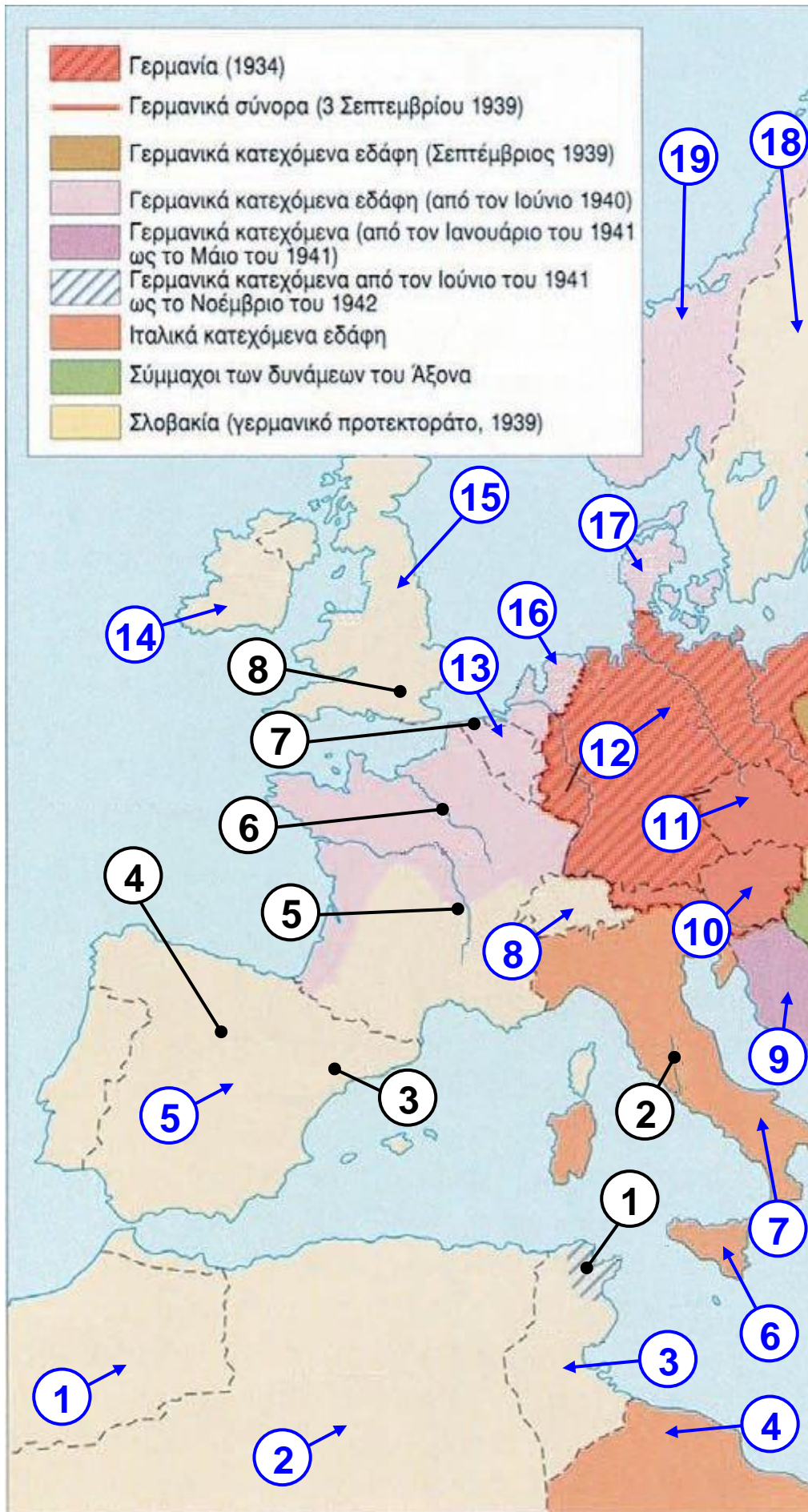
	Γερμανία (1934)
	Γερμανικά σύνορα (3 Σεπτέμβριος 1939)
	Γερμανικά κατεχόμενα εδάφη (Σεπτέμβριος 1939)
	Γερμανικά κατεχόμενα εδάφη (από τον Ιούνιο 1940)
	Γερμανικά κατεχόμενα (από τον Ιανουάριο του 1941 ως το Μάιο του 1941)
	Γερμανικά κατεχόμενα από τον Ιούνιο του 1941 ως το Νοέμβριο του 1942)
	Ιταλικά κατεχόμενα εδάφη
	Σύμμαχοι των δυνάμεων του Άξονα
	Σλοβακία (γερμανικό προτεκτοράτο, 1939)

ΚΡΑΤΗ & ΝΗΣΙΑ

1. ΜΑΡΟΚΟ	7. ΙΤΑΛΙΑ	13. ΒΕΛΓΙΟ
2. ΑΛΓΕΡΙΑ	8. ΕΛΒΕΤΙΑ	14. ΙΡΛΑΝΔΙΑ
3. ΤΥΝΗΣΙΑ	9. ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ	15. ΑΓΓΛΙΑ
4. ΛΙΒΥΗ	10. ΑΥΣΤΡΙΑ	16. ΟΛΛΑΝΔΙΑ
5. ΙΣΠΑΝΙΑ	11. ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ	17. ΔΑΝΙΑ
6. ΣΙΚΕΛΙΑ	12. ΓΕΡΜΑΝΙΑ	18. ΣΟΥΗΔΙΑ
		19. ΝΟΡΒΗΓΙΑ

ΠΟΛΕΙΣ

1. Τύνιδα	5. Βισύ (Γαλλία του Βισύ)
2. Ρώμη	6. Παρίσι
3. Βαρκελώνη	7. Δουνκέρκη
4. Μαδρίτη	8. Λονδίνο

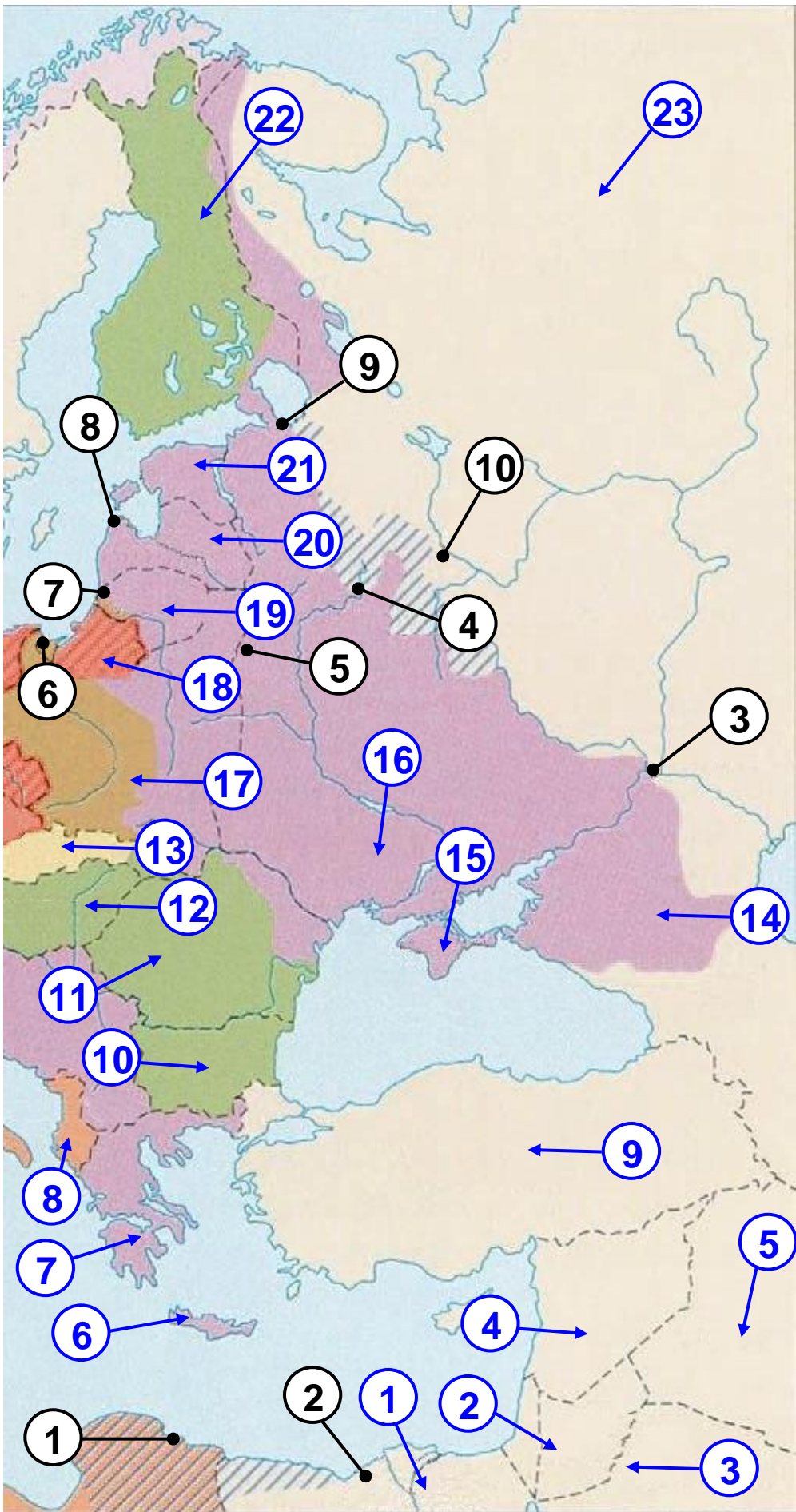
ΚΡΑΤΗ & ΝΗΣΙΑ

1. ΑΙΓΥΠΤΟΣ	13. ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ
2. ΥΠΕΡ-ΙΟΡΔΑΝΙΑ	14. ΚΑΥΚΑΣΟΣ
3. Σ. ΑΡΑΒΙΑ	15. ΚΡΙΜΑΙΑ
4. ΣΥΡΙΑ	16. ΟΥΚΡΑΝΙΑ
5. ΙΡΑΚ	17. ΠΟΛΩΝΙΑ
6. ΚΡΗΤΗ	18. ΑΝΑΤ. ΠΡΩΣΙΑ
7. ΕΛΛΑΔΑ	19. ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ
8. ΑΛΒΑΝΙΑ	20. ΛΕΤΤΟΝΙΑ
9. ΤΟΥΡΚΙΑ	21. ΕΣΘΟΝΙΑ
10. ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	22. ΦΙΛΑΝΔΙΑ
11. ΡΟΥΜΑΝΙΑ	23. ΕΣΣΔ
12. ΟΥΓΓΑΡΙΑ	

ΠΟΛΕΙΣ

1. Τομπρούκ	4. Σμολένσκ	7. Μέμελ
2. Αλ-Αλαμείν	5. Μινσκ	8. Ρίγα
3. Στάλινγκραντ	6. Ντάντσιχ	9. Λένινγκραντ
		10. Μόσχα

Η οργάνωση της κατεχόμενης Ευρώπης Η κατακτημένη Ευρώπη οργανώθηκε σύμφωνα με τις αρχές του ναζισμού και τα συμφέροντα της χιτλερικής Γερμανίας. Οι οικονομικοί πόροι των κατακτημένων χωρών δεσμεύτηκαν και οι λαοί τους υπέστησαν συστηματική προπαγάνδα προκειμένου να αναγνωρίσουν την «ανωτερότητα» της ναζιστικής Γερμανίας. Στις περιπτώσεις που δεν φάνηκαν πρόθυμοι να υποταχθούν, αντιμετώπιστηκαν με βιαιότητα, βασανιστήρια και μαζικές εκτελέσεις. Κοινός παρονομαστής οι διώξεις εναντίον των Εβραίων και των Ρομά (τσιγγάνοι), που εξοντώθηκαν μαζικά. Ως αντίδραση γεννήθηκαν κινήματα αντίστασης που αμφισβήτησαν, συχνά ένοπλα, την κυριαρχία των κατακτητών.

1. Πεθαίνοντας στο Άουσβιτς: το Ολοκαύτωμα των Εβραίων

Οι Ρούντολφ Βρμπα και Άλφρεντ Βέτσλερ δραπέτευσαν, τον Απρίλιο του 1944, από το στρατόπεδο συγκεντρώσεως του Άουσβιτς. Δύο μήνες αργότερα δημοσίευσαν ένα κείμενο (Vrba-Wetzler Report) στο οποίο περιέγραφαν με λεπτομέρειες τη ζωή στο στρατόπεδο.

Το κρεματόριο περιλαμβάνει ένα μεγάλο θάλαμο, ένα θάλαμο αερίων και ένα φούρνο. Οι άνθρωποι συγκεντρώνονται στον μεγάλο θάλαμο, που χωρά περίπου 2000 άτομα. Εκεί υποχρεώνονται να βγάλουν τα ρούχα τους και δίνεται σε όλους ένα κομμάτι σαπούνι και μια πετσέτα σαν να πήγαιναν για λουτρό. Κατόπιν συγκεντρώνονται όλοι στον θάλαμο αερίων, που σφραγίζεται ερμητικά. Τότε άνδρες των SS, που φορούν μάσκες αερίων, διοχετεύουν στην αίθουσα αέριο από τρία ειδικά ανοίγματα. Μετά από τρία λεπτά όλοι είναι νεκροί. Τα άψυχα σώματα μεταφέρονται, στη συνέχεια, στο φούρνο με κάρρα για να καούν.

Πηγή: <http://www.spartacus-educational.com>

2. Το τελευταίο γράμμα ενός Γάλλου αντιστασιακού

Αγαπητή μου Μαμά,
απ' όλους που γνωρίζω εσύ θα με νιώσεις καλύτερα, γι' αυτό σου αφιερώνω τις τελευταίες μου σκέψεις. Μην κατηγορήσεις κανέναν άλλον για το θάνατό μου, γιατί εγώ ο ίδιος διάλεξα τη μοίρα μου. Δεν ξέρω τι να σου γράψω, γιατί, αν και το μυαλό μου είναι καθαρό, δεν μπορώ να βρω τις σωστές λέξεις. Κατατάχτηκα στον Απελευθερωτικό Στρατό και πεθαίνω την ώρα που το φως της νίκης έχει αρχίσει ήδη να φέγγει [...] Πολύ

σύντομα θα με τουφεκίσουν μαζί μ' άλλους είκοσι τρεις συντρόφους. Μετά τον πόλεμο πρέπει να διεκδικήσεις τα δικαιώματά σου για σύνταξη. Θα σ' αφήσουν να πάρεις τα πράγματά μου απ' τη φυλακή. Κρατάω μόνο τη φανέλα του Μπαμπά, γιατί δε θέλω το κρύο να με κάνει να τρέμω [...] Και πάλι σου λέω αντίο! Κουράγιο!

Ο γιος σου Spartaco
Spartaco Fantanati, εργάτης μεταλλουργίας 22 ετών,
μέλος της γαλλικής αντίστασης.

Πηγή: E. J. Hobsbawm, Η εποχή των άκρων. Ο σύντομος εικοστός αιώνας, 1914-1991, μτφρ. Β. Καπετανγιάννης, θεμέλιο, Αθήνα 1995, σ. 126.

Η γερμανική επίθεση στη Σοβιετική Ένωση Τον Ιούνιο του 1941, γερμανικές δυνάμεις επιτέθηκαν στη Σοβιετική Ένωση φτάνοντας σε λίγες εβδομάδες στα περίχωρα του Λένινγκραντ (σημερινή Αγία Πετρούπολη) και της πρωτεύουσας Μόσχας δίχως, όμως, να καταφέρουν να καταλάβουν τις δύο πόλεις. Ο βαρύς χειμώνας που ακολούθησε ήταν εξουθενωτικός για τα γερμανικά στρατεύματα. Ωστόσο, νέα γερμανική επίθεση εκδηλώθηκε την άνοιξη του 1942. Στην καθοριστική μάχη του Στάλινγκραντ (Σεπτέμβριος 1942-Φεβρουάριος 1943), οι Γερμανοί είχαν πάνω από 300.000 νεκρούς, τραυματίες και αιχμαλώτους και τελικά ηττήθηκαν από τον σοβιετικό στρατό. Έτσι, άρχισαν να υποχωρούν σε όλο το μήκος του μετώπου. Ήταν η αρχή του τέλους για τη χιτλερική Γερμανία.

Οι επιχειρήσεις στην Αφρική Παράλληλα με τις επιχειρήσεις στην Ευρώπη, στην Αφρική οι Ιταλοί, με ορμητήριο τη Λιβύη, επιτέθηκαν στις αγγλικές δυνάμεις της Αιγύπτου με στόχο την κατάληψη της διώρυγας του

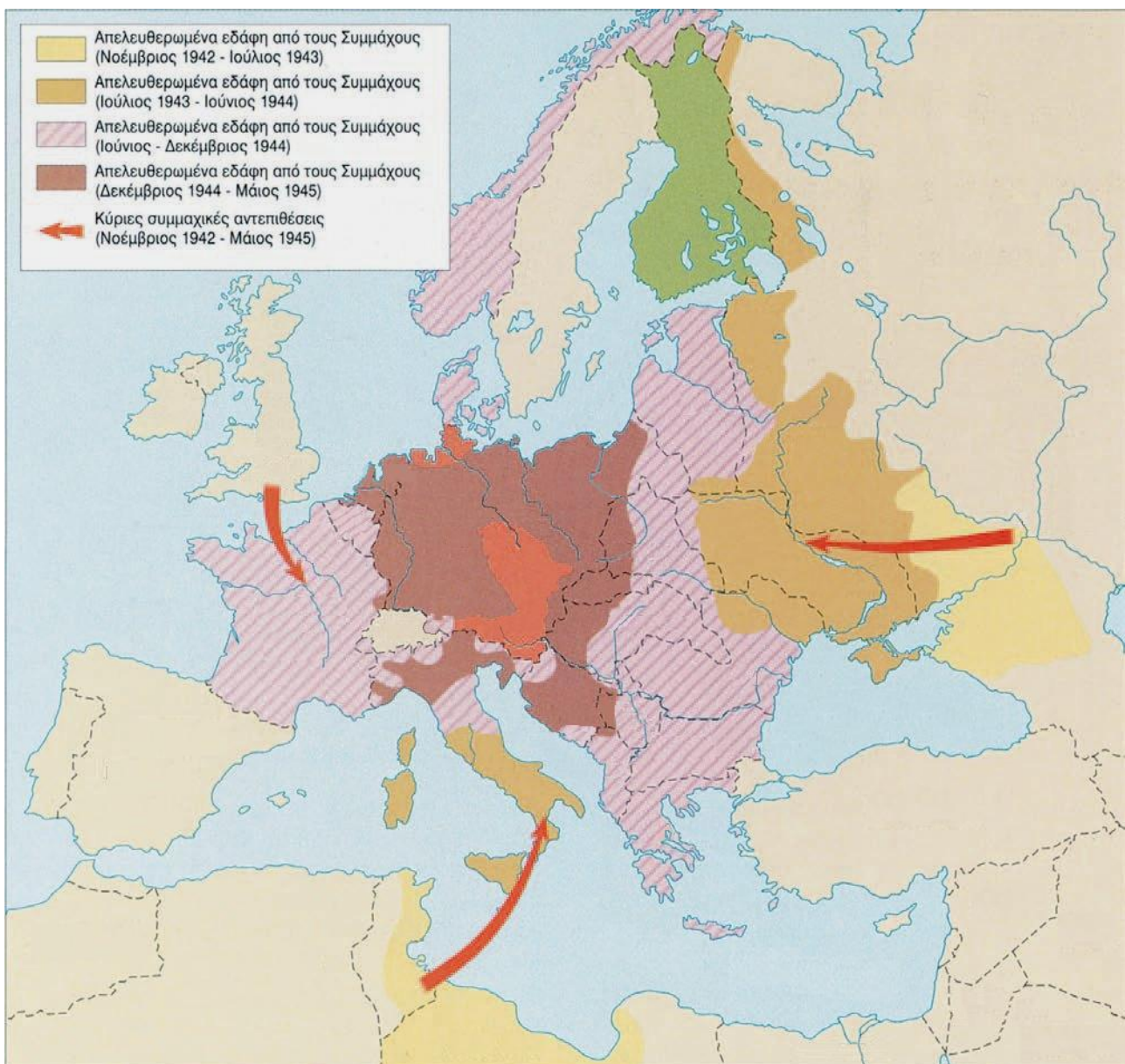
Σουέζ, δίχως, όμως να τα καταφέρουν. Στο μέτωπο που διαμορφώθηκε στη Β. Αφρική, γερμανικά και ιταλικά στρατεύματα συγκρούστηκαν με συμμαχικές δυνάμεις (στις οποίες συμπεριλαμβάνονταν και ελληνικές μονάδες). Τελικά, μετά από πολύμηνες μάχες (Φεβρουάριος 1941- Μάιος 1943) οι σύμμαχοι επικράτησαν.

Οι επιχειρήσεις στην Άπω Ανατολή Οι ΗΠΑ παρέμειναν ουδέτερες κατά τα δύο πρώτα χρόνια του πολέμου. Όταν, όμως, ιαπωνικά πολεμικά αεροπλάνα επιτέθηκαν εναντίον του αμερικανικού πολεμικού στόλου στο Περλ Χάρμπορ της Χαβάης (7 Δεκεμβρίου 1941), οι ΗΠΑ κήρυξαν τον πόλεμο τόσο στην Ιαπωνία όσο και στις δυνάμεις του Άξονα. Έτσι, και ο Ειρηνικός ωκεανός έγινε ένα από τα πολεμικά μέτωπα, και μάλιστα από τα πιο σκληρά.

Το τέλος του πολέμου Μόλις κρίθηκε ο πόλεμος στη Β. Αφρική, οι συμμαχικές δυνάμεις που μάχονταν εκεί αποβιβάστηκαν στην Ιταλία. Το φασιστικό καθεστώς κατέρρευσε και ο Μουσολίνι καθαιρέθηκε. Ο διάδοχός του, στρατάρχης Μπαντόλιο, έσπευσε να υπογράψει ανακωχή (Σεπτέμβριος 1943), αλλά ο Μουσολίνι διέφυγε στη Β. Ιταλία, όπου σχημάτισε νέα κυβέρνηση, στηριγμένος σε γερμανικά στρατεύματα.

Στις 6 Ιουνίου 1944 ισχυρές συμμαχικές δυνάμεις υπό την ηγεσία του Αμερικανού στρατηγού Αϊζενχάουερ πραγματοποίησαν μία από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου, την απόβαση στις ακτές της Νορμανδίας (ΒΔ Γαλλία). Παρά την αντίσταση των γερμανικών δυνάμεων, οι σύμμαχοι κατόρθωσαν μέχρι τον Σεπτέμβριο του 1944 να έχουν απελευθερώσει τη Γαλλία, το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και την Ολλανδία.

	Απελευθερωμένα εδάφη από τους Συμμάχους (Νοέμβριος 1942 - Ιούλιος 1943)
	Απελευθερωμένα εδάφη από τους Συμμάχους (Ιούλιος 1943 - Ιούνιος 1944)
	Απελευθερωμένα εδάφη από τους Συμμάχους (Ιούνιος - Δεκέμβριος 1944)
	Απελευθερωμένα εδάφη από τους Συμμάχους (Δεκέμβριος 1944 - Μάιος 1945)
	Κύριες συμμαχικές αντεπιθέσεις (Νοέμβριος 1942-Μάιος 1945)

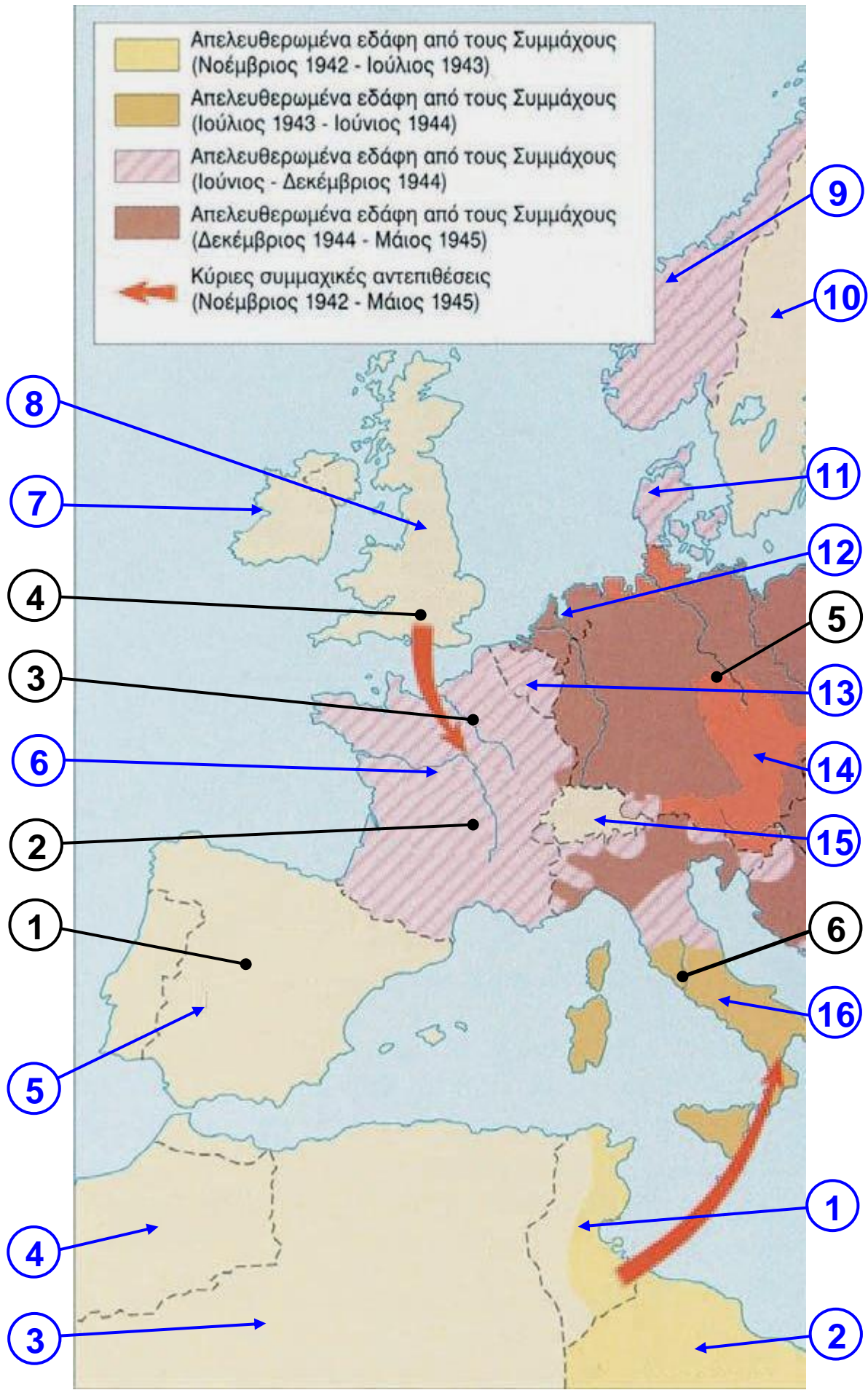
2. Η ήττα της Γερμανίας και της Ιταλίας, 1942-1944.

Παράλληλα, στα ανατολικά είχε ξεκινήσει, από τον Ιούνιο του 1944, μεγάλη σοβιετική αντεπίθεση. Τα γερμανικά στρατεύματα των Βαλκανίων και της κεντρικής Ευρώπης, προκειμένου να μην εγκλωβιστούν, άρχισαν να υποχωρούν. Στις αρχές Μαΐου 1945 αμερικανικά, αγγλικά και γαλλικά στρατεύματα από τα δυτικά και σοβιετικά από τα ανατολικά βρίσκονταν έξω από το Βερολίνο. Ο Χίτλερ αυτοκτόνησε και η Γερμανία συνθηκολόγησε. Λίγο νωρίτερα είχε συλληφθεί και εκτελεστεί στην Ιταλία ο Μουσολίνι από Ιταλούς αντιστασιακούς.

Στην Άπω Ανατολή, ωστόσο, η Ιαπωνία συνέχιζε τον πόλεμο. Τότε οι ΗΠΑ αποφάσισαν να βομβαρδίσουν τις ιαπωνικές πόλεις Χιροσίμα και Ναγκασάκι με ένα νέο όπλο, την ατομική βόμβα. Οι δύο πόλεις ισοπεδώθηκαν στην κυριολεξία και τριακόσιες χιλιάδες άμαχοι σκοτώθηκαν ή έμειναν ανάπηροι. Λίγο αργότερα η Ιαπωνία συνθηκολόγησε και ο πόλεμος τελείωσε και τυπικά.

ΚΡΑΤΗ	
1. ΤΥΝΗΣΙΑ	9. ΝΟΡΒΗΓΙΑ
2. ΛΙΒΥΗ	10. ΣΟΥΗΔΙΑ
3. ΑΛΓΕΡΙΑ	11. ΔΑΝΙΑ
4. ΜΑΡΟΚΟ	12. ΟΛΛΑΝΔΙΑ
5. ΙΣΠΑΝΙΑ	13. ΒΕΛΓΙΟ
6. ΓΑΛΛΙΑ	14. ΑΥΣΤΡΙΑ
7. ΙΡΛΑΝΔΙΑ	15. ΕΛΒΕΤΙΑ
8. ΑΓΓΛΙΑ	16. ΙΤΑΛΙΑ

ΠΟΛΕΙΣ	
1. Μαδρίτη	4. Λονδίνο
2. Βισύ	5. Δρέσδη
3. Παρίσι	6. Ρώμη

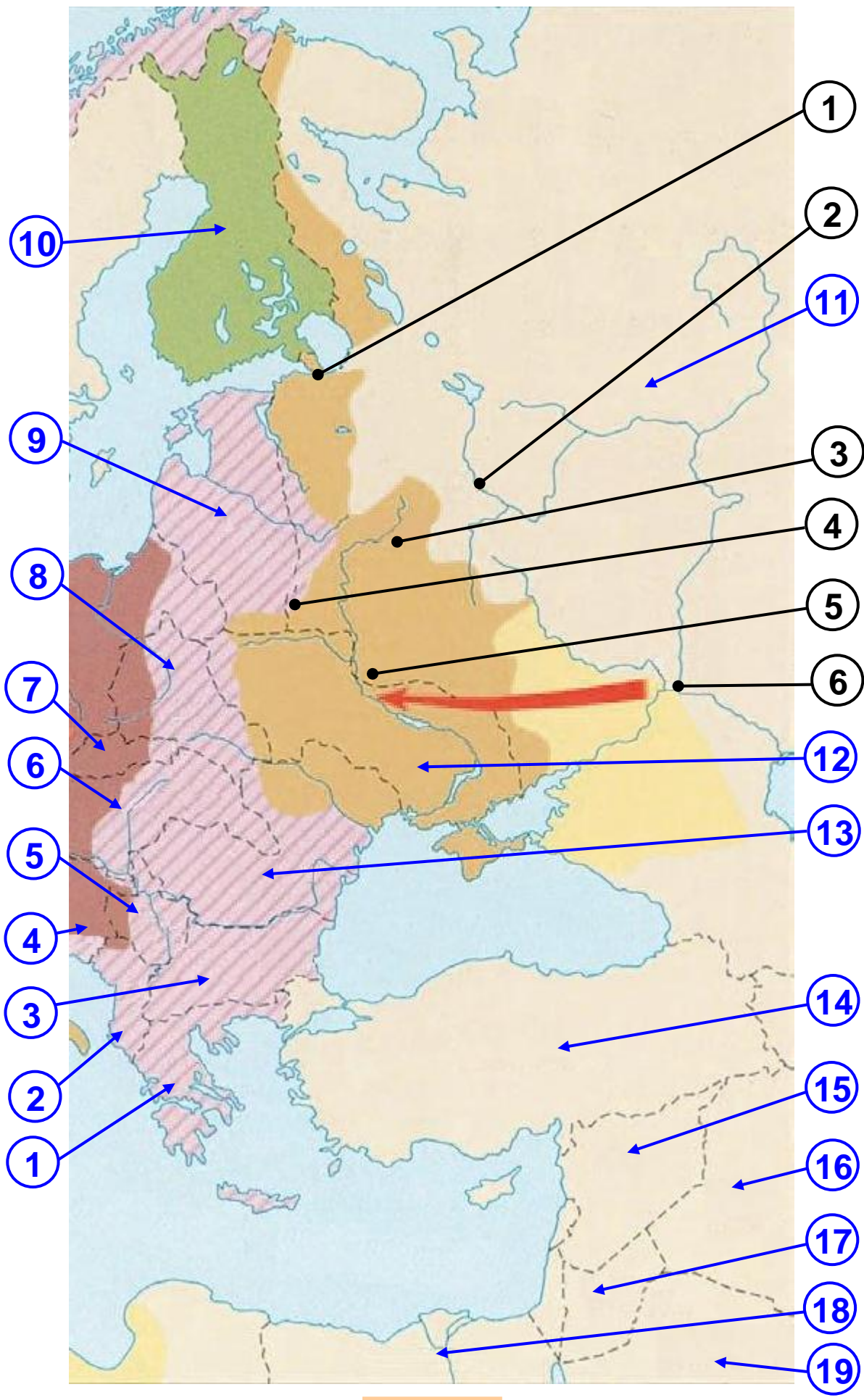

ΚΡΑΤΗ	
1. ΕΛΛΑΔΑ	11. ΕΣΣΔ
2. ΑΛΒΑΝΙΑ	12. ΟΥΚΡΑΝΙΑ
3. ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	13. ΡΟΥΜΑΝΙΑ
4. ΚΡΟΑΤΙΑ	14. ΤΟΥΡΚΙΑ
5. ΣΕΡΒΙΑ	15. ΣΥΡΙΑ
6. ΟΥΓΓΑΡΙΑ	16. ΙΡΑΚ
7. ΣΛΟΒΑΚΙΑ	17. ΥΠΕΡ- ΙΟΡΔΑΝΙΑ
8. ΠΟΛΩΝΙΑ	18. ΑΙΓΥΠΤΟΣ
9. ΟΣΤΛΑΝΤ	19. Σ. ΑΡΑΒΙΑ
10. ΦΙΛΑΝΔΙΑ	

ΠΟΛΕΙΣ	
1. Λένινγκραντ	4. Μινσκ
2. Μόσχα	5. Κίεβο
3. Σμολένσκ	6. Στάλινγκραντ

3. Αμερικανοί στρατιώτες αποβιβάζονται στη Νορμανδία στις 6 Ιουνίου 1944.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

Ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος στον κινηματογράφο

✓ Κ. Άνακιν, Α. Μάρτον, Μπ. Γουίκι, Ντ. Ζανούκ, **Η πιο μεγάλη μέρα του πολέμου (1962).**

Κινηματογραφική απόδοση της απόβασης στη Νορμανδία.

✓ Μπλέικ Έντουαρντς, **Τι έκανες στον πόλεμο, μπαμπά; (1966).**

Δηκτική σάτιρα για τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο.

✓ Σάμιουελ Φούλερ, **Οι τέσσερις της ηρωικής ταξιαρχίας (1979).**

Κλασικό, αντιπολεμικό αριστούργημα που παρουσιάζει την προσπάθεια του ανθρώπου να επιβιώσει μέσα στην παράνοια του πολέμου.

✓ Στίβεν Σπίλμπεργκ, **Η διάσωση του στρατιώτη Ράιαν (1997).**

✓ Τέρενς Μάλικ, **Λεπτή κόκκινη γραμμή (1998).**

Δύο αντιπολεμικές ταινίες που δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στην επίδραση του πολέμου στον ψυχικό κόσμο και στις ισορροπίες των πολεμιστών.

✓ Όλιβερ Χίρσμπιγκελ, **Η πτώση (2004).**

Οι τελευταίες μέρες του Χίτλερ σε μια ταινία που δίχασε τη Γερμανία.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- 1. Να διαλέξετε μια από τις κυριότερες πολεμικές επιχειρήσεις του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου (π.χ. μάχη της Αγγλίας, πολιορκία του Στάλινγκραντ, απόβαση στη Νορμανδία) και να συγκεντρώσετε πληροφορίες γι' αυτήν.**
- 2. Με αφορμή τη μελέτη της πηγής 2, να αναζητήσετε και να παρουσιάσετε στην τάξη σας πληροφορίες για το φαινόμενο της αντίστασης στην κατεχόμενη Ευρώπη.**
- 3. Διαθεματική δραστηριότητα: Να δείτε μία από τις ταινίες που προτείνονται παραπάνω και στη συνέχεια να την παρουσιάσετε στην τάξη σας.**

ΕΝΟΤΗΤΑ 47

Η συμμετοχή της Ελλάδας στον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο

Η κατάληψη της Αλβανίας από την Ιταλία, το 1939, έφερε τον πόλεμο στα Βαλκάνια. Παράλληλα, κλιμακώθηκε η ιταλική επιθετικότητα εναντίον της Ελλάδας. Στις 15 Αυγούστου 1940 ιταλικό υποβρύχιο βύθισε στην Τήνο το ελληνικό πολεμικό πλοίο 'Ελλη. Αν και πολλά στοιχεία έδειχναν ότι ο ένοχος ήταν η Ιταλία, ο Μεταξάς τήρησε ήπια στάση επιδιώκοντας να αποφύγει τον πόλεμο.

Ο ελληνοϊταλικός πόλεμος Τα ξημερώματα της 28ης Οκτωβρίου 1940 η Ιταλία απαίτησε να γίνει δεκτή η είσοδος στρατευμάτων της στην Ελλάδα. Η άρνηση του Μεταξά καταγράφηκε στη συνείδηση του ελληνικού λαού ως ΟΧΙ. Σήμερα, η 28η Οκτωβρίου αποτελεί εθνική γιορτή των Ελλήνων. Ταυτόχρονα ξεκίνησε η ιταλική εισβολή, που υποχρέωσε τις ελληνικές δυνάμεις σε υποχώρηση, μέχρι τα μέσα Νοεμβρίου 1940.

1. Έλληνες στρατιώτες κατά τον ελληνοϊταλικό πόλεμο.

1. Ο ελληνοϊταλικός πόλεμος μέσα από δύο μαρτυρίες στρατιωτών – λογοτεχνών

α. Το κρύο ήταν φοβερό, αφάνταστο. Από το κρύο αυτές τις ώρες σου πονούσε κυριολεκτικά η ψυχή και σου' ρχόταν, σα μωρό, να μπήξεις τα κλάματα, έτσι χωρίς να ξέρεις κι εσύ τι ζητάς και τι θα βγάλεις μ' αυτό. Απ' το περιορισμένο του χώρου δεν μπορούσες να κάνεις δυο βήματα και καθόσουν εκεί ακίνητος ξυλιασμένος έτσι σα να 'χει παγώσει κι αυτό το ίδιο το μυαλό σου, χτυπώντας μόνο από καιρό σε καιρό το 'να σου χέρι με τα' άλλο, έτσι σαν στο στίχο της απελπισίας του Σολωμού.

**Γ. Μπεράτης Το πλατύ ποτάμι (1946-47),
Ερμής Αθήνα 1992, σ. 145.**

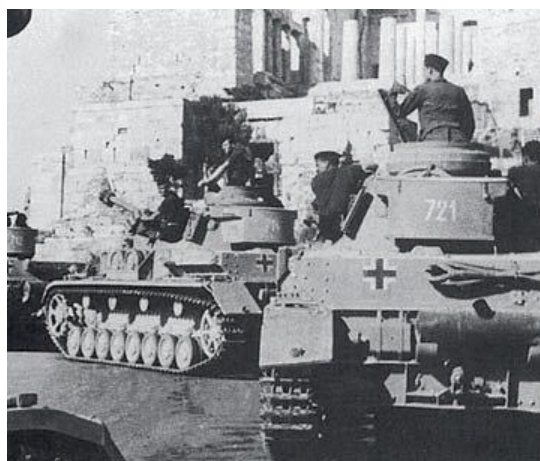
β. Νύχτα πάνω στη νύχτα βαδίζαμε ασταμάτητα, ένας πίσω απ' τον άλλο, ίδια τυφλοί. Με κόπο ξεκολλώντας το ποδάρι από τη λάσπη, όπου φορές εκατοβούλιαζε ίσαμε το γόνατο. Επειδή το πιο συχνά ψιχάλιζε στους δρόμους έξω, καθώς μες στην ψυχή μας. Και τις λίγες φορές όπου κάναμε στάση να ξεκουραστούμε, μήτε που αλλάζαμε κουβέντα, μονάχα σοβαροί και αμίλητοι, φέγγοντας μ' ένα μικρό δαδί, μία-μία εμοιραζόμασταν τη σταφίδα. Ή φορές πάλι, αν ήταν βολετό, λύναμε βιαστικά τα ρούχα και ξυνόμασταν με λύσσα ώρες πολλές όσο να τρέξουν τα αίματα. Τι μας είχε ανέβει η ψείρα ως το λαιμό, κι ήταν αυτό πιο κι απ' την κούραση ανυπόφερτο.

Οδ. Ελύτης Άξιον Εστί (1960).

Ακολούθησε, όμως μια αληθινά ηρωική ελληνική αντεπίθεση κατά την οποία απελευθερώθηκαν όλα τα ελληνικά εδάφη που βρίσκονταν υπό ιταλικό έλεγχο και επιπλέον καταλήφθηκαν οι πόλεις Κορυτσά, Μοσχόπολη, Πόγραδετς, Αργυρόκαστρο και Άγιοι Σαράντα. Έτσι, το μέτωπο μεταφέρθηκε σε βάθος εξήντα χιλιομέτρων μέσα στην Αλβανία. Ενώ συνέβαιναν αυτά, πέθανε ο Ι. Μεταξάς (τέλη Ιανουαρίου 1941), και ο Γεώργιος Β΄ διόρισε πρωθυπουργό τον Αλέξανδρο Κορυζή.

Στις αρχές Μαρτίου του 1941 οι Ιταλοί εξαπέλυσαν μεγάλη αντεπίθεση, γνωστή ως «εαρινή επίθεση». Συνάντησαν, ωστόσο, ισχυρή ελληνική αντίσταση, με αποτέλεσμα τα δεδομένα του πολέμου να μη διαφοροποιηθούν ουσιαστικά.

Παράλληλα, το ελληνικό πολεμικό ναυτικό έπληξε αρκετές φορές ιταλικά πλοία και προστάτευσε τις ελληνικές εφοδιοπομπές και τα ελληνικά παράλια. Η ελληνική πολεμική αεροπορία, με τη βοήθεια λίγων βρετανικών αεροσκαφών, υποστήριξε τις χερσαίες επιχειρήσεις.

2. Γερμανικά άρματα μάχης κάτω από την Ακρόπολη.

Ο ελληνογερμανικός πόλεμος Ενώ ο ελληνοϊταλικός πόλεμος συνεχιζόταν, η Ελλάδα δέχτηκε και γερμανική επίθεση τόσο από γιουγκοσλαβικό έδαφος (οι ναζί είχαν μόλις καταλάβει τη Γιουγκοσλαβία) όσο

και από βουλγαρικό (η Βουλγαρία ήταν σύμμαχος της Γερμανίας). Οι Γερμανοί, αφού έκαμψαν την γενναία ελληνική αντίσταση, άρχισαν να κινούνται προς την Αθήνα, ενώ τα ελληνικά στρατεύματα της Αλβανίας διαλύονταν. Τότε, ο αντιστράτηγος Τσολάκογλου υπέγραψε, με δική του πρωτοβουλία, συνθηκολόγηση. Στις 27 Απριλίου 1941 οι Γερμανοί κατέλαβαν την Αθήνα.

Ο βασιλιάς, η κυβέρνηση και κάποιες ελληνικές και βρετανικές ένοπλες δυνάμεις υποχώρησαν στην Κρήτη, όπου η αντίσταση συνεχίστηκε για λίγο χάρη και στις ηρωικές προσπάθειες του κρητικού λαού (μάχη της Κρήτης). Στα τέλη Μαΐου 1941, ωστόσο, και η Κρήτη βρισκόταν υπό γερμανικό έλεγχο. Ο Γεώργιος Β' και η κυβέρνησή του κατέληξαν στο Κάιρο, όπου και εγκαταστάθηκε η εξόριστη ελληνική κυβέρνηση (κυβέρνηση του Καΐρου).

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

Ο ελληνοϊταλικός πόλεμος στην Τέχνη

...διαβάστε λογοτεχνία

✓ Οδυσσέας Ελύτης, **Άσμα ηρωικό και πένθιμο για τον χαμένο ανθυπολοχαγό (1945).**

✓ Γιάννης Μπεράτης,

Το πλατύ ποτάμι (1946-1947).

Δύο έργα βασισμένα σε βιώματα των δημιουργών τους από τον ελληνοϊταλικό πόλεμο.

...δείτε κινηματογράφο

✓ Τάκης Κανελλόπουλος, **Ουρανός (1962).**

Μια αντιπολεμική και ανθρώπινη ματιά στον πόλεμο της Αλβανίας.

3. Η καταστροφή από τους ναζί του χωριού Κάνδανος στην Κρήτη.

2. Η πολεμική περίοδος 1940-1941 αφετηρία καταλυτικών εξελίξεων

Οι τελευταίες εβδομάδες του πολέμου στην Αλβανία ήταν εξαιρετικά πλούσιες σε πολιτικές διεργασίες στο επίπεδο των πολεμιστών του μετώπου και της κοινωνίας [...]. Η ρήξη ανάμεσα στην ελληνική κοινωνία και την ηγεσία της έγραψε τις ημέρες αυτές το πρώτο της κεφάλαιο. [...] Για τους εκατοντάδες χιλιάδες φαντάρους που πήραν το δρόμο του γυρισμού με τα πόδια [...], ο τρόπος της κατάρρευσης δεν άφηνε καμία αμφιβολία. Η στρατιωτική ηγεσία πρόδωσε, η πολιτική

δραπέτευσε. Στην ατελείωτη πεζοπορία και στη μιζέρια που αντίκρισαν πίσω όσοι επέστρεψαν, τέτοιου είδους συμπεράσματα βρήκαν σταθερά επιχειρήματα, έτσι ώστε να μεταβληθούν σε βαθιά ριζωμένη πεποίθηση και πολιτική κρίση.

Γ. Μαργαρίτης «Ο πόλεμος 1940-1941», Ιστορία του νέου ελληνισμού, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2003, τόμ. 8ος σ. 30-32.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Να μελετήσετε τις πηγές 1α, 1 β και την εικόνα 1. Κατόπιν να προσπαθήσετε να περιγράψετε την καθημερινότητα των Ελλήνων πολεμιστών κατά τον ελληνοϊταλικό πόλεμο.
2. Να σχολιάσετε την εικόνα 3.
3. **Διαθεματική δραστηριότητα:** Να διαβάσετε το μυθιστόρημα του Γ. Μπεράτη Το πλατύ ποτάμι και να το παρουσιάσετε στην τάξη σας.

ΕΝΟΤΗΤΑ 48

Κατοχή, Αντίσταση και Απελευθέρωση

Η Κατοχή Η κατεχόμενη Ελλάδα χωρίστηκε σε τρεις ζώνες τη γερμανική (Κρήτη, Αττική, ορισμένα νησιά του Αιγαίου, το μεγαλύτερο τμήμα της Μακεδονίας), τη βουλγαρική (τμήμα της ανατολικής Μακεδονίας και Θράκη) και την ιταλική (η υπόλοιπη ηπειρωτική Ελλάδα, τα μη γερμανοκρατούμενα νησιά του Αιγαίου και τα Επτάνησα). Οι κατακτητές διόρισαν κυβέρνηση από Έλληνες συνεργάτες τους (δωσίλογοι) με πρωθυπουργό τον Γ. Τσολάκογλου, η οποία βασίστηκε, όσον αφορά τα πρόσωπα, στο καθεστώς Μεταξά. Επίσης επιβλήθηκαν μέτρα καταστολής (απαγόρευση νυχτερινής κυκλοφορίας λογοκρισία, συλλήψεις βασανιστήρια, εκτελέσεις). Στην Α. Μακεδονία, η πολιτική εκβουλγαρισμού που επιχείρησαν να εφαρμόσουν οι Βούλγαροι φασίστες προκάλεσε εξέγερση των Ελλήνων η οποία αντιμετωπίστηκε με μαζικές εκτελέσεις. Οι εβραϊκές κοινότητες της Ελλάδας (Θεσσαλονίκη, Ιωάννινα, Κέρκυρα κ.ά.) ξεκληρίστηκαν από τους ναζί.

Οι κατακτητές δέσμευσαν κάθε οικονομικό πόρο της Ελλάδας με αποτέλεσμα την έλλειψη ειδών πρώτης ανάγκης και την εμφάνιση φαινομένων μαύρης αγοράς (πώληση αγαθών σε υπερβολικά υψηλές τιμές). Η πείνα θέριζε τους ανθρώπους. Τον χειμώνα 1941-1942 υπολογίζεται ότι πέθαιναν κάθε μέρα περίπου 300 άνθρωποι από πείνα μόνο στην Αθήνα. Το καλοκαίρι του 1942 έγιναν αποστολές τροφίμων από τον Ερυθρό Σταυρό, που ανακούφισαν κάπως τους Έλληνες.

1. Έλληνες Εβραίοι υφίστανται εξευτελισμούς από τους ναζί στη Θεσσαλονίκη.

Η Αντίσταση Η αντίσταση ξεκίνησε από νωρίς με μεμονωμένες ενέργειες. Η πιο εντυπωσιακή από αυτές υπήρξε η υποστολή της σημαίας των ναζί από την Ακρόπολη, στις 30 Μαΐου 1941, από δύο φοιτητές τον Μανόλη Γλέζο και τον Απόστολο Σάντα. Η πράξη τους αποτέλεσε πλήγμα στο κύρος των κατακτητών.

Το φθινόπωρο του 1941 δημιουργήθηκαν οι πρώτες οργανώσεις αντίστασης.

2. Ρακένδυτα και πεινασμένα παιδιά της Κατοχής περιμένουν συσσίτιο.

1. Οι μορφές αντίστασης

Το ΕΑΜ κυκλοφόρησε τον Σεπτέμβριο του 1942 ένα ολιγοσέλιδο κείμενο στο οποίο παρουσίαζε τις επιδιώξεις του. Συντάκτης του κειμένου ήταν ο παιδαγωγός Δημήτρης Γληνός. Απόσπασμα από αυτό είναι το κείμενο που ακολουθεί.

Οι μορφές της πάλης είναι άπειρες. Αρχίζουν από τις πιο απλές ενέργειες [...] και φτάνουν ως την ένοπλη σύγκρουση στο πεδίο της μάχης. [...] Πρώτα-πρώτα η άρνηση κάθε συνεργασίας με τους ξένους. [...] Ν' αποφεύγετε να τους μιλάτε, ν' αποφεύγετε να δίνετε κάθε πληροφορία [...]. Κάθε δουλική προθυμία στην εξυπηρέτησή τους είναι εγκληματική. [...] Ν' αποφεύγετε όσο μπορείτε κάθε συναλλαγή με τους ξένους κατακτητές, κάθε αγοραπωλησία. [...] Να κυνηγάτε και να στιγματίζετε όλους τους χαφιέδες τους προδότες, τους καταδότες, τους συνεργάτες της Γκεστάπο και των Καραμπινιέρων να τους περιβάλλετε με την κοινή καταφρόνηση και με την απειλή της φοβερώτερης τιμωρίας. [...]

Περνώντας τώρα στην ενεργητική αντίσταση, πρέπει να αγωνίζεστε για τα δικαιώματά σας κάθε στιγμή [...]. Τα απεργιακά κινήματα είναι η σπουδαιότερη μορφή της ομαδικής πάλης και η αποτελεσματικότερη. [...] Αν σκύβαμε το κεφάλι θα είμαστε πεθαμένοι και ελεεινοί δούλοι του κατακτητή. [...] Μα η ενεργητική αντίσταση προχωρεί όλο και σε ανώτερες μορφές πάλης, φτάνοντας ως τον ανταρτοπόλεμο [...] και τέλος ως την μαζική ένοπλη αντίσταση, όταν θα παρουσιαστεί η κατάλληλη στιγμή.

Δ. Γληνού. Τι είναι και τι θέλει το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο;, Αθήνα 1942, σ. 59-62.

Το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (ΕΑΜ), η μεγαλύτερη οργάνωση αντίστασης, ιδρύθηκε με πρωτοβουλία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (ΚΚΕ) και τη συνεργασία μικρότερων αριστερών κομμάτων. Σύμφωνα με τις διακηρύξεις του, κύριοι σκοποί του ήταν η οργάνωση του αγώνα εναντίον των κατακτητών, αλλά και η διασφάλιση της δυνατότητας των Ελλήνων να επιλέξουν μόνοι τους, μετά την απελευθέρωση, τη μορφή διακυβέρνησης της χώρας.

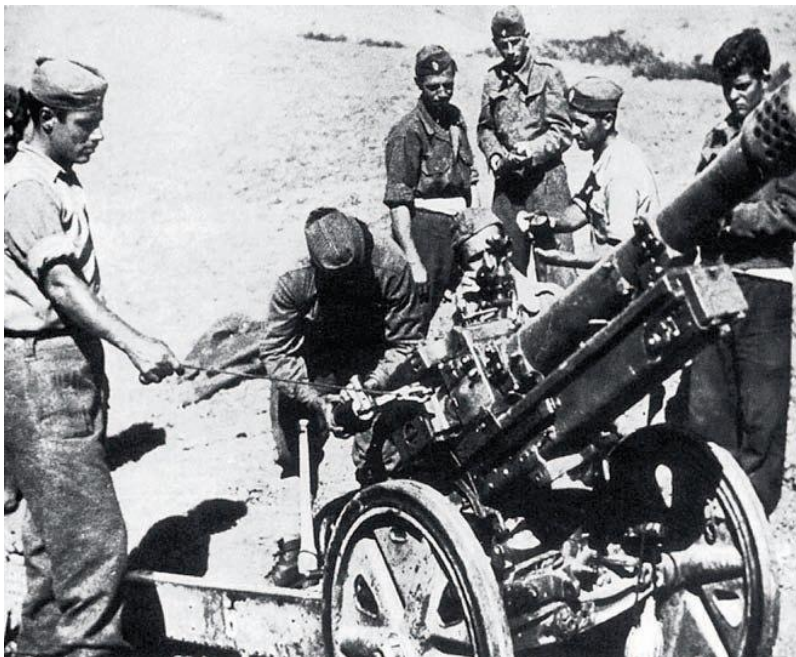
Ο Εθνικός Δημοκρατικός Ελληνικός Σύνδεσμος (ΕΔΕΣ) δημιουργήθηκε από τον συνταγματάρχη Ναπολέοντα Ζέρβα με σκοπό την απελευθέρωση της Ελλάδας και την εγκαθίδρυση μετά τον πόλεμο αβασίλευτης δημοκρατίας.

Παράλληλα, έδρασαν και διάφορες μικρότερες οργανώσεις, με σημαντικότερη ανάμεσά τους την Εθνική Και Κοινωνική Απελευθέρωση (ΕΚΚΑ), τη μόνη από αυτές που διέθετε ένοπλο τμήμα με επικεφαλής τον συνταγματάρχη Δημήτρη Ψαρρό.

Τον Φεβρουάριο του 1942 ιδρύθηκε, με πρωτοβουλία του ΕΑΜ, ο Εθνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός (ΕΛΑΣ). Στις αρχές Ιουνίου του 1942 μια ομάδα ανταρτών με επικεφαλής έναν κομμουνιστή γεωπόνο από τη Λαμία, τον Θανάση Κλάρα, που έγινε γνωστός με το αντιστασιακό ψευδώνυμο Άρης Βελουχιώτης, εμφανίστηκε στο χωριό Δομνίστα της Ευρυτανίας καλώντας σε ένοπλο αγώνα. Σύντομα ο Βελουχιώτης έγινε ο αναμφισβήτητος ηγέτης του ΕΛΑΣ. Την ίδια περίπου εποχή έκαναν την εμφάνισή τους και ένοπλες ομάδες του ΕΔΕΣ. Τμήματα του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ μαζί με Βρετανούς καταδρομείς ανατίναξαν, το Νοέμβριο του 1942, τη γέφυρα του Γοργοπόταμου (νότια της Λαμίας), διακόπτοντας τον εφοδιασμό του γερμανικού στρατού της Αφρικής μέσω Ελλάδας.

Παράλληλα, αναπτύχθηκε η αντίσταση και στις πόλεις. Τον Απρίλιο του 1942 απεργία των υπαλλήλων των τηλεπικοινωνιών, από τις πρώτες στην κατεχόμενη Ευρώπη, υποχρέωσε τις αρχές να προβούν σε παροχές. Επίσης, μεγάλη γενική απεργία, τον Ιανουάριο του 1943, εμπόδισε τις αρχές κατοχής να στείλουν Έλληνες στη Γερμανία για εργασία. Την ίδια εποχή, η κηδεία του Κωστή Παλαμά έγινε αφορμή για ένα ακόμη ογκώδες συλλαλητήριο κατά των κατακτητών. Σε αυτές τις κινητοποιήσεις ιδιαίτερη υπήρξε η συμμετοχή της νεολαίας κυρίως μετά την ίδρυση, με απόφαση του ΕΑΜ, της Ενιαίας Πανελλαδικής Οργάνωσης Νέων (ΕΠΟΝ).

Πολλές Ελληνίδες πήραν μέρος στον αγώνα εναντίον των κατακτητών. Μερικές, μάλιστα, έγραψαν με αίμα τη δική τους ιστορία αντίστασης. Η Ηλέκτρα Αποστόλου, η Λέλα Καραγιάννη, η Ηρώ Κωνσταντοπούλου και η Παναγιώτα Σταθοπούλου είναι μερικά μόνο παραδείγματα γυναικών που θυσιάστηκαν. Επίσης, αρκετές γυναίκες εντάχθηκαν στα ένοπλα τμήματα του ΕΛΑΣ.

3. Ιταλικό πυροβόλο, λάφυρο στα χέρια μαχητών του ΕΛΑΣ.

2. Η Ελληνίδα στον αγώνα για εθνική και κοινωνική ελευθερία

«Δεν ντρέπεστε να βγαίνετε κι εσείς οι γυναίκες στα πεζοδρόμια αντί να κάθεστε στο σπίτι σας να κοιτάξετε τα παιδιά σας», είπε κάποιος ασυνείδητος «Έλληνας» σε μια νέα. Κι αυτή τον κοίταξε με περιφρόνηση και του απάντησε: «Οι Ελληνίδες δεν μπορούν να είναι σκλάβες και μάνες σκλάβων. Σήμερα ο προορισμός μας είναι ο αγώνας για τη ζωή και τη λευτεριά όλων των παιδιών της Ελλάδας». Με το στόμα της απαντούν όλες οι Ελληνίδες.

«Ηρωίδες του '43», Γυναικεία δράση, 25-3-43.

Πηγή: Τ. Βερβενιώτη, Η γυναίκα της Αντίστασης, Οδυσσέας Αθήνα 1994, σ. 275-276.

3. Οι μαζικές εκτελέσεις και τα τάγματα ασφαλείας

Με την είσοδο του 1944, η πρακτική των μαζικών εκτελέσεων γενικεύτηκε. [...] Πολύ δύσκολα βρίσκεται περιοχή της Ελλάδας που να μην έχει τη δική της μερίδα σε αυτή τη θανατηφόρα λαίλαπα. Ο συνολικός αριθμός των θυμάτων είναι ακόμα δύσκολο να προσδιοριστεί με ακρίβεια. Οι διαρκείς εκτελέσεις σε μικρή κλίμακα δεν καταγράφονταν, όπως δεν καταγράφονταν μεγάλο ποσοστό του «μεριδίου» των ταγμάτων ασφαλείας και των άλλων παραστρατιωτικών, αστυνομικών ή άλλων σχηματισμών των συνεργατών του κατακτητή, εξαιρετικά θανατηφόρων στις επιδρομές τους.

Γ. Μαργαρίτης, «Η ένοπλη Αντίσταση», Ιστορία του νέου ελληνισμού, Ελληνικά Γράμματα, τόμ. 8ος, σ. 141-142.

Μαζικά αντίποινα και τάγματα ασφαλείας Αντιμέτωποι με την κλιμάκωση της αντίστασης, οι κατακτητές έκαναν, σε πολλές περιοχές της Ελλάδας, μαζικές εκτελέσεις αμάχων ως αντίποινα. Τον Δεκέμβριο του 1943, οι ναζί έκαψαν τα Καλάβρυτα και εκτέλεσαν περίπου 1.100 κατοίκους τους ενώ τον Αύγουστο του 1944, μετά από μπλόκο, εκτέλεσαν δεκάδες κατοίκους στην Κοκκινιά του Πειραιά. Επιπλέον, οι κατακτητές σε συνεργασία με τις κυβερνήσεις δωσίλογων, δημιούργησαν τα τάγματα ασφαλείας, ένοπλα σώματα Ελλήνων που χρησιμοποιήθηκαν εναντίον του ΕΑΜ, του ΕΛΑΣ και αμάχων.

Η «ελεύθερη Ελλάδα» Οι περιοχές της Ελλάδας που χάρη στην Αντίσταση δεν ελέγχονταν από τους κατακτητές ονομάστηκαν «ελεύθερη Ελλάδα». Εκεί, με πρωτοβουλία του ΕΑΜ, η τοπική αυτοδιοίκηση πέρασε στον έλεγχο των κατοίκων, ιδρύθηκαν λαϊκές επιτροπές για την εκπαίδευση, την κοινωνική πρόνοια και την ασφάλεια, λαϊκά δικαστήρια με αιρετούς δικαστές οργανώθηκαν θεατρικές παραστάσεις και εκδόθηκαν εφημερίδες και άλλα έντυπα.

Τον Μάρτιο του 1944 το ΕΑΜ δημιούργησε την Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης (ΠΕΕΑ), γνωστότερη ως κυβέρνηση του βουνού, η οποία ανέλαβε τη διοίκηση των απελευθερωμένων περιοχών. Λίγο καιρό αργότερα οργανώθηκαν, όπου ήταν εφικτό, εκλογές για την ανάδειξη Εθνικού Συμβουλίου (εθνοσυνέλευση). Τότε ψήφισαν για πρώτη φορά στην Ελλάδα γυναίκες αλλά και νέοι από 18 ετών. Το Εθνικό Συμβούλιο, στο οποίο εκλέχτηκαν και πέντε γυναίκες συνήλθε στο χωριό Κορυσχάδες της Ευρυτανίας

Η Απελευθέρωση Καθώς όλα έδειχναν ότι ο πόλεμος τελείωνε, όλες οι ελληνικές πολιτικές και αντιστασιακές δυνάμεις καθώς και η ελληνική

κυβέρνηση που βρισκόταν στην Αίγυπτο (κυβέρνηση του Καΐρου) υπέγραψαν τη συμφωνία του Λιβάνου (20 Μαΐου 1944), η οποία προέβλεπε τον σχηματισμό, μεταπολεμικά, κυβέρνησης εθνικής ενότητας (βλέπε γλωσσάριο). Μετά την Απελευθέρωση (12 Οκτωβρίου 1944), αυτή η κυβέρνηση, με πρωθυπουργό τον Γεώργιο Παπανδρέου, εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και ανέλαβε την εξουσία.

4. Η απελευθέρωση της Αθήνας,
12 Οκτωβρίου 1944.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

Η Αντίσταση στη λογοτεχνία

...διαβάστε λογοτεχνία

- ✓ Γιάννης Μπεράτης
Οδοιπορικό του '43 (1946).
Έργο βασισμένο στις εμπειρίες του συγγραφέα από τη θητεία του στον ΕΔΕΣ.
- ✓ Μήτσος Αλεξανδρόπουλος
Νύχτες και αυγές (1961).
Η ζωή στις πόλεις και στα βουνά κατά τη διάρκεια της Κατοχής και της Αντίστασης
- ✓ Αλκή Ζέη, Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου (1971).
Η ζωή στην Αθήνα της Κατοχής μέσα από τη ματιά ενός δεκάχρονου αγοριού.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Με βάση τα στοιχεία της ενότητας αλλά και όποια άλλα στοιχεία μπορείτε να βρείτε (προφορικές μαρτυρίες κείμενα, φωτογραφίες), να αφηγηθείτε τη ζωή στην Αθήνα ή στον τόπο σας μια μέρα του χειμώνα του 1941-1942.
2. Να μελετήσετε και κατόπιν να σχολιάσετε την πηγή 1.
3. Διαθεματική δραστηριότητα: Να διαβάσετε και να παρουσιάσετε στην τάξη σας το βιβλίο της Αλκής Ζέη Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου.

ΕΝΟΤΗΤΑ 49

Τα αποτελέσματα του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου και η ίδρυση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών

Οι επιπτώσεις του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου έγιναν πιο αισθητές στην Ευρώπη.

Οι ανθρώπινες απώλειες Οι ανθρώπινες απώλειες ήταν θεαματικά περισσότερες από κάθε άλλο πόλεμο. Από τα περίπου 50.000.000 νεκρών και αγνοουμένων, τα 35.000.000 ήταν Ευρωπαίοι· τέσσερις φορές περισσότεροι απ' όσους χάθηκαν στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο! Τεράστιος ήταν ο αριθμός των αμάχων θυμάτων. Μόνο η Σοβιετική Ένωση έχασε πάνω 20.000.000 ανθρώπους (το 10% του πληθυσμού της!), από τους οποίους σχεδόν το 60% ήταν άμαχοι. Η Ελλάδα υπολογίζεται ότι έχασε συνολικά περίπου 500.000 ανθρώπους (ενόπλους και αμάχους).

1. Τα αποτελέσματα του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου σε μια εικόνα: Νέες γυναίκες με γκριζα ή κάτασπρα μαλλιά

(Σεράγεβο, Γιουγκοσλαβία, 1946). Εδώ, όπως και στο Βελιγράδι, βλέπω στους δρόμους πολλές νέες γυναίκες με γκριζα ή κάτασπρα μαλλιά. Τα πρόσωπά τους βασανισμένα αλλά ακόμα νεανικά, ενώ το σχήμα του σώματός τους προδίδει σαφέστατα τη νεανικότητά τους. Μου φαίνεται ότι καταλαβαίνω ποιες επιπτώσεις είχε ο τελευταίος πόλεμος σε αυτές τις ασθενικές και εύθραυστες υπάρξεις [...]. Είναι κρίμα. Τίποτε δεν θα μπορούσε να μιλήσει πιο καθαρά στις μελλοντικές

γενιές από αυτά τα νεανικά γκρίζα μαλλιά, από τα οποία έκλεψαν την αμεριμνησία της νιότης. Ας έχουν τουλάχιστον σαν μνημείο τη σύντομη αυτή σημείωση.

Iva Andric, *Conversation with Goya: Bridges, Signs*, Λονδίνο 1990, σ. 50.

Πηγή: E. Hobsbawh, *Η εποχή των άκρων*, μτφρ. Β. Καπετανγιάννης Θεμέλιο, Αθήνα 1995, σ. 37.

1. Μικρό κορίτσι ακρωτηριασμένο από βόμβα στη Νάπολη της Ιταλίας στα τέλη του πολέμου.

Οι αναγκαστικές μετακινήσεις πληθυσμών Επίσης ο πόλεμος προκάλεσε μετακινήσεις περίπου 30.000.000 ανθρώπων. Πολλοί από αυτούς εγκατέλειψαν τα σπίτια τους φοβούμενοι την έλευση ξένων στρατευμάτων. Οι περισσότεροι, όμως εξαναγκάστηκαν από τους εμπόλεμους να μετακινηθούν για διάφορους λόγους. Στα 1945 αυτοί οι πληθυσμοί συγκροτούσαν ένα τεράστιο, διάσπαρτο ανθρώπινο πλήθος χωρίς κανένα μέσο διαβίωσης.

Οι υλικές καταστροφές Η Ευρώπη ήταν ένας σωρός από ερείπια. Στη Σοβιετική Ένωση είχαν

καταστραφεί 6.000.000 σπίτια, στην Πολωνία το 80% της βιομηχανίας στη Γαλλία είχαν υποστεί σοβαρές ζημιές σχεδόν όλα τα λιμάνια και μεγάλο μέρος του συγκοινωνιακού και σιδηροδρομικού δικτύου, στην Ελλάδα είχαν καεί περίπου 160.000 κτίρια και είχαν πυρποληθεί 1.700 χωριά. Πόλεις όπως το Βερολίνο, το Λένινγκραντ (σημερινή Αγία Πετρούπολη), η Δρέσδη, η Χιροσίμα, το Ναγκασάκι και εκατοντάδες άλλες είχαν ισοπεδωθεί. Η συνολική βιομηχανική παραγωγή της Ευρώπης έφτανε στα τέλη του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου μόλις το 50% της προπολεμικής. Η Ελλάδα είχε χάσει σχεδόν το 75% της εμπορικής της ναυτιλίας. Τα περισσότερα κράτη είχαν δανειστεί για να προετοιμαστούν για τον πόλεμο και τώρα υποχρεώνονταν να το ξανακάνουν για να αρχίσουν την ανοικοδόμηση. Το μεγαλύτερο μέρος των δανείων προερχόταν από τις ΗΠΑ.

Η κατάρρευση του βιοτικού επιπέδου Το βιοτικό επίπεδο είχε καταρρεύσει, αν και με σοβαρές αποκλίσεις μεταξύ των χωρών. Η Βρετανία, αν και δέχτηκε σκληρές επιθέσεις από τους ναζί, κατάφερε να διασώσει μεγάλο μέρος της βιομηχανίας και του εμπορικού της στόλου, ενώ ο ενεργός πληθυσμός της αυξήθηκε χάρη στη μαζική είσοδο γυναικών στην αγορά εργασίας. Η χειρότερη κατάσταση επικράτησε στη Γερμανία και στην Αυστρία, που μαστίζονταν από την πείνα, τη μαύρη αγορά και τον κίνδυνο επιδημιών.

Η ηθική καταρράκωση Ο ηθικός απολογισμός της σύγκρουσης ήταν, επίσης τραγικός. Οι εμπόλεμοι βομβάρδισαν μαζικά όχι μόνο στρατιωτικούς στόχους αλλά και μεγάλες πόλεις με σκοπό να καταρρακώσουν το ηθικό των αμάχων και να εξαναγκάσουν τον εχθρό να συνθηκολογήσει. Ο πόλεμος συνοδεύτηκε από ανήκουστες θηριωδίες μαζικές εκτελέσεις αμάχων,

βιασμούς και λεηλασίες που έγιναν από όλες τις πλευρές. Αναμφίβολα, όμως τα πρωτεία της φρίκης πρέπει να αποδοθούν στη ναζιστική Γερμανία: τα στρατόπεδα εξόντωσης οι θάλαμοι αερίων, τα φρικιαστικά πειράματα των ναζί «γιατρών του θανάτου» σε αιχμαλώτους, τα βασανιστήρια και οι μαζικές εκτελέσεις αμάχων ως αντίποινα και η γενοκτονία των Εβραίων θα αποτελούν για πάντα σύμβολα του απόλυτου εγκλήματος σε βάρος του ανθρώπου.

2. Η ιαπωνική πόλη Χιροσίμα μετά τη ρίψη της ατομικής βόμβας.

2. Οι σκοποί των Ηνωμένων Εθνών

Οι σκοποί των Ηνωμένων Εθνών είναι:

1. Να διαφυλάξουν την παγκόσμια ειρήνη και ασφάλεια [...].
2. Να καλλιεργήσουν φιλικές σχέσεις μεταξύ των εθνών [...].
3. Να επιτύχουν τη συνεργασία όλων των κρατών στην επίλυση των διεθνών προβλημάτων οικονομικού, κοινωνικού, πολιτιστικού ή ανθρωπιστικού χαρακτήρα και στην προώθηση και την ενθάρρυνση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους τους ανθρώπους, χωρίς

διακρίσεις ανάλογα με το φύλο, τη γλώσσα ή τη θρησκεία. Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών, άρθρο 1.

Πηγή: www.un.org (η ιστοσελίδα του ΟΗΕ).

Η εξασθένηση του διεθνούς ρόλου της Ευρώπης
Η αποδυνάμωση της διεθνούς θέσης της Ευρώπης που είχε ξεκινήσει με τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο, επισφραγίστηκε μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο. Η κατεστραμμένη Ευρώπη του 1945 ήταν, πλέον, αντικείμενο ανταγωνισμού των δύο νέων υπερδυνάμεων, των ΗΠΑ και της Σοβιετικής Ένωσης Παράλληλα, φούντωνε το κίνημα ανεξαρτητοποίησης των αποικιών.

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) Η θηριωδία του πολέμου επανέφερε την ιδέα δημιουργίας ενός διεθνούς οργανισμού που θα ρύθμιζε τις διαφορές μεταξύ των κρατών αποτρέποντας νέες συγκρούσεις Το 1945, λοιπόν, ιδρύθηκε ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) με τη συμμετοχή πενήντα κρατών. Η έδρα του αποφασίστηκε να είναι στη Νέα Υόρκη, σύμπτωμα και αυτό της ενίσχυσης του διεθνούς ρόλου των ΗΠΑ. Το κυριότερο όργανο αποφάσεων του ΟΗΕ είναι το Συμβούλιο Ασφαλείας, το οποίο αποτελείται από μόνιμα μέλη με δικαίωμα βέτο [ΗΠΑ, Σοβιετική Ένωση (σήμερα Ρωσία), Μ. Βρετανία, Γαλλία και Κίνα] και από μη μόνιμα μέλη που εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση. Άλλα σημαντικά όργανα του ΟΗΕ είναι η ετήσια Γενική Συνέλευση, στην οποία συμμετέχουν όλα τα κράτη-μέλη, και η Γενική Γραμματεία.

Σκοποί του ΟΗΕ αποφασίστηκε να είναι η διαφύλαξη της ειρήνης, η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η εξασφάλιση ίσων δικαιωμάτων για όλους τους λαούς, η φροντίδα για τους πρόσφυγες, η προστασία του περιβάλλοντος. Ο ΟΗΕ, ωστόσο, έγινε από νωρίς

πεδίο ανταγωνισμού των ισχυρών, κυρίως των ΗΠΑ και της Σοβιετικής Ένωσης. Σε ορισμένες περιπτώσεις (1947: ιταλο – γιουγκοσλαβική διένεξη για την Τεργέστη) πέτυχε τους στόχους του. Δεν ήταν λίγες, όμως, οι φορές που αποδείχθηκε αδύναμος να επιβάλει το διεθνές δίκαιο (1974: τουρκική εισβολή στην Κύπρο). Τέλος, σημαντικό υπήρξε και εξακολουθεί να είναι το έργο του ΟΗΕ στην παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας και στη διάσωση της πολιτιστικής κληρονομιάς.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Αφού μελετήσετε την πηγή 2 και λάβετε υπόψη σας όλα όσα γνωρίζετε για τα Ηνωμένα Έθνη, να κάνετε άσκηση (σε σχήμα) άστρου θέτοντας στο κέντρο τον όρο «Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών».
2. **Διαθεματική δραστηριότητα:** Να διαβάσετε το βιβλίο του Πρίμο Λέβι Εάν αυτό είναι ο άνθρωπος, να δείτε την ταινία του Ρομπέρτο Μπενίνι Η ζωή είναι ωραία, να συγκεντρώσετε όποια άλλα στοιχεία κρίνετε εσείς ενδιαφέροντα για τα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης και στη συνέχεια να παρουσιάσετε το θέμα αυτό στην τάξη σας

Ολοκληρώνοντας το κεφάλαιο θυμόμαστε ότι...

- ✓ ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος άρχισε το 1939 στην Ευρώπη, εξαπλώθηκε σε πολλές περιοχές του πλανήτη και έληξε, μετά από σχεδόν πέντε χρόνια, με ήττα του Άξονα (Γερμανία, Ιαπωνία, Ιταλία)
- ✓ η Ελλάδα δέχτηκε αρχικά επίθεση από την Ιταλία, που αναχαιτίστηκε αποτελεσματικά, αλλά στη συνέχεια η επίθεση από τη Γερμανία οδήγησε στην κατάληψη της χώρας
- ✓ κατά την Κατοχή, η έλλειψη βασικών αγαθών και ο αυταρχισμός των κατακτητών είχαν ως αποτέλεσμα την εξαθλίωση μεγάλου τμήματος του πληθυσμού της Ελλάδας
- ✓ οι παραπάνω παράγοντες σε συνδυασμό με την ισχυρή θέληση των Ελλήνων να απαλλαγούν από τον κατακτητή, γέννησαν ένα ρωμαλέο κίνημα αντίστασης που κατάφερε να ελέγξει σημαντικό τμήμα της χώρας
- ✓ οι επιπτώσεις του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου υπήρξαν βαριές για ολόκληρη την ανθρωπότητα
- ✓ μεταπολεμικά, ιδρύθηκε ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών, με κύριο στόχο την αποτροπή μελλοντικών συγκρούσεων.

Μέρος Τρίτο

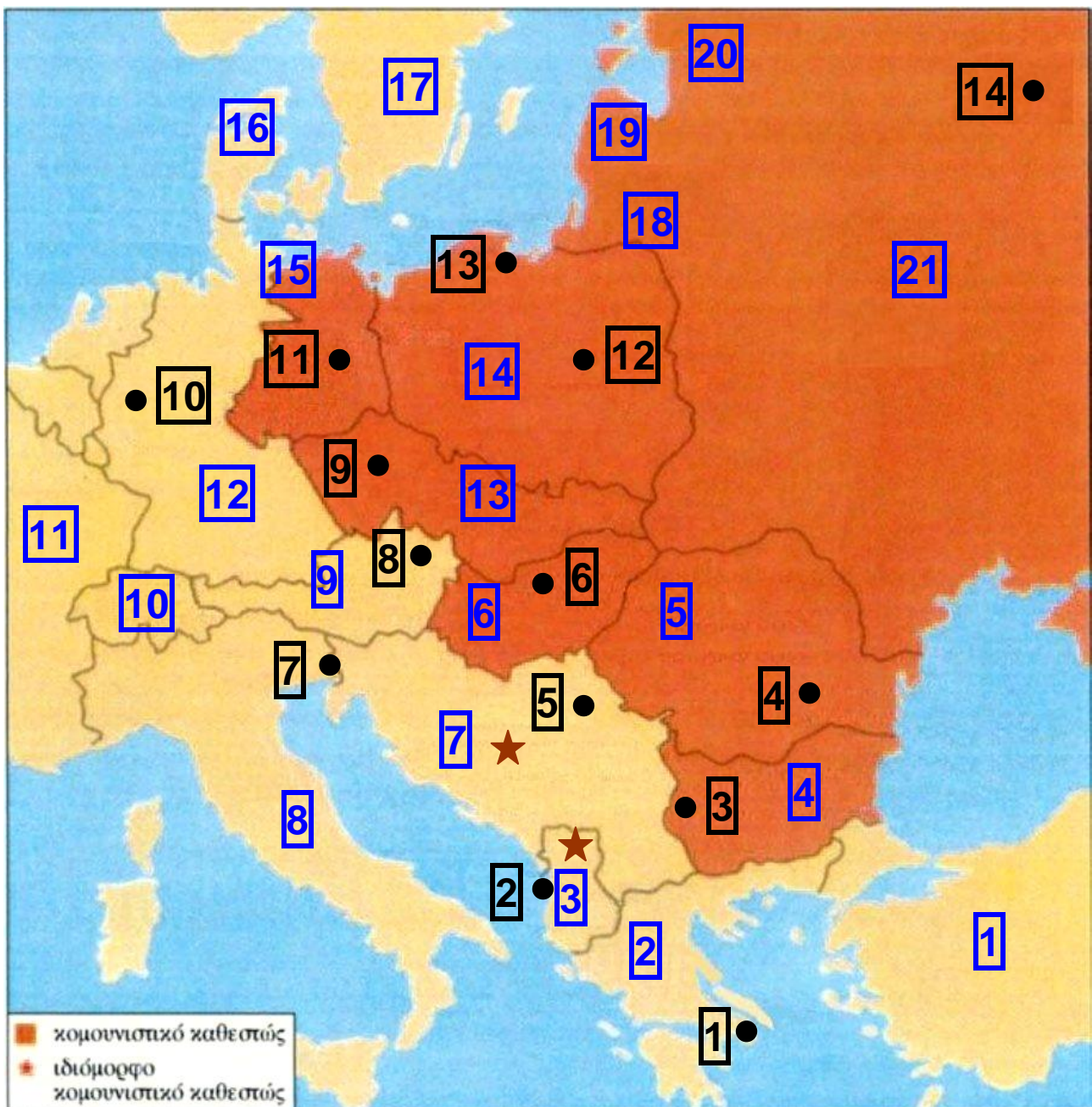
Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΩΣ ΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΑ

Ο χάρτης στην επόμενη σελίδα:

Η πολιτική διαίρεση της μεταπολεμικής Ευρώπης το 1950. Κατά το μεγαλύτερο μέρος του δεύτερου μισού του 20ού αιώνα η ανατολική Ευρώπη παρέμεινε υπό σοβιετική επιρροή και η δυτική Ευρώπη υπό αμερικανική.

	κομμουνιστικό καθεστώς
	Ιδιόμορφο κομμουνιστικό καθεστώς

ΚΡΑΤΗ	
1. ΤΟΥΡΚΙΑ	12. Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ
2. ΕΛΛΑΔΑ	13. ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ
3. ΑΛΒΑΝΙΑ	14. ΠΟΛΩΝΙΑ
4. ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	15. Α. ΓΕΡΜΑΝΙΑ
5. ΡΟΥΜΑΝΙΑ	16. ΔΑΝΙΑ
6. ΟΥΓΓΑΡΙΑ	17. ΣΟΥΗΔΙΑ
7. ΓΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ	18. ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ
8. ΙΤΑΛΙΑ	19. ΛΕΤΟΝΙΑ
9. ΑΥΣΤΡΙΑ	20. ΕΣΘΟΝΙΑ
10. ΕΛΒΕΤΙΑ	21. ΕΣΣΔ
11. ΓΑΛΛΙΑ	

Πόλεις

1. Αθήνα	8. Βιέννη
2. Τίρανα	9. Πράγα
3. Σόφια	10. Βόννη
4. Βουκουρέστι	11. Βερολίνο
5. Βελιγράδι	12. Βαρσοβία
6. Βουδαπέστη	13. Γκντανδκ
7. Τεργέστη	14. Μόσχα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΩΣ ΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΑ

Σε αυτό το κεφάλαιο θα εξετάσουμε:

- ✓ τη διαμόρφωση των λαϊκών δημοκρατιών της Α. Ευρώπης υπό σοβιετική επιρροή
- ✓ την ανοικοδόμηση της Δ. Ευρώπης υπό αμερικανική επιρροή
- ✓ την ανάδειξη των ΗΠΑ και της Σοβιετικής Ένωσης σε υπερδυνάμεις και τον μεταξύ τους ανταγωνισμό
- ✓ την ανεξαρτητοποίηση των αποικιών
- ✓ τους λόγους κατάρρευσης των λαϊκών δημοκρατιών της Α. Ευρώπης
- ✓ τις προσπάθειες οικονομικής και πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης (1951-2001)
- ✓ την εικόνα της σημερινής Ευρώπης.

ΕΝΟΤΗΤΑ 50

Η πολιτική διαίρεση της μεταπολεμικής Ευρώπης

Οι διασκέψεις της Γιάλτας και του Πότσταμ
Καθώς ο πόλεμος είχε πλέον κριθεί, οι ηγέτες των ΗΠΑ Ρούζβελτ, της Σοβιετικής Ένωσης Στάλιν και της Βρετανίας Τσόρτσιλ συναντήθηκαν, τον Φεβρουάριο του 1945, στη Γιάλτα της Ουκρανίας. Εκεί συμφώνησαν να απαιτήσουν την άνευ όρων παράδοση της

Γερμανίας και να ιδρύσουν ένα διεθνή οργανισμό προάσπισης της ειρήνης. Ακόμη, ΗΠΑ και Βρετανία αναγνώρισαν τις φιλοσοβιετικές κυβερνήσεις που είχαν αναλάβει την εξουσία στις χώρες της Α. Ευρώπης όπου και βρίσκονταν σοβιετικά στρατεύματα. Το καλοκαίρι του 1945, στη διάσκεψη του Πότσταμ (προάστιο του Βερολίνου) συμφωνήθηκε η διαίρεση της Γερμανίας σε τέσσερις ζώνες κατοχής (αγγλική, γαλλική, αμερικανική και σοβιετική), με το Βερολίνο υπό κοινό έλεγχο.

Οι λαϊκές δημοκρατίες της Α. Ευρώπης Μέχρι το 1950 εγκαθιδρύθηκαν, στις χώρες που βρίσκονταν υπό σοβιετική επιρροή (Α. Γερμανία, Πολωνία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Βουλγαρία και Τσεχοσλοβακία), καθεστώτα παρόμοια με το σοβιετικό καθεστώς που ονομάστηκαν λαϊκές δημοκρατίες (βλέπε γλωσσάριο). Εκεί οι προπολεμικές κυρίαρχες κοινωνικές τάξεις παραμερίστηκαν. Τα κομμουνιστικά κόμματα που κατέλαβαν την εξουσία εφάρμοσαν εκτεταμένες κρατικοποιήσεις. Επιτυχίες σημειώθηκαν στον βιομηχανικό τομέα και στην οργάνωση συστημάτων υγείας και εκπαίδευσης. Επίσης βελτιώθηκε αισθητά η θέση της γυναίκας.

Η πολιτική αναδιοργάνωση της μεταπολεμικής Ευρώπης

α. Οι θέσεις του Βρετανού πρωθυπουργού Τσόρτσιλ

Από το Στεττίνο στη Βαλτική μέχρι την Τεργέστη στην Αδριατική, ένα Σιδηρούν Παραπέτασμα έχει υψωθεί και διασχίζει την (ευρωπαϊκή) ήπειρο. [...] Πίσω από τη διαχωριστική αυτή γραμμή βρίσκονται όλες οι πρωτεύουσες παλαιών κρατών στην κεντρική και ανατολική Ευρώπη. [...] Δεν πιστεύω η Ρωσία να επιθυμεί τον πόλεμο. Αυτό που επιθυμεί είναι οι καρποί

του πολέμου και η απεριόριστη εξάπλωση της ισχύος της.

Αποσπάσματα ομιλίας του Τσόρτσιλ στις ΗΠΑ, 5 Μαρτίου 1946.

Πηγή: S. Berstein & Milza, Ιστορία της Ευρώπης, Αλεξάνδρεια, Αθήνα 1997, τόμ. 3, σ. 177.

β. Οι θέσεις του Σοβιετικού ηγέτη Στάλιν

Κατά τη διάρκεια της γερμανικής εισβολής και κατοχής η Σοβιετική Ένωση είχε 20 εκατομμύρια περίπου απώλειες σε ανθρώπινες ζωές. [...] Μπορεί κάποιος να προσπαθούν να ρίξουν στη λήθη αυτές τις θυσίες των Σοβιετικών, που συνέβαλαν στην απελευθέρωση της Ευρώπης από τον χιτλερικό ζυγό. Αλλά η Σοβιετική Ένωση δεν μπορεί να τις ξεχάσει. Επομένως πώς μπορεί να εκπλήσσει κάποιος επειδή η Σοβιετική Ένωση, μεριμνώντας για τη μελλοντική της ασφάλεια, προσπαθεί ώστε αυτές οι χώρες να έχουν κυβερνήσεις φιλικές προς τη Σοβιετική Ένωση;

Αποσπάσματα συνέντευξης του Στάλιν στην εφημερίδα Πράβντα, 14 Μαρτίου 1946.

Πηγή: Η Μεγάλη Ιστορία του 20ού αιώνα, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2002, τόμ. 5, σ. 14.

1 και 2. Όψεις των λαϊκών δημοκρατιών της Α. Ευρώπης. Αριστερά, η ανάπτυξη των σοβιετικών σιδηροδρόμων (1955). Δεξιά, εισβολή σοβιετικών τανκς στην Τσεχοσλοβακία (1968).

Σύντομα, ωστόσο, εμφανίστηκαν σημαντικά προβλήματα. Τα κομμουνιστικά κόμματα διαχειρίζονταν μονοπωλιακά την εξουσία, η δυνατότητα ελεύθερης έκφρασης πολιτικών απόψεων ήταν περιορισμένη, οι διώξεις αντιφρονούντων συχνό φαινόμενο, ενώ ο στενός έλεγχος της αγοράς από το κράτος προκαλούσε, συχνά, ελλείψεις σε καταναλωτικά αγαθά.

Μετά τον θάνατο του Στάλιν (1953), ασκήθηκε έντονη κριτική στις παραπάνω πρακτικές χωρίς ωστόσο, να αλλάξει, ουσιαστικά, η κατάσταση. Αποτέλεσμα της δυσαρέσκειας που συνεχώς μεγάλωνε, ήταν η έκρηξη σειράς εξεγέρσεων στην Α. Ευρώπη (1953: Α. Γερμανία, 1956: Ουγγαρία και Πολωνία, 1968: Τσεχοσλοβακία), ορισμένες από τις οποίες αντιμετωπίστηκαν με την επέμβαση σοβιετικού στρατού.

Ιδιαίτερες περιπτώσεις υπήρξαν η Γιουγκοσλαβία και η Αλβανία, δύο χώρες στις οποίες μετά την υποχώρηση των ναζί, την Εξουσία κατέλαβαν εθνικά αντιστασιακά κινήματα με κομμουνιστική ιδεολογία. Καθώς οι χώρες αυτές δεν καταλήφθηκαν από σοβιετικό στρατό αλλά είχαν κομμουνιστικές κυβερνήσεις αποτέλεσαν

ιδιόμορφες περιπτώσεις σοβιετικής επιρροής. Το 1948 η Γιουγκοσλαβία ήρθε σε σύγκρουση με τη Σοβιετική Ένωση και ακολούθησε ένα δικό της σοσιαλιστικό δρόμο. Η Αλβανία, αφού συνδέθηκε διαδοχικά με τη Γιουγκοσλαβία, τη Σοβιετική Ένωση και την Κίνα, επέλεξε, τελικά, την πλήρη απομόνωση.

Η ανοικοδόμηση της Δ. Ευρώπης Οι ανθρώπινες και υλικές απώλειες της Ευρώπης εξαιτίας του πολέμου, υπήρξαν τεράστιες. Στη Δ. Ευρώπη το οικονομικό και κοινωνικό σύστημα βρισκόταν στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Οι ΗΠΑ, προκειμένου να αποτρέψουν κάτι τέτοιο και θέλοντας να εμποδίσουν μια ενδεχόμενη επέκταση της σοβιετικής επιρροής παραχώρησαν στην Ευρώπη, μέσω του σχεδίου Μάρσαλ (βλέπε γλωσσάριο), περίπου 13 δισεκατομμύρια δολάρια. Η Σοβιετική Ένωση κατήγγειλε το σχέδιο Μάρσαλ ως μια μορφή επέμβασης στα εσωτερικά των ευρωπαϊκών χωρών και πίεσε τις λαϊκές δημοκρατίες να μη δεχτούν την αμερικανική βοήθεια, όπως και έγινε. Πάντως στη Δ. Ευρώπη τα αποτελέσματα φάνηκαν γρήγορα, καθώς από το 1948 ακόμη, η παραγωγή και το εμπόριο είχαν επανέλθει στα προπολεμικά επίπεδα.

Την ίδια εποχή άρχισε στη Δ. Ευρώπη η προσπάθεια δημιουργίας του κράτους πρόνοιας (βλέπε γλωσσάριο). Καθώς το πολίτευμα που επικράτησε σε όλες σχεδόν τις χώρες της Δ. Ευρώπης ήταν η κοινοβουλευτική δημοκρατία, υποστηρίχτηκε, από τις εργατικές οργανώσεις και τα κεντροαριστερά και αριστερά κόμματα, η θέση ότι οι κοινοβουλευτικοί θεσμοί χάνουν το αληθινό τους νόημα, όταν δεν προωθούν την κοινωνική δικαιοσύνη. Σύμφωνα με την άποψη αυτή, το κράτος οφείλει να εξασφαλίζει στον πολίτη το δικαίωμα στην εργασία, στην εκπαίδευση, στην υγεία και να παίρνει μέτρα για την ενίσχυση

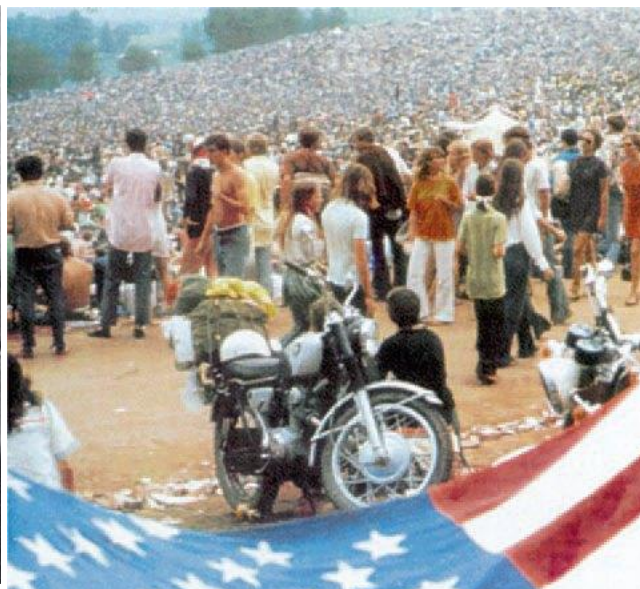
των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων. Τα κράτη της Δ. Ευρώπης, βασισμένα σε απόψεις σαν τις παραπάνω, αλλά και επηρεασμένα από την κοινωνική πολιτική των λαϊκών δημοκρατιών της Α. Ευρώπης, προχώρησαν σε εκτεταμένες παροχές προς τους πολίτες τους. Σύντομα, η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, η κοινωνική ασφάλιση και η εκπαίδευση έγιναν κτήμα εκατομμυρίων ανθρώπων.

3. Γερμανία, Βερολίνο, 1945:
Μαθήτριες καθαρίζουν ερείπια.

Κινήματα αμφισβήτησης τη δεκαετία του '60 Όλα τα παραπάνω έκαναν τη Δ. Ευρώπη να εμφανίζει στη δεκαετία του '60 την εικόνα μιας κοινωνίας έντονα καταναλωτικής, στην οποία έτεινε να κυριαρχήσει η ατομική προσπάθεια κάθε ανθρώπου να εξασφαλίσει για τον εαυτό του και την οικογένειά του όσο το δυνατόν μεγαλύτερες ανέσεις (ηλεκτρικά είδη, μέσο μετακίνησης, ψυχαγωγία). Αυτός ακριβώς ο τρόπος κοινωνικής οργάνωσης και ζωής, που αναγόρευε τα υλικά αγαθά σε κυρίαρχες αξίες, αμφισβητήθηκε έντονα στα τέλη της δεκαετίας του '60 σε όλες τις δυτικές κοινωνίες, κυρίως από τους νέους. Κινήματα ειρηνικά,

όπως οι χίπις («τα παιδιά των λουλουδιών»), ή και λιγότερο ειρηνικά, όπως το κίνημα του Μάη του '68 στη Γαλλία, αμφισβήτησαν τον «αστικό τρόπο ζωής» και αναζήτησαν εναλλακτικούς τρόπους οργάνωσης της κοινωνίας.

4 και 5. Τα κινήματα αμφισβήτησης της δεκαετίας του '60.

Αριστερά, Παρίσι, Μάης 1968: Βίαιες συγκρούσεις φοιτητών με αστυνομικούς.

Δεξιά, Ν. Υόρκη, 1969: Η συναυλία του Γούντστοκ ήταν μία από τις κορυφώσεις του κινήματος αμφισβήτησης στις ΗΠΑ.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Πώς εξηγείτε το γεγονός ότι οι ΗΠΑ και η Βρετανία αποδέχτηκαν τη σοβιετική επιρροή στην Α. Ευρώπη μετά τον πόλεμο, παρ' ότι η Σοβιετική Ένωση ήταν κατεστραμμένη; Πριν απαντήσετε, να μελετήσετε τις πηγές α και β.

2. Ποιοι παράγοντες υπαγόρευαν, κατά τη γνώμη σας τη δημιουργία του κράτους πρόνοιας στη μεταπολεμική Δ. Ευρώπη;

3. Διαθεματική δραστηριότητα: Να μελετήσετε το χάρτη της σ. 80. Ποια είναι η κύρια αλλαγή μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο; Πού οφείλεται; Ποια είδη πολιτευμάτων συναντάμε στην Ευρώπη το 1950; Ποια είναι τα κύρια γνωρίσματά τους;

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...διαβάστε

- ✓ Γκίντερ Γκρας, **Το τενεκεδένιο ταμπούρλο (1959)**.
Μυθιστόρημα με φόντο τη νεότερη ιστορία της Γερμανίας.
- ✓ Βέρα Πανόβα, **Ο Σεριόζα (1982)**.
Οι χώρες της Α. Ευρώπης κατά τη δεκαετία του 1950.
- ✓ Ίλια Έρενμπουργκ, **Το λιώσιμο των πάγων (1954)**.
Ένα μυθιστόρημα που συνδέθηκε με το τέλος του σταλινισμού στη Σοβιετική Ένωση.

...δείτε κινηματογραφική ταινία

- ✓ Βιτόριο ντε Σίκα, **Κλέφτης ποδηλάτων (1948)**.
Μια εικόνα της μεταπολεμικής Ευρώπης μέσα απ' τη μεταπολεμική Ιταλία.

...ακούστε μουσική

- ✓ Beatles, **All you need is love (1967)** και John Lennon, **Imagine (1971)**.

ΕΝΟΤΗΤΑ 51

Διπολισμός και Ψυχρός Πόλεμος

Οι ΗΠΑ και η Σοβιετική Ένωση γίνονται υπερδυνάμεις Το τέλος του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου ανέδειξε τις ΗΠΑ σε υπερδύναμη. Πανίσχυρες οικονομικά και στρατιωτικά, ήταν η μόνη χώρα που διέθετε τότε το πιο φοβερό όπλο, την ατομική βόμβα.

Παρ' όλα αυτά, η αμερικανική ηγεσία είχε θορυβηθεί από την επέκταση της σοβιετικής επιρροής στην Α. Ευρώπη. Οι ηγέτες των ΗΠΑ πίστευαν ότι, για να διασφαλίσουν σε παγκόσμιο επίπεδο τα συμφέροντα της χώρας τους, θα έπρεπε να αναλάβουν αγώνα εναντίον του κομμουνισμού: η χορήγηση στρατιωτικής και οικονομικής βοήθειας, οι επενδύσεις από Αμερικανούς κεφαλαιούχους, αλλά και η ανατροπή καθεστώτων που ακολουθούσαν πολιτική αντίθετη προς τα αμερικανικά συμφέροντα υπήρξαν τα κύρια μέσα άσκησης της εξωτερικής τους πολιτικής. Παράλληλα, στο εσωτερικό των ΗΠΑ εντάθηκε ο αντικομμουνισμός. Με επικεφαλής τον γεροϋσιαστή Μακάρθι εξαπολύθηκαν άγριες διώξεις εναντίον πολιτών που ήταν ή θεωρήθηκε ότι ήταν κομμουνιστές. Καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση αυτής της πολιτικής έπαιξε ο Χάρι Τρούμαν, νέος πρόεδρος των ΗΠΑ μετά τον Ρούζβελτ.

Παράλληλα, στη δεκαετία του '50 η Σοβιετική Ένωση, χάρη στη συνεργασία της με τα άλλα κομμουνιστικά καθεστώτα, την εξαιρετικά γρήγορη οικονομική της ανάπτυξη και την κατασκευή ατομικής βόμβας, εξελίχθηκε και αυτή σε υπερδύναμη.

Διπολισμός και Ψυχρός Πόλεμος Η ύπαρξη δύο υπερδυνάμεων οδήγησε στον διπολισμό, ένα σύστημα διεθνών σχέσεων που ισορροπούσε σε δύο

αντίπαλους πόλους. Ο έντονος και πολύμορφος ανταγωνισμός (ιδεολογικός, οικονομικός, πολιτικός, πολιτιστικός, αθλητικός) ανάμεσα στις δύο υπερδυνάμεις, που άρχισε στα τέλη του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου και τερματίστηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1980, χωρίς ποτέ να εξελιχθεί σε ένοπλη σύγκρουση μεταξύ τους, ονομάστηκε Ψυχρός Πόλεμος.

Η πρώτη φάση του Ψυχρού Πολέμου (1947-1962 περίπου) Κατά την πρώτη και πιο επικίνδυνη φάση του Ψυχρού Πολέμου η ένταση κλιμακώθηκε επικίνδυνα.

Αρχικά, ο πρόεδρος των ΗΠΑ Τρούμαν διατύπωσε ένα πολιτικό αξίωμα, το δόγμα Τρούμαν, σύμφωνα με το οποίο η χώρα του θα βοηθούσε εκείνα τα κράτη της Δύσης που δέχονταν πιέσεις από τον κομμουνισμό και μάχονταν να αποφύγουν την επικράτησή του στο έδαφός τους (Μάρτιος 1947). Μάλιστα, εφάρμοσε την πολιτική αυτή, για πρώτη φορά, στην Ελλάδα, ενισχύοντας, από το 1947, τις κυβερνητικές δυνάμεις εναντίον των κομμουνιστών στον ελληνικό εμφύλιο πόλεμο, που είχε ξεκινήσει λίγο νωρίτερα (βλέπε ενότητα 54).

1. Πύραυλοι των ΗΠΑ. Ο ανταγωνισμός των εξοπλισμών ήταν ένα από τα κύρια γνωρίσματα του Ψυχρού Πολέμου.

Δύο αντίθετες απόψεις για τον διεθνή ρόλο των ΗΠΑ

α. Η άποψη του προέδρου των ΗΠΑ Ρούζβελτ

Δεν θέλω οι Ηνωμένες Πολιτείες να επωμιστούν το μεταπολεμικό φορτίο ανοικοδόμησης της Γαλλίας της Ιταλίας και των Βαλκανίων. Δεν είναι κάτι που εντάσσεται στα καθήκοντά μας από μια απόσταση 5500 χιλιομέτρων, θα πρέπει, επιτέλους, να ασχοληθούμε και με τα εσωτερικά μας. Η θέση των ΗΠΑ δεν είναι στην Ευρώπη.

Επιστολή του προέδρου των ΗΠΑ Ρούζβελτ στον Τσόρτσιλ, 1944 [απόσπασμα].

Πηγή: Η. Kissinger, Διπλωματία, μτφρ. Γ. Κοβαλένκο, Νέα Σύνορα–Λιβάνης Αθήνα 1995, σ. 442.

β. Η άποψη του προέδρου των ΗΠΑ Τρούμαν

Χωρίς τους φίλους μας του εξωτερικού, η απειλή της σοβιετικής εισβολής θα πλησίαζε επικίνδυνα τις ακτές μας. Χωρίς τους στρατούς τους και τις βάσεις που

έχουν εγκατασταθεί στα εδάφη τους [...], η στρατιωτική μας ισχύς θα δυσκολευόταν να εξασφαλίσει τις ΗΠΑ και η οικονομία μας θα εξασθενούσε. Επομένως η υποστήριξη των ΗΠΑ προς τα άλλα έθνη δεν είναι ελεημοσύνη. [...] Το πρόβλημα της επιβίωσης των ΗΠΑ θα γινόταν πιο περίπλοκο, αν επρόκειτο να αντιμετωπίσουμε τη σοβιετική απειλή μόνοι μας.

Ομιλία του προέδρου των ΗΠΑ Τρούμαν στο Κογκρέσο, 1947 [αποσπάσματα].

Πηγή: Η. Kissinger, Διπλωματία, μτφρ. Γ. Κοβαλένκο, Νέα Σύνορα–Λιβάνης, Αθήνα 1995, σ. 458.

2. Τουρίστες στον δυτικό τομέα του Βερολίνου κοιτούν πάνω από το Τείχος, προς τον ανατολικό τομέα της πόλης.

Παράλληλα, ολοκληρώθηκε ο διαμελισμός της Γερμανίας: οι δυτικές δυνάμεις ίδρυσαν, στα γερμανικά εδάφη που κατείχαν, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (Μάιος 1949) και οι Σοβιετικοί αντίστοιχα, στη δική τους ζώνη κατοχής, τη Λαοκρατική Δημοκρατία της Γερμανίας (Οκτώβριος 1949). Το Βερολίνο

χωρίστηκε στη μέση. Το 1961 η Α. Γερμανία οικοδόμησε ένα τείχος που διέσχισε την πόλη οριοθετώντας τους δύο τομείς της. Το τείχος του Βερολίνου, μια γραμμή που κατά κάποιον τρόπο χώριζε στα δύο τον κόσμο, αναδείχθηκε σε σύμβολο του Ψυχρού Πολέμου.

Με την ίδια λογική οι ΗΠΑ δημιούργησαν, το 1949, το NATO (North Atlantic Treaty Organization = Οργανισμός Βορειοατλαντικού Συμφώνου), μια στρατιωτική συμμαχία στην οποία αρχικά συμμετείχαν οι ίδιες, ο Καναδάς και οι περισσότερες χώρες της Δ. Ευρώπης. Στο NATO εντάχθηκαν, από το 1952, η Ελλάδα και η Τουρκία. Σε απάντηση, η Σοβιετική Ένωση ίδρυσε, το 1955, το σύμφωνο της Βαρσοβίας, στο οποίο συμμετείχε η ίδια και οι λαϊκές δημοκρατίες της Α. Ευρώπης.

Ενώ στην Ευρώπη συνέβαιναν αυτά, στην Κίνα επικράτησαν οι κομμουνιστές, με επικεφαλής τον Μάο Τσε Τουνγκ, δημιουργώντας ένα τεράστιο σοσιαλιστικό κράτος (1949). Λίγο αργότερα, οι Βορειοκορεάτες κομμουνιστές προσπάθησαν να καταλάβουν τη Νότια Κορέα. Οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους –ανάμεσά τους και η Ελλάδα–επενέβησαν ένοπλα. Ο πόλεμος της Κορέας (1950-1953) έληξε με τη δημιουργία δύο κρατών, της υπό σοβιετική επιρροή Βόρειας Κορέας και της υπό αμερικανική επιρροή Νότιας Κορέας.

Το 1962 η Σοβιετική Ένωση αποφάσισε να εγκαταστήσει πυραύλους λίγα χιλιόμετρα από το αμερικανικό έδαφος, στο νησιωτικό κράτος της Κούβας, όπου, με επανάσταση, είχε επικρατήσει, από το 1959, φιλοσοβιετικό καθεστώς με ηγέτη τον Φιντέλ Κάστρο. Οι ΗΠΑ αντέδρασαν έντονα. Η απειλή ενός Γ΄ Παγκόσμιου πολέμου ξεπεράστηκε με συμβιβασμό: απομακρύνθηκαν τόσο οι σοβιετικοί πύραυλοι από την Κούβα όσο και αμερικανικοί πύραυλοι που βρίσκονταν εγκατεστημένοι στην Τουρκία, κοντά στα νότια σύνορα της Σοβιετικής Ένωσης.

Η δεύτερη φάση του Ψυχρού Πολέμου (1962-1974 περίπου) Ο πόλεμος της Κορέας και η κρίση της Κούβας έδειξαν ότι μια ολοκληρωτική πυρηνική καταστροφή δεν ήταν μακρινό ενδεχόμενο. Έτσι, οι δύο υπερδυνάμεις αποφάσισαν να έρθουν σε συνεννόηση και, με συμφωνίες αμοιβαίου περιορισμού των εξοπλισμών, εγκαινίασαν μια περίοδο ύφεσης.

3. Αμερικανικό πολεμικό σκάφος ελέγχει σοβιετικό φορτηγό πλοίο κατά τη διάρκεια της κουβανικής «κρίσης των πυραύλων» το 1962.

Οι πόλεμοι, ωστόσο, δεν έλειψαν. Οι ΗΠΑ πολέμησαν εναντίον του κομμουνιστικού Βόρειου Βιετνάμ, υπερασπιζόμενες τη δικτατορία του Νότιου Βιετνάμ (1964-1975). Τα μέσα που χρησιμοποίησαν, ακόμη και εναντίον αμάχων, οι βαριές τους απώλειες και η τελική ήττα του αμερικανικού στρατού άφησαν ανεξίτηλα σημάδια στην αμερικανική κοινωνία.

Η τρίτη φάση του Ψυχρού Πολέμου (1974-1987 περίπου) Στη δεκαετία του '70 οι ΗΠΑ κλιμάκωσαν τον ανταγωνισμό των εξοπλισμών. Λίγο μετά, η Σοβιετική Ένωση εισέβαλε στο Αφγανιστάν (1980-1988), για να στηρίξει το φιλοσοβιετικό καθεστώς του. Η ήττα των

Σοβιετικών από τους μουσουλμάνους Αφγανούς αντάρτες υπήρξε ανάλογη με την αμερικανική ήττα στο Βιετνάμ. Ακριβώς εκείνα τα χρόνια ο νέος ηγέτης της Σοβιετικής Ένωσης Μιχαήλ Γκορμπατσόφ, βλέποντας ότι ο ανταγωνισμός των εξοπλισμών είχε οδηγήσει τη χώρα του σε οικονομικό αδιέξοδο, προσπάθησε να συνδιαλλαγεί με τις ΗΠΑ με σκοπό μια νέα παγκόσμια ισορροπία συνύπαρξης. Με τις διασκέψεις κορυφής στο Ρέικιαβικ της Ισλανδίας, το 1986, και στην Ουάσινγκτον, το 1987, επήλθε το τέλος του Ψυχρού Πολέμου.

4. Αριστερά Αμερικανοί αποχωρούν από το Βιετνάμ, νικημένοι από τους Βιετναμέζους κομμουνιστές.
5. Δεξιά Σοβιετικοί αποχωρούν από το Αφγανιστάν, νικημένοι από Αφγανούς αντάρτες.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...**δείτε κινηματογραφικές ταινίες**

✓ **Στάνλεϊ Κιούμπρικ, SOS, Πεντάγωνο καλεί Μόσχα (1964).**

Χιουμοριστική αλλά και αιχμηρή ματιά στον Ψυχρό Πόλεμο.

✓ **Σίντνεϊ Λιούμετ, Ο συναγερμός του θανάτου (1968).**

Ένα σχόλιο για την πυρηνική «ισορροπία του τρόμου».

✓ **Πίτερ Ντέιβις, Καρδιές και σκέψεις (1974).**

Εξομολογήσεις Αμερικανών βετεράνων του Βιετνάμ, όσο ακόμα κρατούσε ο πόλεμος.

✓ **Φράνσις Φορντ Κόπολα, Αποκάλυψη τώρα! (1979).**

Μία από τις σημαντικότερες ταινίες με θέμα τον πόλεμο του Βιετνάμ.

...**ακούστε μουσική**

✓ **John Lennon & Plastic Ono Band, Give peace a chance (1969).**

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Αφού μελετήσετε τις πηγές α και β, επιχειρήστε να ερμηνεύσετε τις δισταμένες απόψεις των Αμερικανών προέδρων Ρούζβελτ και Τρούμαν αναφορικά με την εξωτερική πολιτική που έπρεπε να ακολουθήσουν οι Η.Π.Α. μεταπολεμικά.

2. Να εκπονήσετε άσκηση άστρου θέτοντας στο κέντρο τον όρο «Ψυχρός Πόλεμος».

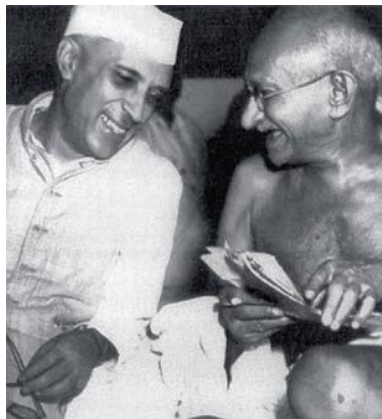
3. **Διαθεματική δραστηριότητα:** Να δείτε την ταινία Αποκάλυψη τώρα! και να τη συζητήσετε στην τάξη σας.

ΕΝΟΤΗΤΑ 52

Το τέλος της αποικιοκρατίας και η ανάδυση του Τρίτου Κόσμου

Τα αντιαποικιακά κινήματα ανεξαρτησίας Η μετατροπή αποικιών σε ανεξάρτητα κράτη, δηλαδή η αποαποικιοποίηση, ήταν ένα φαινόμενο που εκδηλώθηκε, αρχικά με αργά βήματα, στα χρόνια του Μεσοπολέμου, και πήρε ευρύτερες διαστάσεις στις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες. Τότε, εκατομμύρια άνθρωποι, κυρίως στην Αφρική και στην Ασία, κινητοποιήθηκαν, δημιούργησαν αντιαποικιακά κινήματα και διεκδίκησαν την ανεξαρτησία τους από τους αποικιοκράτες.

Παράγοντες των αντιαποικιακών κινήματων
Πολλοί ήταν οι παράγοντες που οδήγησαν στην ανάπτυξη των αντιαποικιακών κινήματων.

1. Ο Παντίτ Νεχρού (αριστερά) και ο Μαχάτμα Γκάντι (δεξιά), ηγέτες του αντιαποικιακού αγώνα των Ινδών εναντίον της βρετανικής κυριαρχίας.

Ένας από αυτούς ήταν η διαμόρφωση στις αποικίες ενός κοινωνικού στρώματος που συνειδητοποιούσε απόλυτα το χάσμα ανάμεσα στην αληθινή ελευθερία και το καθεστώς καταπίεσης που είχαν επιβάλει

οι αποικιοκράτες. Οι άνθρωποι αυτοί ήταν μορφωμένοι, υιοθετούσαν ιδέες ριζοσπαστικές και από αυτούς προήλθαν οι ηγέτες των αντιαποικιακών κινημάτων. Ονειρεύονταν να οδηγήσουν τις χώρες τους στον δρόμο της ανάπτυξης και της ευημερίας, καλύπτοντας το χάσμα που τις χώριζε από τις αναπτυγμένες χώρες.

Ένας άλλος αποφασιστικός παράγοντας στάθηκε ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος εύκολη κατάκτηση κάποιων μητροπόλεων (Γαλλία, Βέλγιο, Ολλανδία) από τους ναζί έδειξε ότι οι αποικιοκράτες κάθε άλλο παρά άτρωτοι ήταν. Παράλληλα, η κατάταξη των κατοίκων των αποικιών στους στρατούς των μητροπόλεων και η συμμετοχή τους σ' έναν πόλεμο που έγινε στο όνομα της ελευθερίας τους έκανε να μη συμβιβάζονται, πλέον, με τη στέρηση της δικής τους ελευθερίας.

Τέλος, σημαντικό ρόλο έπαιξαν οι πολιτικές συνθήκες μετά τον πόλεμο. Οι μητροπόλεις (Βρετανία, Γαλλία, Βέλγιο, Ολλανδία) είχαν αποδυναμωθεί και δεν μπορούσαν να επιβάλουν τη θέλησή τους στις αποικίες. Παράλληλα, τόσο η Σοβιετική Ένωση όσο και οι ΗΠΑ ήταν υπέρ της χειραφέτησης των αποικιών, η καθεμιά για τους δικούς της λόγους.

Η ανάδυση του Τρίτου Κόσμου Κατά τις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες, ο πολιτικός χάρτης του κόσμου άλλαξε ριζικά όψη, ύστερα από σκληρούς αντιαποικιακούς αγώνες. Στους κυριότερους από αυτούς, οι Ινδοί κέρδισαν την ανεξαρτησία τους από τη Βρετανία (1947), οι Ινδονήσιοι από την Ολλανδία (1947), οι Βιετναμέζοι από τη Γαλλία (1954), οι Κύπριοι από τη Βρετανία (1960) και οι Αλγερινοί από τη Γαλλία (1962). Αυτά τα παραπάνω νέα κράτη και άλλα ακόμη αποτέλεσαν τον λεγόμενο Τρίτο Κόσμο (βλέπε γλωσσάριο).

1. Η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας της Λαϊκής Δημοκρατίας του Βιετνάμ

Η Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη της γαλλικής επανάστασης βροντοφωνάζει ότι «οι άνθρωποι είναι ίσοι και παραμένουν, δικαιωματικά, ελεύθεροι και ίσοι». [...] Όμως εδώ και ογδόντα χρόνια, οι Γάλλοι ιμπεριαλιστές, αρνούμενοι τις αρχές τους—ελευθερία, ισότητα, αδελφότητα—βίασαν τη γη των προγόνων μας και καταπίεσαν τους συμπατριώτες μας. Οι πράξεις τους είναι αντίθετες με τα ιδανικά του ανθρωπισμού και της δικαιοσύνης [...].

Γι' αυτούς τους λόγους, εμείς, μέλη της προσωρινής κυβέρνησης, διακηρύσσουμε ότι στο εξής δε θα έχουμε κανένα δεσμό με τη Γαλλία, θα ακυρώσουμε όλες τις συνθήκες που η Γαλλία υπέγραψε στο όνομα του Βιετνάμ, θα καταργήσουμε όλα τα προνόμια που με τη βία οι Γάλλοι απέκτησαν στη χώρα μας.

Πηγή: www.nhandan.org.vn/english/history/index.html
(δικτυακός τόπος της επίσημης εφημερίδας της σοσιαλιστικής δημοκρατίας του Βιετνάμ).

2. Χο Τσι Μινχ (1890-1969): Χαρακτηριστική περίπτωση ηγέτη ανταποικιακού κινήματος, ο Χο Τσι Μινχ σπούδασε στη Γαλλία, μυήθηκε εκεί στον κομμουνισμό και έγινε ο ηγέτης του αγώνα των Βιετναμέζων τόσο εναντίον της Γαλλίας όσο και εναντίον των ΗΠΑ.

Ιδιόμορφη παρέμεινε η κατάσταση σε ορισμένες χώρες της Αφρικής, για πολλά χρόνια μετά την ανεξαρτησία τους. Σ' αυτές τις χώρες κυβερνούσαν μειοψηφίες λευκών εφαρμόζοντας την πολιτική του απαρτχάιντ,

δηλαδή διαχωρίζοντας τους ανθρώπους, σε κάθε κοινωνική δραστηριότητα, με κριτήριο τη φυλή (race: φυλή, racism: ρατσισμός) και επιβάλλοντας σε βάρος της πλειονότητας των μαύρων φυλετικές διακρίσεις. Στη Ζιμπάμπουε (πρώην Ροδεσία) το ρατσιστικό καθεστώς καταργήθηκε το 1980, ενώ στη Νότια Αφρική έγιναν για πρώτη φορά εκλογές με συμμετοχή και μαύρων μόλις το 1994.

Το κίνημα των Αδεσμεύτων Οι χώρες του Τρίτου Κόσμου προσπάθησαν να βρουν ανεξάρτητη πολιτική έκφραση, δημιουργώντας το 1955 το κίνημα των Αδεσμεύτων. «Αδέσμευτα» επικράτησε να ονομάζονται όλα εκείνα τα κράτη που προσπαθούσαν να κρατούν ίσες αποστάσεις από τις δύο υπερδυνάμεις και έδιναν ιδιαίτερη σημασία σε ζητήματα οικονομικής ανάπτυξης.

Τα κύρια προβλήματα του Τρίτου Κόσμου Οι χώρες του Τρίτου Κόσμου, μετά την απόκτηση της ανεξαρτησίας τους, βρέθηκαν αντιμέτωπες με τα τεράστια προβλήματα που άφησε πίσω της η πολύχρονη αποικιοκρατία.

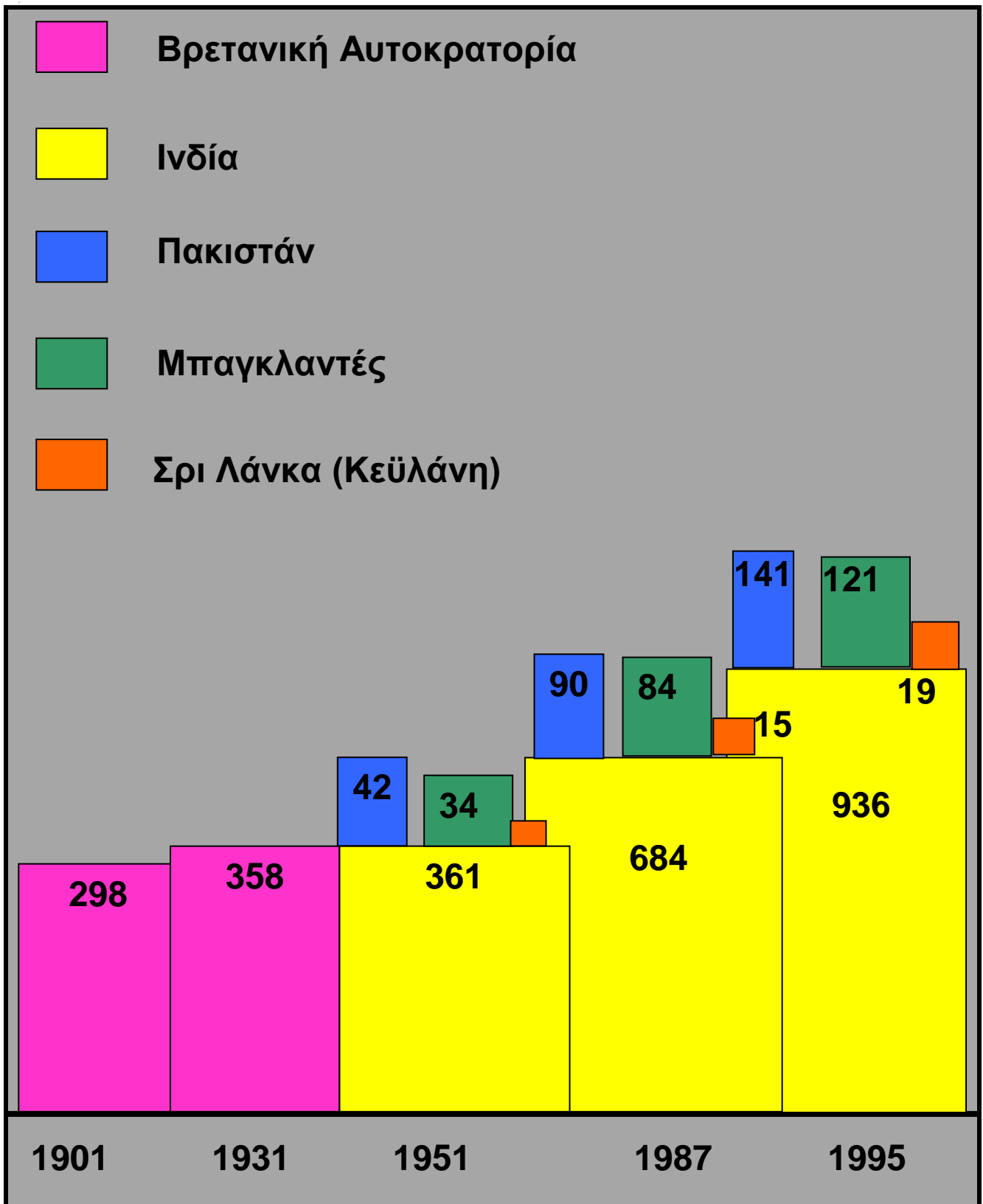
Το κύριο πρόβλημα ήταν η οικονομική ανάπτυξη. Ο τρόπος που οι αποικιοκράτες είχαν οργανώσει τις οικονομίες των αποικιών δεν ανταποκρινόταν στις ανάγκες των κατοίκων τους αλλά στις απαιτήσεις των μητροπόλεων. Έτσι, οι περισσότερες τέως αποικίες, παρά τα σημαντικά βήματα ανάπτυξης ορισμένων από αυτές υποχρεώνονται, ακόμα και σήμερα, να αγοράζουν σε υψηλές τιμές πολλά προϊόντα από τις παλιές μητροπόλεις. Με αυτό τον τρόπο συνεχίζεται, σ' ένα βαθμό, η οικονομική και πολιτική εξάρτηση τους από τις πρώην μητροπόλεις.

Το πρόβλημα του υπερπληθυσμού επιδεινώνει την κατάσταση. Κατά την περίοδο 1950-1990 ο παγκόσμιος πληθυσμός διπλασιάστηκε και η αύξηση αυτή

αφορούσε σε συντριπτικό ποσοστό τις φτωχότερες από τις χώρες του Τρίτου Κόσμου. Άμεσο αποτέλεσμα είναι ο υποσιτισμός και οι μαζικοί θάνατοι από πείνα, φαινόμενο αρκετά συχνό, ιδίως στην Αφρική.

Η έλλειψη καθαρού νερού είναι μια ακόμη μάστιγα. Υπολογίζεται ότι τα αμέσως επόμενα χρόνια εκατομμύρια κάτοικοι φτωχών χωρών του Τρίτου Κόσμου θα πεθάνουν από έλλειψη καθαρού νερού. Επίσης στα σοβαρά προβλήματα του Τρίτου Κόσμου θα πρέπει να συμπεριληφθούν η πολιτική αστάθεια, τα αυταρχικά καθεστώτα, ο θρησκευτικός φανατισμός που οδηγεί σε ακρότητες οι συχνοί και άγριοι πόλεμοι μεταξύ φυλών, καθώς και το μεγάλο πρόβλημα του AIDS. Τα δύο τελευταία είναι ιδιαίτερα έντονα στην Αφρική.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν τις κύριες αιτίες της μαζικής μετανάστευσης που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια από τον Τρίτο Κόσμο προς τον Πρώτο Κόσμο (βλέπε γλωσσάριο).

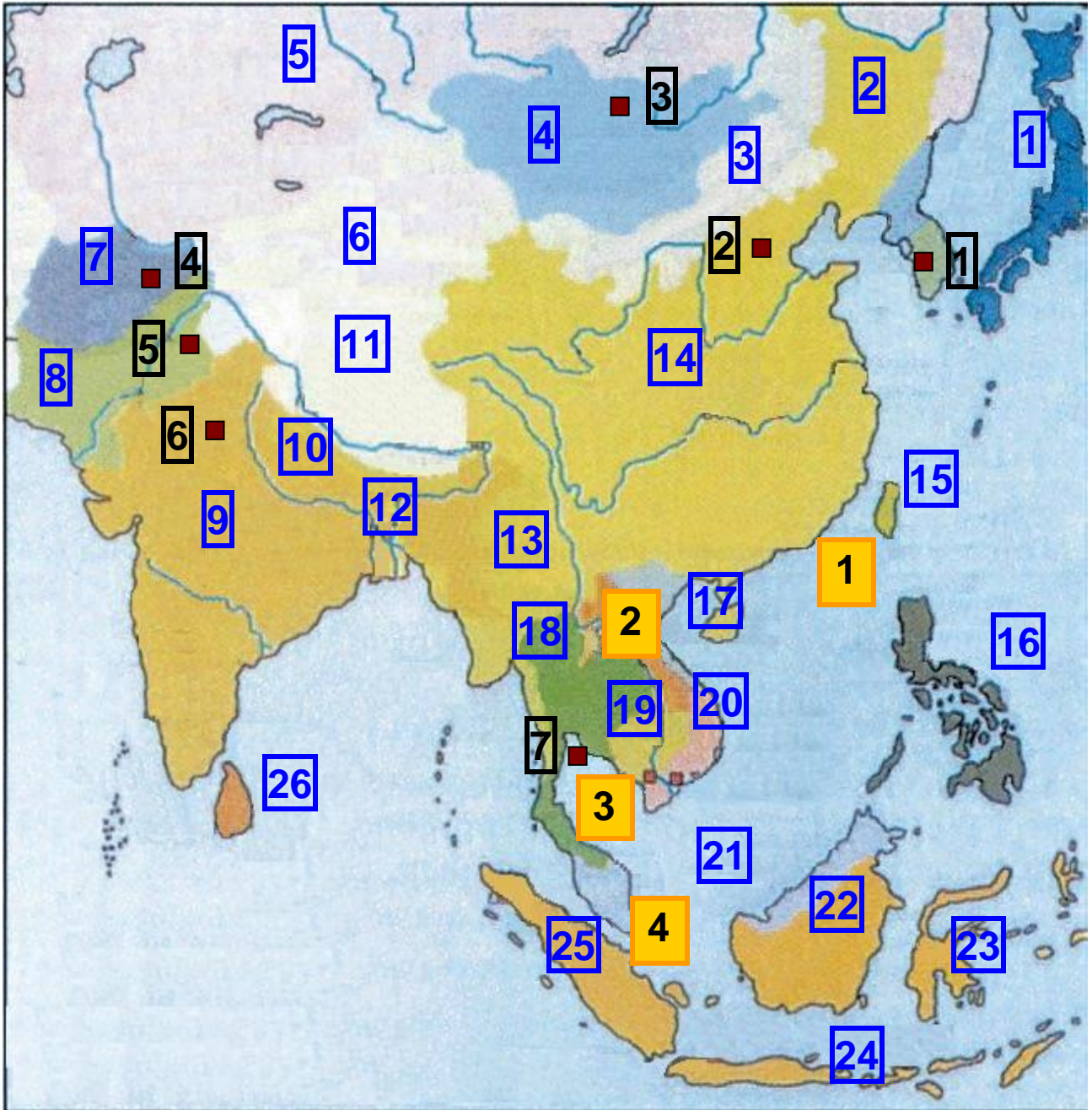

6. Η πληθυσμιακή αύξηση της Ν. Ασίας, σε εκατομμύρια κατοίκους κατά τον 20ό αιώνα.

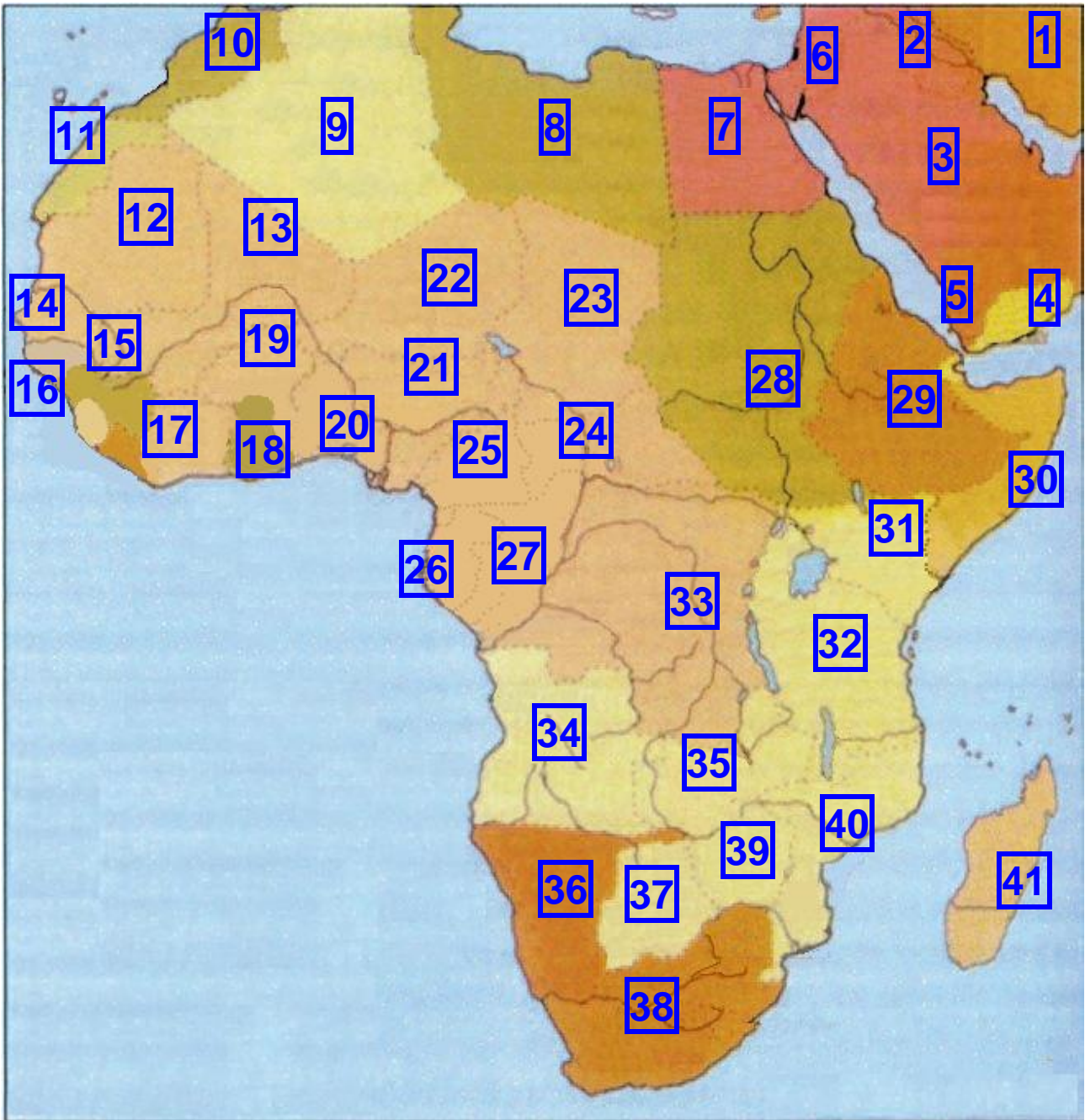
ΚΡΑΤΗ	
1. ΙΑΠΩΝΙΑ	14. Λ. Δ. ΚΙΝΑΣ
2. ΜΑΝΤΖΟΥΡΙΑ	15. ΤΑΪΒΑΝ
3. ΕΣ. ΜΟΓΓΟΛΙΑ	16. ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ
4. Λ. Δ. ΜΟΓΓΟΛΙΑΣ	17. Β. ΒΙΕΤΝΑΜ
5. ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ	18. ΤΑΪΛΑΝΔΗ
6. ΣΙΝΚΙΑΓΚ-ΟΥΪΓΚΟΥΡ	19. ΚΑΜΠΟΤΖΗ
7. ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ	20. Ν. ΒΙΕΤΝΑΜ
8. ΠΑΚΙΣΤΑΝ	21. ΜΑΛΑΙΣΙΑ
9. ΙΝΔΙΑ	22. Βόρνεο
10. ΝΕΠΑΛ	23. Κελέβη
11. ΘΙΒΕΤ	24. ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ
12. ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ	25. Σουμάτρα
13. ΒΙΡΜΑΝΙΑ	26. ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ

Πρωτεύουσες	
1. Σεούλ	5. Ισλαμαμπάντ
2. Πεκίνο	6. Νέο Δελχί
3. Ουλάν Μπατόρ	7. Μπανγκόκ
4. Καμπούλ	

Αριθμός αποδήμων Κινέζων (σε εκατομμύρια)	
1	Στο Χογκ Κονγκ: 2,6
2	Στο Πνομ Πεγκ: 3,7
3	Στη Κουάλα Λουμπούρ: 2,4
4	Στη Σιγκαπούρη: 1,2

3. Η αποαποικιοποίηση της Ασίας.

4. Η αποαποικιοποίηση της Αφρικής.

Η πορεία της Αφρικής προς την ανεξαρτησία	
	Ανεξάρτητα κράτη πριν το 1914
	Έγιναν ανεξάρτητα:
	μεταξύ 1918 και 1948
	μεταξύ 1949 και 1959
	1960
	Μετά το 1960

ΚΡΑΤΗ	
1. ΙΡΑΝ	22. ΝΙΓΗΡΑΣ
2. ΙΡΑΚ	23. ΤΣΑΝΤ
3. ΣΑΟΥΔΗΚΗ ΑΡΑΒΙΑ	24. Κ. ΑΦΡΙΚΗ
4. Α. ΥΕΜΕΝΗ	25. ΚΑΜΕΡΟΥΝ
5. ΥΕΜΕΝΗ	26. ΓΚΑΜΠΟΝ
6. ΙΟΡΔΑΝΙΑ	27. ΚΟΓΚΟ
7. ΑΙΓΥΠΤΟΣ	28. ΣΟΥΔΑΝ
8. ΛΙΒΥΗ	29. ΑΙΘΙΟΠΙΑ
9. ΑΛΓΕΡΙΑ	30. ΣΑΜΑΛΙΑ
10. ΜΑΡΟΚΟ	31. ΚΕΝΥΑ
11. Δ. ΣΑΧΑΡΑ	32. ΤΑΝΖΑΝΙΑ
12. ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ	33. ΖΑΪΡ
13. ΜΑΛΙ	34. ΑΓΚΟΛΑ
14. ΣΕΝΕΓΑΛΗ	35. ΖΑΜΠΙΑ
15. ΓΟΥΙΝΕΑ	36. ΝΑΜΠΙΜΠΙΑ
16. ΣΙΕΡΑ ΛΕΟΝΕ	37. ΜΠΟΤΣΟΥΑΝΑ
17. ΑΚΤΗ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣΤΟΥ	38. Ν. ΑΦΡΙΚΗ
18. ΓΚΑΝΑ	39. ΡΟΔΕΣΙΑ
19. ΑΝΩ ΒΟΛΤΑ	40. ΜΟΣΑΜΒΙΚΗ
20. ΤΟΓΚΟ	41. ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ
21. ΝΙΓΗΡΙΑ	

2. Ο Νέλσον Μαντέλα μιλά για την Αφρική των ονείρων του

Κατά τη διάρκεια της ζωής μου, αφιέρωσα τον εαυτό μου σ' αυτή την πάλη για τον αφρικανικό λαό. Αγώνιστηκα κατά της λευκής κυριαρχίας και κατά της μαύρης κυριαρχίας. Υποστήριξα το ιδανικό μιας δημοκρατικής και ελεύθερης κοινωνίας στην οποία όλοι οι άνθρωποι ζουν μαζί αρμονικά και με ίσες ευκαιρίες. Είναι ένα ιδανικό το οποίο ελπίζω να ζήσω για να το

πετύχω. Ωστόσο, είναι ένα ιδανικό, για το οποίο είμαι έτοιμος και να πεθάνω.

N. Μαντέλα, Απολογία στη δίκη του για προδοσία, 20 Απριλίου 1964.

Πηγή: Εγκυκλοπαίδεια Grand Larousse, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2001, τόμ. 2, σ. 64.

5. Απαρτχάιντ στη Νότια Αφρική: οι μη Ευρωπαίοι δεν επιτρεπόταν να χρησιμοποιούν τη σκάλα που χρησιμοποιούσαν οι Ευρωπαίοι.

3. Η οικονομική οργάνωση των αποικιών από τους αποικιοκράτες

Μπορεί να σας ενδιαφέρει να μάθετε ότι ακόμη και σήμερα ο αναποφλοίωτος καφές είναι γνωστός στην Ουγκάντα ως κιμπόκο. Η λέξη «κιμπόκο» σημαίνει μαστίγωμα. Προέρχεται από το ότι, πριν τη δεκαετία του 1930, αν ένας αγρότης αρνιόταν να καλλιεργήσει καφέ μετά από αποικιακή εντολή, θα μαστιγωνόταν [...] Υποχρεωνόμασταν να παράγουμε προϊόντα που δεν καταναλώναμε και να καταναλώνουμε αυτά που δεν παρήγαμε.

**Γιοβερί Μουσεβενί, Πρόεδρος της Ουγκάντα
Λόγος για τις δομικές αλλαγές που πρέπει να γίνουν στην Αφρική, 1989.**

Πηγή: Εγκυκλοπαίδεια Grand Larousse, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2001, τόμ. 2, σ. 62.

7. Πεινασμένα παιδιά στη Σομαλία.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Αφού μελετήσετε τις πηγές 1 και 2, να παρουσιάσετε τις αρχές στις οποίες σκέφτονταν να θεμελιώσουν οι ηγέτες των αντιαποικιακών κινημάτων τις νέες κοινωνίες που οραματίζονταν να δημιουργήσουν μετά την εκδίωξη των αποικιοκρατών.
2. Να μελετήσετε τη φωτογραφία 5 και στη συνέχεια να εκπονήσετε άσκηση άστρου θέτοντας στο κέντρο τον όρο «απαρτχάιντ».
3. Ποια η ευθύνη των αποικιοκρατών για την υπανάπτυξη που μαστίζει σήμερα πολλές πρώην αποικίες; Πριν απαντήσετε, να μελετήσετε την πηγή 3.
4. Να συγκεντρώσετε στοιχεία για τη δράση του Μαχάτμα Γκάντι και του Παντίτ Νεχρού.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ 3ου ΤΟΜΟΥ

Μέρος Δεύτερο

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΑ ΕΩΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ:

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (1919-1922)

35. Οι διεκδικήσεις της Αντάντ και της Ελλάδας στην
Οθωμανική αυτοκρατορία..... 5
36. Ο ελληνισμός της δυτικής Μικράς Ασίας και
του Πόντου 10
37. Το τουρκικό εθνικό κίνημα 15
38. Ο μικρασιατικός πόλεμος (1919-1922) 18
39. Εξελίξεις σε Ελλάδα και Τουρκία μετά
τον μικρασιατικό πόλεμο 26

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ:

Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΥ (1919-1939)

40. Τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, η παγκόσμια
οικονομική κρίση του 1929 και η μεγάλη Ύφεση .. 34
41. Κοινωνικές διαστάσεις της κρίσης του 1929 42
42. Πολιτικές διαστάσεις της κρίσης του 1929 48
43. Η Ελλάδα του Μεσοπολέμου. Η δικτατορία
της 4ης Αυγούστου 1936 54
44. Το προσφυγικό ζήτημα στην Ελλάδα κατά
τον Μεσοπόλεμο..... 62

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ:

Ο Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ

45. Τα προμηνύματα και τα αίτια του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου	68
46. Ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος	76
47. Η συμμετοχή της Ελλάδας στον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο	92
48. Κατοχή, Αντίσταση και Απελευθέρωση	98
49. Τα αποτελέσματα του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου και η ίδρυση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών	107

Μέρος Τρίτο

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΩΣ ΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ 20οῦ ΑΙΩΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ:

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΩΣ ΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ 20οῦ ΑΙΩΝΑ

50. Η πολιτική διαίρεση της μεταπολεμικής Ευρώπης	116
51. Διπολισμός και Ψυχρός Πόλεμος	124
52. Το τέλος της αποικιοκρατίας και η ανάδυση του Τρίτου κόσμου	132

Βάσει του ν. 3966/2011 τα διδακτικά βιβλία του Δημοτικού, του Γυμνασίου, του Λυκείου, των ΕΠΑ.Λ. και των ΕΠΑ.Σ. τυπώνονται από το ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ και διανέμονται δωρεάν στα Δημόσια Σχολεία. Τα βιβλία μπορεί να διατίθενται προς πώληση, όταν φέρουν στη δεξιά κάτω γωνία του εμπροσθόφυλλου ένδειξη «ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ». Κάθε αντίτυπο που διατίθεται προς πώληση και δεν φέρει την παραπάνω ένδειξη θεωρείται κλεψίτυπο και ο παραβάτης διώκεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του νόμου 1129 της 15/21 Μαρτίου 1946 (ΦΕΚ 1946,108, Α').

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή οποιουδήποτε τμήματος αυτού του βιβλίου, που καλύπτεται από δικαιώματα (copyright), ή η χρήση του σε οποιαδήποτε μορφή, χωρίς τη γραπτή άδεια του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού / ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.